

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
ที่มีภูมิหลัง และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองแตกต่างกัน

โดย

สุพร ชัยเดชสุริยะ
พัชรี วรจรัสรังสี

สนับสนุนโดย

เงินทุนเพื่อการวิจัยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2551

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2554

A COMPARISON OF LEARNING ACHIEVEMENT OF
THE CHULALONGKORN UNIVERSITY DEMONSTRATION SCHOOL,
ELEMENTARY STUDENTS WITH DIFFERENT BACKGROUND
AND GUARDIAN SUPPORTS FOR LEARNING

Suporn Chaidejsuriya

Patcharee Voracharusungsi

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University Demonstration School

Faculty of Education

Chulalongkorn University

2011

สุพร ชัยเดชสุริยะ และพัชรี วรจรัสรังสี : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่มีภูมิหลัง
และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองแตกต่างกัน
(A COMPARISON OF LEARNING ACHIEVEMENT OF THE CHULALONGKORN
UNIVERSITY DEMONSTRATION SCHOOL, ELEMENTARY STUDENTS WITH
DIFFERENT BACKGROUND AND GUARDIAN SUPPORTS FOR LEARNING)

การวิจัยระยะยาวครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม รวม 3 รุ่น ที่มี ภูมิหลัง
และการสนับสนุนของผู้ปกครองทางการเรียนแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่
เข้าศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 รุ่นปีการศึกษา 2545, 2546 และ 2547 รวม 3 รุ่น จำนวนรวม
644 คน และผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล และ
แบบสอบถาม ใช้แบบบันทึกรวบรวมข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 3 รุ่น รวม 6 ครั้ง
ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองทางการเรียนปีเว้นปีรวม 3 ครั้ง
การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ และการวิเคราะห์ถดถอย
พหุคูณ

ผลการวิจัยที่สำคัญ สรุปได้ว่า 1) ในภาพรวมทั้ง 3 รุ่นเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ 2 ด้าน คือ ด้านประเภทของนักเรียน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนประเภทบุคคลภายนอกสูงกว่าประเภท
สวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ และบุตรบุคลากร และด้านความพร้อมและความรู้พื้นฐาน ค่าเฉลี่ยของ
นักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานสูงมีค่าสูงกว่ากลุ่มที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐาน
ปานกลางและต่ำ เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจ และการสนับสนุนทาง
การเรียนของผู้ปกครอง 2) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรุ่นจากการวัดซ้ำ
6 ครั้ง พบว่าค่าเฉลี่ยจากการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีแนวโน้มการ
เปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยลดลงเป็นแบบเส้นตรง มีค่าเฉลี่ยในการวัดครั้งที่ 2 หรือ 3 สูงสุด และ
ในการวัดครั้งที่ 5 ต่ำสุด 3) เมื่อเปรียบเทียบแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความแตกต่างกันด้านความพร้อมและความรู้พื้นฐานต่างกัน
ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ และด้านการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง พบว่า ไม่มีความ
แตกต่างของแนวโน้ม แต่พบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกัน และ
4) ตัวแปรความพร้อมและความรู้พื้นฐาน สถานภาพทางเศรษฐกิจ และด้านการสนับสนุนทางการเรียน
ของผู้ปกครอง อธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 25.2 18.8 และ 23.1 ตามลำดับ

SUPORN CHAIDEJSURIYA AND PATCHAREE VORACHARUSRUNSI : A COMPARISON OF
LEARNING ACHIEVEMENT OF THE CHULALONGKORN UNIVERSITY DEMONSTRATION
SCHOOL, ELEMENTARY STUDENTS WITH DIFFERENT BACKGROUND AND GUARDIAN
SUPPORTS FOR LEARNING

The objective of this 6-year longitudinal research was to compare the learning achievement of the 3 badges of Chulalongkorn University Demonstration School, Elementary students with different backgrounds and guardians' learning supports. The research sample consisted of 644 grade 1 students entering at the three academic years 2002, 2003, and 2004, and their guardians. The research instruments were data recording forms and questionnaires. Students' learning achievements were collected yearly using data recording form for 6 times, and guardians' learning supports were collected every other year using questionnaire. Data analyses utilized descriptive statistics, repeated measured analysis of variance and multiple regression analysis.

The major research findings were 1) the comparison of learning achievement as a whole groups of 3 badges revealed statistically significant different across the groups of students with different background on 2 variables; on student type, the general group had higher means than the welfare group and the welfare aid group, and on the readiness and initial knowledge, the high group had higher mean than the moderate and the low groups, controlling for economic status and guardian learning support. 2) The comparison of learning achievement for each badge showed statistically significant different across 6 measurements, with the linearly decreasing trend, the highest means at the second or third measurement, and the lowest mean at the fifth measurement. 3) The comparison of the changing trends of learning achievements across groups of students with different readiness and initial knowledge, economic status and guardian learning supports revealed that there were no differences on trends, but on the learning achievement means from each measurement. And 4) readiness and initial knowledge, economic status and guardian learning supports could account for 25.2, 18.8 and 23.1 percent of the variances in learning achievement.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้เพราะได้รับความกรุณาจากท่านศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่โครงร่างงานวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลตลอดจนบทคัดย่อภาษาไทยและอังกฤษ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับจากท่านเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลือจากท่านรองศาสตราจารย์ ลัดดา ภูเกียรติ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยได้กรุณาแก้ไข และให้คำแนะนำเพิ่มเติม รวมทั้งกองทุนคณะครุศาสตร์ที่ได้สนับสนุนเงินทุนในการวิจัยครั้งนี้ ที่สำคัญที่สุดงานวิจัยนี้ ไม่อาจสำเร็จบริบูรณ์ได้ หากปราศจากการให้ความร่วมมือและตอบแบบสอบถามของผู้ปกครองโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

รศ.สุพร ชัยเดชสุริยะ

รศ.พัชรี วรจรัสรังสี

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฅ
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
3. สมมติฐานของการวิจัย.....	8
4. ขอบเขตของการวิจัย.....	8
5. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	10
6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	12
1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	12
1.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	13
1.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	17
2. ภูมิหลังของนักเรียน.....	20
2.1 ความหมายของภูมิหลังของนักเรียน.....	20
2.2 ภูมิหลังของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	20
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
4. ประวัติโรงเรียนและการรับนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	34
4.1 ประวัติโรงเรียน.....	34
4.2 การรับนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียน.....	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	40
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
5. การตรวจสอบคุณภาพข้อมูล.....	42
6. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
1.1 ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
1.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน.....	51
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม ปีการศึกษา ประเภทของนักเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง.....	57
2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม ปีการศึกษา.....	57
2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม กลุ่มของนักเรียน.....	60
2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม ประเภทของผู้ปกครองในกลุ่มบุตรบุคลากร.....	62
3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	65
4. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการ วัดซ้ำ 6 ครั้ง.....	68
4.1 ผลทางวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	69
4.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการ วัดซ้ำ 6 ครั้ง.....	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามระดับความพร้อม ความรู้พื้นฐานของนักเรียน.....	72
4.4 ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามระดับสถานภาพเศรษฐกิจ.....	75
4.5 ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	78
5. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	83
5.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำแนกตามปีการศึกษา	83
5.2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ปัจจัยที่ส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	84
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	86
1. สรุปผลการวิจัย.....	87
2. อภิปรายผลการวิจัย.....	89
3. ข้อเสนอแนะ.....	91
รายการอ้างอิง.....	93
ภาคผนวก.....	99
ประวัติผู้วิจัย.....	114

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	43
3.2	ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	43
3.3	ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	44
3.4	ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	44
4.1	ผลการวิเคราะห์ภูมิหลัง และชีวิตประจำวันของนักเรียน จำแนกตามปีการศึกษา 2545 – 2547	47
4.2	ผลการวิเคราะห์การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน จำแนกตามปีการศึกษา 2545 – 2547	53
4.3	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด และสูงสุดของค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองเพื่อการเรียนพิเศษเพิ่มเติมของ นักเรียนในแต่ละรุ่น	57
4.4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละระดับชั้น จำแนกตามปีการศึกษา	59
4.5	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละระดับชั้น จำแนกตามกลุ่มของนักเรียน	61
4.6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน บุตรบุคลากรแต่ละระดับชั้น จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	64
4.7	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	67
4.8	ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง	70
4.9	ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	71
4.10	ผลการทดสอบภายในในกลุ่มของการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง (ป.1 – ป.6) ระหว่างกลุ่มนักเรียน จำแนกตามความพร้อมและความรู้พื้นฐาน	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.11	ผลการทดสอบภายในกลุ่มของการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง (ป.1 – ป.6) ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจ	76
4.12	ผลการทดสอบภายในกลุ่มของการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง (ป.1 – ป.6) ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามการสนับสนุนของผู้ปกครอง	79
4.13	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2545 – 2547 และตัวแปรที่เกี่ยวข้อง	83

คุรุศาสตร์วิทยาทรรพยากร
จุฬาลงกรณมทาวทยาาลัย

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	รูปแบบของ Hamischfeger – Wiley	15
2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	39
3	พัฒนาการของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละช่วงเวลาของการวัด	72
4	พัฒนาการของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามความพร้อมและความรู้พื้นฐานในแต่ละช่วงเวลาของการวัด	75
5	พัฒนาการของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลาของการวัด	78
6	พัฒนาการของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามระดับการสนับสนุนของผู้ปกครองในแต่ละช่วงเวลาของการวัด	81

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกยุคปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าอย่างไร้พรมแดนจนได้ชื่อว่า “โลกยุคโลกาภิวัตน์” (globalization) ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งมีเครือข่ายครอบคลุมไปทั่วโลก ทำให้ชาวโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดน มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็เกิดการแข่งขันในหลายด้านเช่นกัน จนมีการกล่าวว่ เป็นโลกแห่งการพึ่งพาอาศัยแต่มีการแข่งขันสูง

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก่อให้เกิดความจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ทรัพยากรมนุษย์” หรือประชากร เพราะประเทศใดที่มีการพัฒนาคุณภาพของประชากรน้อยหรือขาดการพัฒนาประเทศเหล่านั้นจะไม่สามารถพัฒนาให้ทัดเทียมประเทศอื่น ๆ ได้ เครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชากรก็คือ การให้การศึกษา ประเทศที่สามารถให้การศึกษาแก่ประชาชนอย่างจริงจังและต่อเนื่องย่อมสามารถชี้วัดอนาคตของประเทศนั้นได้

ประเทศไทยก็เช่นกัน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือพัฒนาคนในปัจจุบัน นับว่าเป็นการพัฒนาที่สำคัญอย่างหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้กำหนดให้มีการพัฒนาคนอันเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่งผลระยะยาวต่อการพัฒนาประเทศ กระบวนการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพต้องอาศัยการศึกษาเป็นส่วนสำคัญ ความสำคัญดังกล่าวปรากฏในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 – 2559 (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2545-2559) ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวถึง 15 ปี อันเป็นแผนพัฒนาที่สำคัญยิ่ง “เนื่องจากเป็นการนำสาระของการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน....” และ “แผนการศึกษาแห่งชาติได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญาพื้นฐานในการกำหนดแผนโดยมีศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และธรรมชาติ บูรณาการเชื่อมโยงเป็นกระบวนการโดยรวมทั้ง “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ซึ่งจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน...” (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2535)

จากที่นำเสนอข้างต้นจะเห็นได้ว่าการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระบบ ซึ่งจัดโดยสถานศึกษา อาศัยระบบชั้นเรียนเป็นหลัก มีหลักสูตรกำหนดไว้ตามระดับ และประเภทการศึกษา เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ และยึดมั่นหลักการที่ว่าการศึกษาเป็นระบบที่สำคัญในการพัฒนาคนในประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในปัจจุบัน จึงได้จัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ บุคลากร สภาพแวดล้อม งบประมาณฯ เพื่อให้เป็นสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพสมดังวิสัยทัศน์ของโรงเรียนซึ่งกำหนดว่า “โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จะเป็นสถาบันการศึกษาที่สามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ อ้างอิงในด้านการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มุ่งพัฒนาวิชาการที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ทางศาสตร์การศึกษา เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียน นิสิต และครูประจำการให้มีคุณภาพและมีคุณค่าต่อสังคม” (โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545)

เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้สนับสนุนให้มีการวิจัยเพื่อติดตามผลการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพอันจะนำองค์กรไปสู่การเป็นแบบอย่างที่จะพัฒนาชาติต่อไป

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ได้ทำการคัดเลือกนักเรียนโดยการสอบความพร้อมเพื่อเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งคัดเลือกนักเรียนที่เป็นบุตรของบุคคลภายนอกที่ทำคะแนนสอบคัดเลือกได้ในระดับสูงเข้ามาเรียนในโรงเรียน ปีการศึกษาละประมาณ 100 คน แต่อีกจำนวนหนึ่งซึ่งรับเข้ามาศึกษาโดยอยู่ในกลุ่มของบุตรบุคลากรแยกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ข้าราชการสาย ก ข้าราชการสาย ข ข้าราชการสาย ค พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ นักเรียนที่เข้าเรียนในกลุ่มนี้จะมีจำนวนไม่เกิน 150 คน เรียกว่ากลุ่มบุตรบุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และใน ทุกปีการศึกษาจะสามารถรับนักเรียนประเภทที่ 3 เรียกว่า กลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งเป็นบุตรหลานของบุคคลทั่วไปที่ทำประโยชน์ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี (นับถึงวันสมัคร) โดยจะรับกลุ่ม บุตรบุคลากรก่อนเมื่อไม่เต็มจำนวนที่กำหนดไว้จึงจะพิจารณารับนักเรียนกลุ่มนี้ นักเรียนในกลุ่มนี้จึงมีจำนวนไม่แน่นอนในแต่ละปีการศึกษา นักเรียนที่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม รับเข้ามาทั้ง 3 กลุ่มจะต้องได้รับการทดสอบความพร้อมเช่นกัน

จากข้อมูลผลทดสอบความพร้อมที่เป็นการสอบคัดเลือก และการทดสอบความรู้พื้นฐานเพื่อจัดชั้นเรียน ทำให้ทราบลักษณะความแตกต่างของนักเรียนที่เข้าเรียนแต่ละปีการศึกษา และความแตกต่างของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ในแต่ละปีการศึกษา จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษาวิจัย ติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งหมดตลอดหลักสูตร 6 ปี เพื่อให้ทราบว่าเมื่อนักเรียนได้เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม แล้วนักเรียนจะได้รับการพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงในแต่ละวิชาหรือไม่ และนักเรียนกลุ่มที่มีผลการสอบคัดเลือกอยู่ในระดับสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับใด นอกจากนี้ยังน่าสนใจศึกษาว่ามีปัจจัยอื่น

ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภูมิหลังของผู้ปกครอง และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ว่ามีผลต่อความสำเร็จในการเรียน โดยวัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยดังกล่าวจะใช้เป็นแนวทางนำไปพัฒนาระบบการเรียนการสอนของโรงเรียนตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองต่อบุตรหลานในอันที่จะช่วยพัฒนานักเรียนเพื่อเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

การวิจัยครั้งนี้มีการศึกษาแบบการวิจัยระยะยาว (longitudinal study) โดยมีการรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนแต่ละปีการศึกษาตลอดหลักสูตรทั้ง 6 ปี ป.1 – ป.6 เพื่อให้เห็นลักษณะที่แตกต่างกันในด้านความเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่เข้าเรียนในปีการศึกษา 2545 – 2547 การรวบรวมข้อมูลทำในปีการศึกษา 2550 – 2552 โดยแยกการรวบรวมข้อมูลเป็น 3 ช่วงดังนี้

1. ช่วงแรกเป็นการรวบรวมข้อมูลย้อนหลังช่วงปีการศึกษา 2545 – 2547

1.1 แบบสอบถาม ผู้ปกครองในเรื่องภูมิหลังและชีวิตประจำวันของนักเรียน (แบบสอบถามที่ 1) ดังปรากฏในภาคผนวก

1.2 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียน (แบบสอบถามที่ 2) ดังปรากฏในภาคผนวก

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

1.4 ผลการทดสอบความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน 3 รุ่น (ปีการศึกษา 2545 – 2547)

2. ช่วงที่ 2 เป็นการรวบรวมข้อมูลปัจจุบันจากนักเรียน ซึ่งกำลังศึกษาในระดับชั้น ป.4 ป.5 และ ป.6 ในปีการศึกษา 2550

2.1 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียน (แบบสอบถามที่ 3) ดังปรากฏในภาคผนวก

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3. ช่วงที่ 3 เป็นการรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน ซึ่งกำลังศึกษาในระดับชั้น ป.5 และ ป.6 ในปีการศึกษา 2551 และ 2552

3.1 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียน (แบบสอบถามที่ 4) ดังปรากฏในภาคผนวก

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 3 รุ่น (รุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547) ที่มีภูมิหลังของนักเรียน (ประเภท ความพร้อม ความรู้พื้นฐาน) และภูมิหลังของผู้ปกครอง (ประเภท สถานภาพเศรษฐกิจ) และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองแตกต่างกัน

นอกจากจะได้ประโยชน์ในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ยังได้ทราบข้อมูลด้านการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง อันจะใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนและเพื่อพัฒนาให้ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและการวิจัยครั้งนี้ยังสนองแนวนโยบายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (พุทธศักราช 2545 – 2559) ซึ่งระบุว่าต้องให้ความสำคัญกับการวิจัย และพัฒนาในทุกสาขาวิชา และสามารถนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อพัฒนาประเทศ

Maddox (1955) พบว่า ความสำเร็จในการเรียนของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญา และความสามารถทางสมอง ร้อยละ 50 – 60 ขึ้นอยู่กับความพยายาม และวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 30 – 40 และขึ้นอยู่กับโอกาส และสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 10 – 15 Mehren and Lelhman (1973) พบว่า ที่ว่านักเรียนจะเรียนได้ดีหรือไม่นั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถหรือเชาวน์ปัญญาแล้ว ยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ อีก ได้แก่ วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน เจตคติต่อการเรียน ต่อครู โรงเรียน และวิชาที่เรียน ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบใหญ่ ๆ 2 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา
2. องค์ประกอบทางด้านไม่ใช่สติปัญญา

นอกจากนี้ Waxman and Walberg (1986) ได้ตั้งทฤษฎีผลผลิตทางการศึกษา (A Theory of Educational Productivity) ขึ้นบนพื้นฐานของงานวิจัยทางจิตวิทยา และการศึกษา ซึ่งกล่าวถึงองค์ประกอบที่มีความจำเป็น และมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเรียนทั้งในด้านจริยธรรม พฤติกรรม และพุทธิศึกษา มี 9 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางความสามารถหรือผลการเรียนเดิม ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบมาตรฐาน
2. องค์ประกอบด้านการพัฒนาการ ใช้อายุจริงตามปฏิทิน และระดับวุฒิภาวะเป็นตัวกำหนด
3. องค์ประกอบด้านแรงจูงใจ หรือมโนคติแห่งตน ซึ่งวัดได้โดยแบบทดสอบบุคลิกภาพหรือความตั้งใจ ความพากเพียรพยายามในการเรียนของนักเรียน
4. องค์ประกอบด้านคุณภาพของการเรียนการสอนในชั้นเรียน รวมถึงจิตวิทยา และหลักสูตรที่ใช้
5. องค์ประกอบด้านจำนวนเวลาที่นักเรียนใช้ในการเรียน
6. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน
7. องค์ประกอบด้านสภาพสังคมภายในห้องเรียน
8. องค์ประกอบด้านกลุ่มเพื่อนภายนอกโรงเรียน
9. องค์ประกอบด้านการใช้เวลาภายนอกโรงเรียน

Waxman and Walberg (1986) กล่าวว่า องค์ประกอบ 5 ประการแรก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับหลักสูตร สภาพเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ตลอดจนความสามารถ แรงจูงใจ พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และตัวนักเรียน องค์ประกอบที่ 6-9 เป็นอิทธิพลที่จะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ทั้งทางตรง และทางอ้อมได้เช่นกัน ในบรรดาองค์ประกอบทั้ง 9 องค์ประกอบ มีองค์ประกอบที่ 1-5 เป็นองค์ประกอบด้านตัวนักเรียน องค์ประกอบที่ 6 และ 9 เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับทางครอบครัว และการใช้เวลาออกโรงเรียน ซึ่งนับว่าเป็นองค์ประกอบที่มีผลทางตรง และทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แนวคิดเรื่องครอบครัวที่มีความสำคัญต่อผลความสำเร็จในการเรียนนี้ ไพฑูริย์ ทอหุน (2526) สนับสนุนว่า การศึกษามีใช่เป็นหน้าที่ของบุคคลในโรงเรียนเท่านั้น บุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็กมีส่วนเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดีด้วยการให้ความรัก ความอบอุ่นแก่เด็กอย่างสม่ำเสมอในเรื่องการเรียนเช่นเดียวกัน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง บิดา มารดา ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือในทุกโอกาสไม่ว่าจะเป็นงานที่เด็กได้รับมอบหมายจากโรงเรียน การบ้าน การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน ตลอดจนการให้ความเห็น ข้อเสนอแนะในเรื่องโอกาสทางการศึกษาต่อ เหล่านี้มีส่วนช่วยให้การศึกษาของเด็กให้โรงเรียนที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ละเมียด ลิมอักษร (2520) ได้ทำการวิจัย เรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครู และนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองเป็นครูที่สำคัญที่สุดของเด็ก เข้าใจพื้นฐานอันแท้จริงทั้งทางกาย และอารมณ์ ในการที่จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในโรงเรียนนั้น ผู้ปกครองจึงจัดเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จได้อย่างดีที่สุด

จากการวิจัย เรื่อง “การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ของ พัชรี วรจรัสรังสี และชอนกลิน วิรัตน์โยสินทร์ (2538) ได้พบว่าบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในด้านต่าง ๆ มีความสำคัญกับนักเรียนเป็นอย่างมาก ผู้ปกครองมีการรับรู้ตนเองได้ให้การส่งเสริมการเรียนกับนักเรียนอยู่ในระดับที่สูงมากในบางด้าน ผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยที่มีความต้องการจะให้ความช่วยเหลือ และให้การส่งเสริมในด้านการเรียนกับนักเรียน แต่ไม่ทราบถึงแนวทางที่จะปฏิบัติที่เหมาะสมที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างเต็มที่ จึงทำให้มีงานวิจัย เรื่อง “การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ของ พัชรี วรจรัสรังสี (2541) เป็นการเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนที่ผู้ปกครองจะพิจารณาเลือกปฏิบัติตามความเหมาะสม เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนในระดับ

ประถมศึกษา การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญของผู้ปกครองอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการเรียน

UNESCO (1984) นำเสนอตัวแปรที่สามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา จากผลการประชุมคณะที่ปรึกษาโครงการนวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อพัฒนาในเอเชีย (APEID) ครั้งที่ 9 มีนาคม 2527 ณ กรุงเทพมหานคร รวม 6 ประการ ได้แก่

1. การเตรียมความพร้อมในเด็กก่อนวัยเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. การใช้กลวิธีการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ซึ่งหมายถึง วิธีการสอน การใช้สื่อ และการประเมินผล
3. การเตรียมครูให้ความพร้อม ทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ เจตคติ และความไวในการสังเกตรับรู้
4. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และชุมชน
5. การบริหารการศึกษา และการนิเทศการศึกษาที่ดี
6. การมีสุขภาพพลานามัย และภาวะโภชนาการที่ดี

Havighurst (1963) กล่าวว่า เด็กเก่งมาจากสิ่งต่อไปนี้ :

1. สิ่งแวดล้อมทางบ้าน และทางโรงเรียนช่วยให้เด็กเรียน และสนุกสนานต่อการเรียน
2. พ่อแม่ และบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก ซึ่งจะทำตนเป็นตัวอย่างเกี่ยวกับความสนใจ และความเอาใจใส่ต่อการศึกษาที่เด็กจะเลียนแบบโดยไม่รู้ตัว
3. การฝึกของครอบครัวตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งทำให้เกิดความต้องการที่จะประสบความสำเร็จให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก

Bell (1973) ได้ศึกษาบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองต่อการพัฒนาสติปัญญา พบว่า การศึกษาในวัยเรียนผู้ปกครองควรจัดเพิ่มเติมให้แก่เด็กที่บ้าน เป้าหมายของการศึกษาควรเป็นไปเพื่อการสร้างเจตคติที่สมบูรณ์ต่อการเรียนรู้ และการสร้างความสามารถทางเชาว์ปัญญา และเพื่อการเตรียมพร้อมสำหรับการศึกษาอย่างเป็นแบบแผนต่อไป

Peterson (1987) ได้แบ่งประเภทการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองไว้ 3 ประเภท ได้แก่

1. สิ่งที่คุณทำให้ผู้ปกครอง เช่น ให้บริการข่าวสาร หรือให้คำปรึกษา
2. สิ่งที่คุณทำร่วมกับลูกเพื่อเสริมหลักสูตร เช่น การสอนเด็กที่บ้าน หรือโรงเรียน
3. สิ่งที่คุณและผู้ปกครอง และครูทำงานร่วมกัน เช่น สนทนาหัวข้อที่สนใจร่วมกัน และร่วมกันแก้ปัญหาของเด็ก

จากผลการศึกษา แนวคิดทฤษฎีข้างต้นสรุปได้ว่า ความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสติปัญญา ได้แก่ ความพร้อม ภูมิหลัง ความสามารถ และปัจจัยด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ คุณภาพด้านการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน

และโรงเรียน การใช้เวลาเรียน ภูมิหลังของผู้ปกครอง และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษานักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ซึ่งมีระบบการจัดการเรียนการสอนเป็นแบบเดียวกัน ผู้วิจัยจึงสร้างกรอบความคิดในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละชั้นปี ตัวแปรต้น คือ ภูมิหลังของนักเรียน (ประเภทของนักเรียน ความพร้อม และความรู้พื้นฐาน) ภูมิหลังของผู้ปกครอง (ประเภทของผู้ปกครองและสถานภาพเศรษฐกิจ) และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยเป็นการศึกษากับนักเรียน 3 รุ่น คือ รุ่น 1-3 ซึ่งเข้าเรียนปีการศึกษา 2545-2547 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยระยะยาว (longitudinal study) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม รุ่น 1-3 (รุ่นปีการศึกษา 2545-2547) ที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง ความพร้อม ประเภทนักเรียน ความรู้พื้นฐานของนักเรียน ภูมิหลังของผู้ปกครอง (ประเภทและสถานภาพเศรษฐกิจ) และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละประเภทที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
 - 1.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 3 กลุ่ม คือ นักเรียนบุคคลภายนอก นักเรียนบุตรบุคลากร และนักเรียนสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ รุ่น 1-3 (รุ่นปีการศึกษา 2545-2547) แต่ละชั้นปี
 - 1.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียน 3 ประเภท และประเภทของผู้ปกครอง 5 กลุ่ม เฉพาะกลุ่มนักเรียนประเภทที่ 2 คือ นักเรียนบุตรบุคลากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละชั้นปีของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม รุ่น 1-3 (รุ่นปีการศึกษา 2545-2547) ที่มีความแตกต่างกันด้านความพร้อม (สูง ปานกลาง ต่ำ) ความรู้พื้นฐาน (สูง ปานกลาง ต่ำ) ภูมิหลังสถานภาพเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (สูง ปานกลาง ต่ำ) และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
3. เพื่อเปรียบเทียบผลของความพร้อม ความรู้พื้นฐาน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละชั้นปีของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ปีการศึกษา 2545-2547

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำเสนอในบทที่ 2 ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละชั้นปีของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ระหว่างรุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547 โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน แต่มีความแตกต่างระหว่างประเภทของนักเรียนและมีความแตกต่างระหว่างประเภทผู้ปกครองของนักเรียนประเภทที่ 2 คือ นักเรียนบุตรบุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. กลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมสูง ความรู้พื้นฐานสูง สถานภาพเศรษฐกิจระดับสูง และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่มีความพร้อมต่ำ ความรู้พื้นฐานต่ำ สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองน้อย
3. ผลของความพร้อม ความรู้พื้นฐาน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนมีความแตกต่างกันระหว่างชั้นปี แต่ไม่มีความแตกต่างระหว่างรุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตในการศึกษากับกลุ่มนักเรียนที่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในปีการศึกษา 2545 – 2547 รวม 3 รุ่น และติดตามรวบรวมข้อมูลตลอดทุกชั้น ปีการศึกษา (ป.1 – ป.6)

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่เข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รุ่น ปีการศึกษา 2545 – 2547 และผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

11.1 ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรตาม 1 ตัว ตัวแปรต้น 4 ตัว

ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ผลการเรียนใช้ค่าร้อยละในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ตัวแปรต้น

1. ภูมิภาคหลังของนักเรียนประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัว คือ ภูมิภาคของนักเรียน ความพร้อมของนักเรียนและความรู้พื้นฐานของนักเรียน

1.1 ภูมิภาคของนักเรียน หมายถึง กลุ่มของนักเรียนตามสถานภาพของการรับเข้าศึกษาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้เกณฑ์รับเข้าการศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ นักเรียนบุคคลภายนอก นักเรียนบุตรบุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักเรียนสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์

1.2 ความพร้อมของนักเรียน หมายถึง คะแนนสอบคัดเลือกเพื่อเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ความพร้อมสูง ปานกลาง และต่ำ หมายถึง ความพร้อมที่อยู่ในช่วงสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 67 ช่วงระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 34 – 66 และช่วงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 33 ตามลำดับ

1.3 ความรู้พื้นฐานของนักเรียน หมายถึง คะแนนทดสอบเพื่อจัดแบ่งชั้น โดยการทดสอบความรู้ทางภาษาไทย และคณิตศาสตร์ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ความรู้พื้นฐานสูง ปานกลาง และต่ำ หมายถึง ความรู้พื้นฐานที่อยู่ในช่วงสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 67 ช่วงระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 34 – 66 และช่วงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 33 ตามลำดับ

2. ตัวแปรภูมิภาคหลังของผู้ปกครอง ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัว คือ สถานภาพเศรษฐกิจ และประเภทของผู้ปกครอง

2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองวัดจากรายได้ของครอบครัวต่อเดือนแบ่งเป็น 3 กลุ่ม รายได้สูง ปานกลาง และต่ำ หมายถึง รายได้ที่อยู่ในช่วงสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 67 ช่วงระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 34 – 66 และช่วงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 33 ตามลำดับ

2.2 ประเภทของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ ข้าราชการสาย ก ข้าราชการสาย ข ข้าราชการสาย ค พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ

3. การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับความเอาใจใส่ดูแลส่งเสริมของผู้ปกครองในด้านการเรียนของนักเรียนประกอบด้วยตัวแปรย่อย 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรเวลาในการดูแลด้านการเรียนโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ ตัวแปรเวลาในการสนับสนุนด้านการเรียนพิเศษหรือการกวดวิชาวัดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ และตัวแปรปริมาณการสนับสนุนการเรียน วัดโดยแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าระดับความคิดเห็นชนิด 5 ระดับ โดยตัดตอนมาจากแบบสอบถามของ Jame R. Campbell จากงานวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครอง

ในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ของ พัชรี วรจรัสรังสี และ ช่อนกลิ่น วิรัตน์โยสินทร์ (2538)

4. ตัวแปรจัดประเภท

4.1 รุ่น หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่เข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม แบ่งเป็น 3 รุ่น รุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547

4.2 ชั้นปี หมายถึง ปีที่นักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม แบ่งเป็น ป.1 – ป.6

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ประเภทนักเรียน หมายถึง นักเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ซึ่งมี 3 ประเภท คือ

1. นักเรียนที่ทำคะแนนสอบคัดเลือกได้ในระดับสูง จำนวนรุ่นละ 100 คน ซึ่งจะเรียกว่านักเรียนบุคคลภายนอก
2. นักเรียนที่เป็นบุตรของบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีสิทธิ์นำบุตรเข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนรุ่นละไม่เกิน 150 คน ซึ่งจะเรียกว่านักเรียนบุตรบุคลากร
3. นักเรียนที่เป็นบุตรหลานของบุคคลทั่วไปที่ทำประโยชน์ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2 ปีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเรียกว่านักเรียนสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์

ประเภทผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม แบ่งเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. ข้าราชการสาย ก ได้แก่ อาจารย์ ผู้สอน วิจัย และให้บริการทางวิชาการ
2. ข้าราชการสาย ข ได้แก่ ครุฑนายแพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์ เภสัชกร พยาบาล ฯลฯ
3. ข้าราชการสาย ค ได้แก่ เจ้าหน้าที่ธุรการ พนักงาน ผู้ช่วยทันตแพทย์ ผู้ช่วยพยาบาล ฯลฯ
4. พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ได้แก่ อาจารย์ ผู้สอน วิจัย และให้บริการทางวิชาการ
5. พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ธุรการ พนักงาน ฯลฯ

หมายเหตุ*ประเภทผู้ปกครอง

ก่อนการประกาศใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2551 ผู้ปกครองมี 3 ประเภท ตามข้อ 1 – 3 แต่หลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2551 มีผู้ปกครองเพิ่มอีก 2 ประเภท ตามข้อ 4 - 5

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้รายวิชา รวม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตลอดหลักสูตร 6 ปี ใช้ค่าร้อยละ

ผลการทดสอบความพร้อม หมายถึง คะแนนแบบทดสอบที่ใช้คัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 -2547

ผลการทดสอบความรู้พื้นฐาน หมายถึง คะแนนแบบทดสอบความรู้ทางด้านภาษาไทย คณิตศาสตร์ เพื่อจัดนักเรียนเข้าห้องเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 – 2547

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ผลการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 3 ประเภท และนักเรียนที่มีผู้ปกครองแตกต่างกัน 5 ประเภท ซึ่งจะเป็นประโยชน์สามารถไปพัฒนาระบบการจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดียิ่งขึ้น
2. ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับผลของความพร้อมที่วัดจากแบบสอบความพร้อม และแบบสอบความรู้พื้นฐานเพื่อจัดชั้นเรียน ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อไป
3. ได้ข้อค้นพบเรื่องการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนอันเป็นประโยชน์ในการกระตุ้นเตือน ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลและมีส่วนร่วมในการสนับสนุนส่งเสริมการเรียนของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญของเนื้อหาในบทนี้เป็นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่มีภูมิหลังและการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองแตกต่างกัน โดยแบ่งสาระการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 2 ภูมิหลังของนักเรียน
- ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ตอนที่ 4 ประวัติโรงเรียนและการรับนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเสนอสาระในตอนนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Good (1973) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ที่ได้รับ หรือทักษะที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ หรือจากแบบทดสอบ หรืออาจรวมทั้งคะแนนที่ครูเป็นผู้ให้ และคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ

Eysench (1981) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียนซึ่งต้องอาศัยวิธีการที่ซับซ้อน หรืออาจได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Spence and Helmritch (1983) ได้ให้ความหมายของคำว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการกระทำกิจกรรมแต่ละบุคคลซึ่งจะสามารถได้จากผลการปฏิบัติของเขา ได้อาศัยเกณฑ์จากภายนอกหรือภายในเพื่อใช้ในการแข่งขันกับคนอื่นหรือใช้เป็นมาตรฐานในการประเมินความเป็นเลิศ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2537) ได้ให้ความหมายของคำว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการสอนหรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งแสดงออกมา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ภพ เลหาไพบุลย์ (2537) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ จากที่ไม่เคยกระทำได้หรือกระทำได้น้อยก่อนที่จะมีการเรียนการสอน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้

เกตุสุตา มนิระพงศ์ (2537) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกัน และต้องอาศัยกับความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา หรือแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ ออกมาเป็นคะแนน

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การจัดการเรียนการสอนนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือในการชี้วัดความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

Gagne (1970) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ในกระบวนการเรียนรู้ใด ๆ มีองค์ประกอบหลัก 2 ประการที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ได้แก่

1) องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นส่วนที่บุคคลได้รับปัจจัยทางชีววิทยาซึ่งมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่หลายองค์ประกอบด้วยกัน ซึ่งนักจิตวิทยาให้ความสนใจเป็นพิเศษ ได้แก่ สติปัญญา และความถนัด สติปัญญาเป็นความสามารถทางสมองที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการปรับตัวสถานการณ์ใหม่และเป็นที่ยอมรับกันว่าสติปัญญาของตนได้รับการถ่ายทอดมาทางพันธุกรรม แต่ยังมีองค์ประกอบบางอย่างที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น ประสบการณ์เรียนรู้ และความสนใจ

2) องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนที่บุคคลได้รับมาจากการเรียนรู้ สังคม ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้เรียน ด้านบุคลิกภาพของครู ด้านอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา

Klausmeier (1971) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่

- 1) ความพร้อมทางสมอง (Mental Maturity) ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา ความสามารถทางการเรียนรู้ ความคิดรวมทั้งพื้นฐานความรู้เดิม
- 2) ความพร้อมทางกายภาพ หรือความพร้อมทางร่างกาย (Physical Maturity) ได้แก่ ความสามารถทางด้านทักษะทางร่างกายรวมทั้งพื้นฐานความรู้เดิม
- 3) ความพร้อมทางด้านจิตใจ (Affective Characteristic) ได้แก่ ความสนใจแรงจูงใจ เจตคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพ
- 4) เพศ
- 5) อายุ
- 6) ภูมิหลังทางบ้านและสังคม
- 7) จิตมโนทัศน์

Bloom (1976) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปจัดประเภทเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

- 1) พฤติกรรมด้านความรู้ หมายถึง ความสามารถในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนซึ่งประกอบด้วย ความถนัดและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน
- 2) ด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ เจตคติต่อการเรียน การยอมรับ ความสามารถของบุคคล ซึ่งลักษณะเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงหรือคงอยู่ได้
- 3) คุณภาพการสอน หมายถึง ผลที่ผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาดและผลย้อนกลับของการกระทำ

Harnischfeger and Wiley (1976 อ้างถึงใน นิตยา เหมือนไทสง, 2543) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยผสมผสานแนวคิดพื้นฐานของ Carroll และแนวคิดของ Bloom ทำให้ได้ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แยกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

- 1) กลุ่มตัวแปรภูมิหลัง (Background Characteristics) แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ
 - ก. ภูมิหลังของครู ประกอบด้วย ภูมิหลังทางครอบครัวและสังคม อายุ เพศ และการศึกษาของครู เป็นต้น
 - ข. ภูมิหลังของนักเรียน ประกอบด้วย ภูมิหลังทางครอบครัวและสังคม อายุ เพศ ความรู้พื้นฐานเดิม ความถนัด และแรงจูงใจ เป็นต้น

ค. องค์ประกอบของหลักสูตรและสถาบัน ประกอบด้วย คุณลักษณะของประเทศ ชุมชน ท้องถิ่นและโรงเรียน เช่น ตัวหลักสูตร ความอุดมสมบูรณ์ของท้องถิ่น ขนาดของท้องถิ่นหรือโรงเรียน เป็นต้น

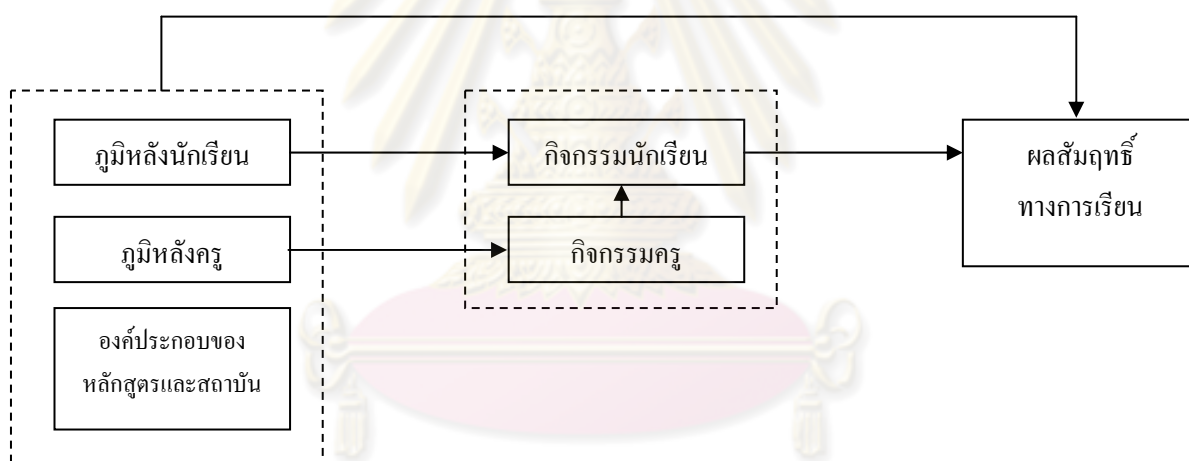
2) ตัวแปรกระบวนการเรียนการสอน (Teaching – Learning Process) แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่

ก. กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนกระทำในกระบวนการเรียนการสอน เช่น ฟังครูอธิบาย ชักถามปัญหา ตอบคำถาม เป็นต้น

ข. กิจกรรมของครู หมายถึง สิ่งที่ครูกระทำในกระบวนการเรียนการสอน

3) ตัวแปรผลลัพธ์หรือผลผลิตจากการเรียนการสอน (Outcomes) ซึ่งได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายได้ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 รูปแบบของ Hamischfeger - Wiley

Anastasi (1976 อ้างถึงใน จันทิมา ขนายกลาง, 2541) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสรุปได้ว่า บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษาได้ดีเพียงโดยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1) องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Intellectual – Factor) เป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เป็นความสามารถทางการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิดซึ่งสามารถเหล่านี้นี้วัดได้หลาย

ทาง เป็นต้นว่า วัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหา สมรรถภาพทางสมอง เป็นต้น

2) องค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญา (Non Intellectual – Factor) เช่น เพศ อายุ แผนการเรียน อันดับการเลือก รายได้ของบิดามารดา นิสัยในการเรียน เจตคติในการเรียน ตลอดจนสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เป็นต้น

Waxman and Walberg (1986) ได้ตั้งทฤษฎีผลผลิตทางการศึกษา (A Theory of Educational Productivity) ขึ้นบนพื้นฐานของงานวิจัยทางจิตวิทยาและการศึกษา ซึ่งกล่าวถึงองค์ประกอบที่มีความจำเป็น และมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเรียน ทั้งในด้านจริยธรรม พฤติกรรม และพุทธิศึกษา มี 9 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) องค์ประกอบทางความสามารถหรือผลการเรียนเดิม ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบมาตรฐาน
- 2) องค์ประกอบด้านการพัฒนาการใช้อายุจริงตามปฏิทินและระดับวุฒิภาวะเป็นตัวกำหนด
- 3) องค์ประกอบด้านแรงจูงใจ หรือมโนคติแห่งตน ซึ่งวัดได้โดยแบบทดสอบบุคลิกภาพ หรือความตั้งใจ ความพากเพียรพยายามในการเรียนของนักเรียน
- 4) องค์ประกอบด้านคุณภาพของการเรียนการสอนในชั้นเรียน รวมถึงจิตวิทยา และหลักสูตรที่ใช้
- 5) องค์ประกอบด้านจำนวนเวลาที่นักเรียนใช้ในการเรียน
- 6) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมที่บ้าน
- 7) องค์ประกอบด้านสภาพสังคมภายในห้องเรียน
- 8) องค์ประกอบด้านกลุ่มเพื่อนภายนอกโรงเรียน
- 9) องค์ประกอบด้านการใช้เวลาภายนอกโรงเรียน

Waxman and Walberg (1986) กล่าวว่า องค์ประกอบ 5 ประการแรกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ แต่สามารถเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับหลักสูตร สภาพเศรษฐกิจการเมืองและสังคม ตลอดจนความสามารถ แรงจูงใจ พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และตัวนักเรียน ส่วนองค์ประกอบที่ 6 – 9 เป็นอิทธิพลที่จะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมได้เช่นกัน ในองค์ประกอบทั้ง 9 องค์ประกอบ มีองค์ประกอบที่ 1 – 5 เป็นองค์ประกอบด้านตัวนักเรียนและองค์ประกอบที่ 6 – 9 เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว และการใช้เวลาภายนอกโรงเรียน ซึ่งนับว่าเป็นองค์ประกอบที่มีผลทางตรง และทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Heaton (1990) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

- 1) องค์ประกอบทางร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตรากาจรใจจรูญเติบโตขอร่างกาย สุขภาพทางร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกายและลักษณะท่าทาง

2) องค์ประกอบด้านความรัก (Love Factor) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดา – มารดา ความสัมพันธ์ของบิดา – มารดากับบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างบุตร และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3) องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและการถ่ายทอดทางสังคม (Cultural and Socialization Factor) ได้แก่ ขนบธรรมเนียม ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู และฐานะเศรษฐกิจทางบ้าน เป็นต้น

4) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน (Peer Group Factor) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนในวัยเดียวกัน ทั้งที่บ้านและทางโรงเรียน

5) องค์ประกอบทางการพัฒนาตนเอง (Self – Development Factor) ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ ทักษะคตินักเรียนต่อการเรียน

6) องค์ประกอบด้านการปรับตัว (Self – Adjustment Factor) ได้แก่ การปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์ เป็นต้น

ในการจัดการเรียนการสอน โดยสรุปจากรายงานเอกสารและงานวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับใช้ในการพิจารณาและตัดสินความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนว่าจะสูงหรือต่ำนั้นขึ้นอยู่กับ ปัจจัยด้านสติปัญญา ได้แก่ ความพร้อม ภูมิหลัง ความสามารถ และปัจจัยด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ คุณภาพด้านการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมในห้องเรียนและโรงเรียน การใช้เวลาเรียน ภูมิหลังของผู้ปกครอง และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ชวาล แพ้วตกุล (2536) ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การตรวจสอบความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับจากการอบรมสั่งสอนของครู

ไพศาล หวังพานิช (2526) ได้กล่าวถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ 2 แบบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน ดังนี้

1) การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในรูปการกระทำจริง เช่น วิชาศิลปะ ละคร งานช่าง เป็นต้น

2) การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถวัดได้ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement test)

โดยส่วนใหญ่จะใช้วิธีสอบโดยให้นักเรียนเขียนตอบในกระดาษเป็นการวัดด้านเนื้อหา ตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา การวัดผลนี้สำคัญมากในวงการศึกษ เพราะแบบวัดผลสัมฤทธิ์จะทำหน้าที่วัดผลว่านักเรียนเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด โดยแบบทดสอบนี้ต้องการวัดว่าครูได้ใช้เนื้อหาวิชาไปกระตุ้นสมองนักเรียนให้ขงงามตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้มากน้อยเพียงใด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก ดังนี้

1) จำแนกตามลักษณะการตรวจให้คะแนน

ก. แบบปรนัย (Objective Test) การตรวจให้คะแนนจะเหมือนกันไม่ว่าใครเป็นผู้ตรวจให้คะแนน เพราะจะกำหนดคำตอบที่ถูกต้องไว้ชัดเจน เช่น แบบสอบ แบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่

ข. แบบอัตนัย (Subjective Test) การตรวจใบคะแนนเปลี่ยนได้ เพราะการให้คะแนนจะขึ้นอยู่กับผู้ตรวจ เช่น แบบสอบการเขียนเรียงความ

2) จำแนกตามผู้สร้าง

Bloom and Others quoted in Brown (1983) ได้กล่าวถึงแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจำแนกตามผู้สร้าง ซึ่งแบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

ก. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher Made Test) เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างเพื่อใช้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และความสามารถทางวิชาการของนักเรียน ตามเป้าหมายหรือจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ แบบทดสอบประเภทนี้เมื่อใช้ทดสอบกับนักเรียนแล้วก็จะเก็บไว้ เมื่อสอบใหม่จึงสร้างขึ้นใหม่หรือนำของเก่ามาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง โดยไม่มีการวิเคราะห์ข้อสอบ

- แบบสอบย่อย (Formative test) เป็นแบบสอบที่ใช้ในการวัดผล หรือประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างการเรียนการสอนในวิชานั้น หรือภายหลังการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้สิ้นสุดลง

- แบบสอบรวม (Summative test) เป็นแบบสอบที่ทำการวัดผลรวบยอดภายหลังจากการเรียนการสอนในแต่ละวิชาสิ้นสุดลง แบบสอบรวมนี้เน้นวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร หรือจากตารางวิเคราะห์หลักสูตร

ข. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นด้วยกระบวนการสร้างแบบทดสอบ กล่าวคือต้องมีการนำไปทดลองใช้ แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อปรับปรุงให้ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพดีมีมาตรฐาน

- มาตรฐานในลักษณะของการสร้างเนื้อหา ข้อคำถามมีการทดลองใช้ วิเคราะห์และทบทวนคำถามอย่างมาก

- มาตรฐานในวิธีดำเนินการสอบ และมาตรฐานการให้คะแนนไม่ว่าจะนำแบบสอบนี้ไปใช้ที่ไหนเมื่อไร ต้องดำเนินการสอบเหมือนกันหมด และมีเกณฑ์ปกติไว้สำหรับใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนอย่างชัดเจน เพื่อจะบอกได้ว่าการที่ผู้สอบได้คะแนนอย่างหนึ่งอย่างใด หมายถึง ผู้นั้นมี ความสามารถเช่นไร

จะเห็นว่า แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นนั้นมีข้อดีคือ ครูสามารถวัดได้ตรงจุดมุ่งหมาย เพราะผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเอง ส่วนแบบทดสอบมาตรฐานมีข้อดีคือเป็นแบบทดสอบที่มีการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ จึงน่าเชื่อถือได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการอ้างหลักการของ Bloom มาประยุกต์ใช้มีทั้งหมด 6 ชั้น คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ดังนี้

1) วัดความรู้ความจำ คือ ความสามารถในการระลึกได้ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

2) วัดความเข้าใจ คือ ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความได้ คำถามประเภทนี้ควรเป็นข้อความใหม่ที่ครูกำหนดสถานการณ์ขึ้น

3) วัดการนำไปใช้ คือ ความสามารถที่จะนำเอาความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ได้เรียนรู้มาไปแก้ปัญหา ในสถานการณ์ใหม่

4) วัดการวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการบอกความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล การลำดับเหตุการณ์ในเรื่องการวิเคราะห์ไวยากรณ์ในการเรียน การวิเคราะห์วัตถุประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน

5) วัดการสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการสรุปเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น ๆ เป็นมโนทัศน์ คติ สำนวนสุภาษิต ตลอดจนคาดคะเนหรือทำนายผลที่คาดว่าจะเกิดตามมาจากเหตุการณ์ หรือการกระทำนั้นบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่

6) วัดการประเมินค่า คือ การตัดสินคุณค่าของงานเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้านข้อคิด คุณค่า ทรรศนะของผู้เรียน ความน่าเชื่อถือ ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ การกระทำของบุคคลหรือตัวละคร ตลอดจนการประเมินข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การตรวจสอบความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองของนักเรียนที่ได้จากการอบรมสั่งสอนของครู ส่วนใหญ่เป็นการวัด โดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งอาจเป็นระบบทดสอบด้านเนื้อหา / ด้านปฏิบัติ แบบทดสอบปรนัย / อัตนัย แบบทดสอบย่อย / แบบทดสอบรวม และแบบทดสอบครูสร้างเอง / แบบทดสอบมาตรฐาน เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ BLOOM ประกอบด้วยการวัด 6 ชั้น คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และประเมินค่า

ตอนที่ 2 ภูมิหลังของนักเรียน

สาระที่นำเสนอในตอนนี้ ประกอบด้วย สาระเกี่ยวกับความหมายของภูมิหลังของนักเรียนและ ภูมิหลังของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความหมายของภูมิหลังของนักเรียน

C.Burstall in V.Kinsella (1978) ได้ให้ความหมายของภูมิหลังของนักเรียนไว้ว่า ภูมิหลังของนักเรียนเป็นองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วยภูมิหลังด้านสถานภาพ ทางเศรษฐกิจ สังคม ความแตกต่างทางเพศ อายุ

นวลศิริ พงศ์ถาวรรักษ์ (2529) ได้ให้ความหมายของภูมิหลังของนักเรียนไว้ว่า ภูมิหลังของนักเรียนเป็นประวัติ และสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียนในด้านต่างๆ คือ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ได้แก่ เพศ อายุ จุดมุ่งหมายในด้านอาชีพ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ได้แก่ อาชีพของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา สภาพสังคมของครอบครัว ได้แก่ ขนาดของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา และสภาพการเรียน ได้แก่ ผลการเรียน จำนวนปีที่เรียน

รุจิเรข จิระเสวี (2531) ได้ให้ความหมายของภูมิหลังของนักเรียนไว้ว่า ภูมิหลังของนักเรียนหมายถึง สิ่งที่มีอยู่แล้ว และแสดงถึงพื้นเพ ตลอดจนความเป็นมาของนักเรียน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ภูมิหลังของนักเรียน หมายถึง ประวัติความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การเรียนรู้ อาชีพของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา การเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว

2. ภูมิหลังของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากงานวิจัยต่างๆ พบว่า ภูมิหลังของนักเรียนหลายประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะและสิ่งแวดล้อมทางบ้านเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะได้รับความสนใจมากที่สุด เพราะองค์ประกอบทางด้านนี้ มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อเด็กมาตั้งแต่เด็กจนโต บ้านเป็นสถานที่ให้การอบรมเลี้ยงดู สร้างบุคลิกภาพ ให้การฝึกฝนกำหนดรูปแบบของพฤติกรรมต่างๆ สร้างค่านิยม ความเชื่อถือแบบอย่างของการดำเนินชีวิต ฯลฯ เด็กจะได้รับสิ่งเหล่านี้เข้าไปทีละน้อยๆ สำหรับลักษณะและสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่สำคัญ จะกล่าวถึง ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และสถานภาพเศรษฐกิจและสังคม ดังนี้

1) ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว

ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา-มารดากับเด็กมีอิทธิพลต่อจิตใจ บุคลิกภาพและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กเป็นอันมาก เพราะถ้าเด็กได้อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาที่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีความรักใคร่ปรองดองกัน ให้การยอมรับซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันปฏิบัติหน้าที่ของตน ช่วยกันอบรมเลี้ยงดู

พยายามจัดสิ่งแวดล้อมในบ้านให้ดี ไม่ให้สิ่งใดมากระทบกระเทือนจิตใจของเด็ก จะทำให้เด็กเกิดความสุข มีความอบอุ่น มีที่พึ่ง ไม่รู้สึกว่ตนถูกทอดทิ้งและตนเป็นคนสำคัญคนหนึ่งของบิดามารดา ได้รับความเอาใจใส่จากบิดามารดา สำหรับเด็กที่ขาดบิดามารดาหรือมีบิดามารดา แต่ไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร จะทำให้เด็กเหล่านี้มีพฤติกรรมที่ผิดแผกออกไปและพฤติกรรมเหล่านี้ จะแสดงออกในทางที่ขัดต่ออารยธรรมรับของสังคม ซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ตัวเด็กเอง พันทิพา อูทัยสุข (2525) ได้แบ่งความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว สรุปได้ดังนี้

ก. ครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวแบบนี้ บิดา มารดา ลูก มีความสัมพันธ์กันดี มีความสนิทสนมและมีความเข้าใจกัน บิดา มารดา มีเวลาให้กับลูกและเอาใจใส่ต่อลูกเป็นอย่างดี เด็กมาจากครอบครัวแบบนี้มักมองโลกในแง่ดี เป็นคนร่าเริงแจ่มใสมักจะวางใจผู้อื่น ส่วนพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การปฏิบัติตัวในหมู่เพื่อนหรือการเชื่อฟังครูนั้น อาจมีส่วนมาจากการอบรมเลี้ยงดูด้วย แต่โดยปกติครอบครัวแบบนี้ บิดามารดามักจะสนใจที่จะหาวิธีอบรมเลี้ยงดูเด็กให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในทุกโอกาส

ข. ครอบครัวที่ไม่มีความอบอุ่น ครอบครัวแบบนี้แบ่งได้ดังนี้ คือ บิดา มารดา มีการขัดแย้งกันเสมอ การที่บิดา มารดา ไม่ค่อยลงรอยกัน โต้เถียงกันหรือมีการแสดงออกซึ่งความไม่พอใจซึ่งกันและกันบ่อยๆ เด็กจะมีความรู้สึก ไม่อบอุ่น ไม่มีความแน่ใจ หวาดระแวง มีความกังวล และมีการขัดแย้งบางอย่างในความคิด

การมีบิดามารดาเพียงคนเดียว การมีบิดา มารดา เพียงคนเดียว จะด้วยเหตุผลจากการหย่าร้าง การเสียชีวิต หรือการไปปฏิบัติหน้าที่การงานห่างไกลก็ตาม พฤติกรรมของเด็กมักจะขึ้นอยู่กับ การอบรมเลี้ยงดูของผู้ที่เหลืออยู่ แต่มักจะมีปัญหาเพราะผู้ที่เหลืออยู่นี้ ต้องมีภาระในการเป็นผู้นำครอบครัวพร้อมๆ กับการอบรมลูก ซึ่งอาจทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่เต็มที่

การไม่มีทั้งบิดา มารดา เด็กที่ขาดบิดามารดา อาจเป็นเพราะการเสียชีวิต หรือการยังมีชีวิตอยู่แต่ไม่มีเวลาให้เลย บิดามารดาให้ความสำคัญของธุรกิจหรือสังคมนอกบ้านมากกว่าลูก ความประพฤติของเด็กในครอบครัวแบบนี้ มักจะขึ้นอยู่กับผู้รับผิดชอบในการเลี้ยงดู

2) ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดามีความสำคัญต่อเด็กมาก เด็กจะประพฤติตัวเช่นไร มีบุคลิกภาพอย่างไร สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้ดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา เป็นส่วนใหญ่ การอบรมของแต่ละครอบครัว มักจะแตกต่างกันตามลักษณะของความสัมพันธ์ในครอบครัว ความเชื่อ บุคลิกภาพของผู้ปกครองและความเป็นอยู่ของครอบครัว นักการศึกษา เช่น สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2518) ได้แบ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาออกเป็น 6 แบบ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ก. บิดามารดาที่รักและคอยช่วยเหลือเอาใจใส่ลูกมากเกินไป บิดามารดาจะคอยเลี้ยงดูลูกแบบเด็กๆ ตลอดเวลา เด็กไม่ต้องแก้ปัญหาด้วยตนเอง จึงทำให้เด็กไม่กล้าทำอะไรด้วยตนเอง ไม่สามารถช่วยตนเองได้ มักจะเรียนหนังสือไม่ค่อยได้

ข. บิดามารดาที่ปล่อยปละละเลยลูกมากเกินไป บิดามารดาจะยอมตามใจลูกทุกอย่าง ทำให้เด็กดื้อรั้นและไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ และมักเกิดการขัดแย้งระหว่างบิดามารดาและลูกอยู่เสมอ

ค. บิดามารดาที่ทอดทิ้งลูก บิดามารดาจะไม่เอาใจใส่ลูก การอบรมเด็ก ไม่คงเส้นคงวา ทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว ซื่อๆ ไม่มั่นคง

ง. บิดามารดาที่ยอมรับลูก บิดามารดาจะเห็นความสำคัญของลูก บิดามารดา จะให้ความอบอุ่นแก่ลูก จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและลูก เป็นไปอย่างราบรื่น

จ. บิดามารดาที่บังคับลูก บิดามารดามักจะบังคับลูกให้ยอมทำตามทุกอย่าง เด็กจะมีพฤติกรรมทางสังคมที่ดี มีสัมมาคารวะ ปกครองง่าย ซื่อสัตย์สุจริต มีความสุภาพอ่อนโยน คอยระมัดระวังอยู่เสมอ

ฉ. บิดามารดาที่ยอมจำนนต่อลูก ลูกจะไม่ค่อยเคารพนับถือบิดามารดาเท่าที่ควร ทำให้ลูกไม่เชื่อฟังคำพูดของบิดามารดาเท่าที่ควร

3) สภาพเศรษฐกิจและสังคม

สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว มีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ซึ่ง อานนท์ อาภาภิรม (2517) ได้แบ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัว ตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมไว้ 3 ลักษณะ สรุปได้ดังนี้คือ

ก. การอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวที่ยากจน วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวประเภทนี้ มักปล่อยปละละเลย เพราะทั้งบิดามารดาต่างหากินตัวเป็นเกลียวจึงไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่อบรมเลี้ยงดูมากนัก แต่มีครอบครัวที่ยากจนจำนวนไม่น้อย ที่พยายามอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นอย่างดีสำหรับเด็กที่ไม่ได้รับการเอาใจใส่เพียงพอ มักจะมีปัญหายุ่งยากทางสังคม

ข. การอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวชนชั้นกลาง ครอบครัวประเภทนี้ย่อมมีโอกาสหรือเวลาที่จะเอาใจใส่อบรมสั่งสอนลูกได้ดีกว่าครอบครัวที่ยากจน ครอบครัวของชนชั้นกลางนี้ มักจะเน้นในเรื่องของความเป็นระเบียบ เมื่อเด็กโตขึ้นก็จะนิยมวางแผนการศึกษาให้เด็กและพยายามสนับสนุนให้ลูกได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนในชั้นสูง ๆ

ค. การอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวชั้นสูง ครอบครัวประเภทนี้ให้ความเอาใจใส่แก่เด็กเป็นอย่างดี ทั้งในด้านกรากินอยู่หลับนอน และการอบรมสั่งสอน อย่างไรก็ตาม มักจะปรากฏเสมอว่าเด็กบางคนมาจากครอบครัวชั้นสูง มีความประพฤติไม่ค่อยจะเรียบร้อย อาจเป็นเพราะมีการตามใจเด็กมากเกินไป จนกระทั่งเด็กเสียไป

พันทิพา อุทัยสุข (2526) ได้แบ่งสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กพอสรุปได้ดังนี้

ก. ครอบครัวมีฐานะยากจน ความรู้สึกของบิดามารดามีส่วนสำคัญมากต่อพฤติกรรมของเด็ก การมีฐานะยากจนแต่ถ้าบิดามารดามีความขยันหมั่นเพียร พยายามในความเป็นอยู่ มีความหวังจาก ความพยายามของตนเอง ก็จะเป็นสิ่งที่ดี ทำให้เด็กมีความภาคภูมิใจในบิดามารดาของตนเอง มีความ มานะอดทนและสามารถยืนหยัดอยู่ได้โดยไม่อายใครๆ และในทางตรงกันข้ามถ้าบิดามารดา เห็นว่าการมี ฐานะยากจนนี้เป็นการต่ำต้อย โทษโชคชะตาและท้อถอยแล้ว เด็กจะเป็นคนไม่จริงจัง รู้สึกอับอายเพื่อนฝูง และเมื่อโตขึ้นก็หวังให้ราชรถมาเกยแทนที่จะพยายามหางานทำด้วยปัญญาและความสุจริต

ข. ครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง ครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง ครอบครัวที่พ่อแม่พอใจ จะเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่น ไม่รู้สึกกดดัน การใช้ชีวิตต่างๆ ทำให้เด็กไม่มีการฟุ้งเฟ้อ ถ้ามีการอบรมดี เด็กมักจะเป็นคนมีเหตุผล เข้าใจชีวิต มีความสุข และมักจะเป็นคนที่เข้ากับคนได้ทุกระดับ ในทางตรงกัน ข้าม ถ้าบิดามารดา รู้สึกว่าตนอยากได้นอน อยากได้นี้ ให้เหมือนผู้ร่ำรวยกว่าอยู่เสมอแล้ว ครอบครัวมักจะ ขัดแย้ง มีความรู้สึกไม่สบายใจกันทุกๆ ฝ่าย เด็กจะขาดความอบอุ่น และการที่ครอบครัวมีความขัดแย้ง มาก การอบรมเลี้ยงดูมักจะถูกละเลยไปด้วย เด็กจะมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามไปด้วย

ค. ครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย เด็กที่อยู่ในครอบครัวร่ำรวยนี้ มักจะได้รับการตามใจมาก ไม่ เห็นคุณค่าของเงิน มองโลกในแง่ดี 'ไม่มีความกดดัน แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของบุคคลใน ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูด้วย ถ้าบิดามารดาให้ความอบอุ่นเต็มที่ ให้การอบรมดูแลอย่างถูกต้อง ไม่ ตามใจเด็กมากเกินไป เด็กมักจะได้เปรียบเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจน้อยกว่า แต่ถ้า บิดามารดาไม่เอาใจใส่ดูแล ปล่อยให้เด็กเอาแต่ใจตัว ก็จะเป็นผลเสียหายอย่างมาก ทำให้เด็กเป็นคนดูถูก คน เอาแต่ใจตัว อารมณ์แปรปรวน ไม่มีเหตุผลและอาจถึงกับเข้ากับใครไม่ได้เลย ครอบครัวที่ร่ำรวยมี แนวโน้มที่พ่อแม่มักจะละเลยที่จะอบรมสั่งสอนให้เด็กรู้จักโลกแห่งความเป็นจริง และมักจะเอาใจเด็กในทาง ที่ผิดด้วย

จากที่กล่าวมา พบว่าลักษณะและสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ทั้งความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู สภาพเศรษฐกิจและสังคมเป็นภูมิหลังของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ การการเรียนรู้

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่มีภูมิหลังและการสนับสนุนทางการ เรียนของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Ashwerth (1963) ได้เปรียบเทียบองค์ประกอบภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามที่คาดไว้ และที่ต่ำกว่าที่คาดไว้ โดยวัดจากสติปัญญา (I.Q.) ถ้าสติปัญญาสูงกว่า 150 ขึ้นไป ถือว่ามีผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดไว้ แต่ถ้าต่ำกว่า 125 ลงมา ถือว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่คาดไว้ กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนระดับ 5 และระดับ 6 จำนวน 178 คน จากผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่คาดไว้มีความเอาใจใส่ ความรับผิดชอบ และมีความสัมพันธ์กับนักเรียน มากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่คาดไว้

3. แรงกระตุ้นของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

องค์ประกอบด้านเพศและอายุ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยมาก

4. โอกาสที่นักเรียนได้อ่านหนังสือที่มีคุณค่าและการทัศนศึกษา จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน

Dave (1963) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบภายในบ้านที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็ก โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และสังเกตพ่อแม่ เพื่อที่จะประเมินพฤติกรรมที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็ก ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะของภาษา บรรยากาศทางวิชาการ การช่วยเหลือด้านการเรียน แรงกระตุ้นเพื่อความสำเร็จ กิจกรรมภายในบ้าน และลักษณะนิสัยในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบอันเป็นคุณลักษณะของสภาพแวดล้อมภายในบ้าน มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ สภาพแวดล้อมภายในบ้านมีอิทธิพลอย่างมากต่อผลการเรียน

Maikrzek (1985) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 1-5 จำนวน 198 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ตามการประเมินของครู ผลปรากฏว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูงนั้น พ่อแม่จะอ่านหนังสือให้เด็กฟังมากกว่า และที่บ้านก็มีหนังสือมากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ และพ่อแม่ยังได้รายงานงานว่าเด็กทำงานต่างๆในโรงเรียนได้ดีชอบโรงเรียนและทำการบ้านเสร็จตามกำหนดเวลา ยิ่งกว่านั้นพ่อแม่จะสนับสนุนให้เด็กได้เรียนต่อในระดับวิทยาลัยด้วย

Austin (1989) ได้ทำการศึกษาถึงผลที่ผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในเรื่องการทำการบ้านต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยทำการศึกษากับนักเรียนเกรด 1 จำนวน 77 คน และผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร มีการประชุมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเมื่อเริ่มการทดลอง ผลปรากฏว่า การช่วยเหลือในเรื่องการบ้านอย่างเต็มที่ของผู้ปกครอง มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กนักเรียนและยังทำให้ผู้ปกครองได้ทราบว่า เด็กของตนเก่งหรืออ่อนด้านใด นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียนอีกด้วย

Willms (1992) ได้ข้อสรุปว่า สภาพวะของเศรษฐกิจระดับสูงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์มากกว่า เศรษฐกิจในระดับที่ต่ำกว่า ซึ่ง Willms ได้อธิบายถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้มีสภาพเศรษฐกิจสูงกว่ามีข้อ ได้เปรียบทางการเรียนรู้ เนื่องจากการสนับสนุนจากผู้ปกครอง บรรยากาศทางบ้านที่เอื้อต่อการเรียนรู้ นักเรียนมักได้รับความสนใจและเอาใจใส่จากครูที่มีความสามารถมากกว่า เป็นกลุ่มที่มีปัญหาทางการ อบรมสั่งสอนน้อยกว่า

Zellman and Waterman (1998) ศึกษาเรื่อง การเข้าใจอิทธิพลของการร่วมงานระหว่าง ครอบครัวและโรงเรียนที่มีผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็ก ซึ่งจากการทดสอบความสัมพันธ์พบว่าลักษณะ ของครอบครัว วิธีการเลี้ยงดู และระดับของการรายงานการมีส่วนร่วมที่โรงเรียนส่งผลต่อระดับ IQ ของ เด็ก

Murray-Harrey (1999) ได้ศึกษาคะแนนผลสัมฤทธิ์การคงอยู่ในโรงเรียน และการสำเร็จ การศึกษาพบว่า เศรษฐกิจส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมผ่านสังกัดและขนาดของโรงเรียนไปยังผลสัมฤทธิ์ และการคงอยู่ในโรงเรียนของนักเรียน

Willms and Somers (2001) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ 3 และ 4 กลุ่ม ประเทศละตินอเมริกา 13 ประเทศ พบว่า สถานะทางวัฒนธรรมสังคมส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน การให้ความเอาใจใส่ของครอบครัวมีผลต่อการลดระยะเวลาในการศึกษาและการตกซ้ำชั้น และปัจจัยสนับสนุนด้านวัสดุ-อุปกรณ์การสอนส่งผลกับทุกวิชา

อรพิน วงษ์เสน (2542) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์ของเด็กเก่งและเด็กอ่อน พบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักเป็นนักเรียนที่มีความขยัน ตั้งใจเรียน รู้จักใช้เวลา ในการเรียน รู้จักเลือกวิธีการเรียนและวิธีการทำงานที่เหมาะสม และมีระดับสติปัญญาสูง
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักเป็นนักเรียนที่ไม่มีความขยัน ไม่ตั้งใจเรียน แต่คิด ว่าตนเองมีความสามารถที่จะเรียนได้ และมีระดับสติปัญญาค่อนข้างต่ำนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำแต่มีระดับสติปัญญาค่อนข้างสูง เนื่องมาจากมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสม ขาดสมาธิใน การเรียน ขาดการวางแผนทำงานที่ดีและไม่รู้จักใช้เวลาในการเรียนให้ถูกต้องนักเรียนสามารถมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้ ถึงแม้ว่ามีระดับสติปัญญาในระดับปกติ ถ้าเป็นคนที่มีความขยัน ตั้งใจเรียน รู้จักใช้เวลาในการเรียน รู้จักวิธีการเรียนและวิธีการทำงานที่เหมาะสม
3. นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติค่อนข้างต่ำ แต่ที่มีพฤติกรรมการเรียนทั้งในและ นอกห้องเรียนเหมือนกับกลุ่มเก่ง แต่ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในกลุ่มอ่อน อาจเนื่องมาจากต้องช่วย ผู้ปกครองในการทำงานหลายอย่าง ทำให้การจัดแบ่งเวลาที่ใช้ในการเรียนและมีวิธีการเรียนที่ไม่เหมาะสม
4. นักเรียนที่มีอัธมโนทัศนคติต่อตนเองในทางบวก และมีทัศนคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ที่ดี เท่านั้นอาจไม่เพียงพอที่จะให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ครูวิทยาศาสตร์ที่มีวิธีการสอนที่ดี จะทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

6. ลักษณะการเป็นผู้นำ ขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

7. นักเรียนทั้งกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนจะคบเพื่อนที่มีลักษณะนิสัยใกล้เคียงกัน

อุไร บัวทอง (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน การสอนซ่อมเสริม การสนับสนุนของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การสอนซ่อมเสริม คุณภาพการสอน และการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .579 นอกจากนี้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีตัวแปรที่สำคัญ ได้แก่ คุณภาพการสอน การสอนซ่อมเสริม การสนับสนุนของผู้ปกครอง ได้สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนในรูปแบบคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2543) ศึกษาภูมิหลังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัยสรุปได้ 2 ประการ ดังนี้

1. ภูมิหลังของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัยในประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรที่ละตัวแปรอย่างเป็นอิสระต่อกัน

1.1 ภูมิหลังเกี่ยวกับตัวนักเรียน นักเรียนกลุ่มอ่อน(ผลการเรียนเฉลี่ยไม่เกิน 2.00) กลุ่มกลาง (ผลการเรียนเฉลี่ย 2.01-2.99) กลุ่มเก่ง(ผลการเรียนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป) มีฐานนิยม(Mode) แตกต่างกันในเพศ โดยกลุ่มอ่อนมีฐานนิยมเป็นเพศชาย ส่วนกลุ่มกลางและเก่งมีฐานนิยมเป็นเพศหญิง ด้านความพอใจต่อแผนการเรียน กลุ่มอ่อนมีระดับฐานนิยมที่ระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มกลางและเก่งมีฐานนิยมที่ระดับมาก ด้านผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มอ่อนและกลุ่มกลางมีฐานนิยมที่ 2.01-2.99 ส่วนกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่ 3.00 ขึ้นไป ด้านความสนใจการเรียน และด้านสมาธิในการเรียน กลุ่มอ่อนและกลุ่มกลางมีฐานนิยมที่ระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่ระดับมาก ด้านความต้องการในการประกอบอาชีพ กลุ่มอ่อนมีฐานนิยมอยู่ที่อาชีพรับราชการ ส่วนกลางและกลุ่มเก่งมีฐานนิยมอยู่ที่การเป็นเจ้าของกิจการ สำหรับภูมิหลังที่พบว่าทั้งกลุ่มอ่อนกลุ่มกลางและกลุ่มเก่งมีฐานนิยมอยู่ในระดับเดียวกัน ได้แก่ ปัญหาการเรียนระดับปานกลาง ปัญหาสุขภาพไม่มี เวลาที่ใช้เดินทางไป-กลับจากรโรงเรียน ไม่เกิน 1 ชั่วโมง ทบพวนการเรียนบางครั้ง ศึกษาวิชาที่เรียนปานกลาง ทำงานที่ครู-อาจารย์มอบหมายบางครั้งและมีความคาดหวังในการเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นส่วนใหญ่

1.2 ภูมิหลังเกี่ยวกับครอบครัว นักเรียนกลุ่มอ่อน กลุ่มกลาง และกลุ่มเก่ง มีฐานนิยมแตกต่างกันในด้านรายได้ของบิดามารดา ซึ่งกลุ่มอ่อน และกลุ่มกลาง มีฐานนิยมที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่รายได้ต่อเดือน 10,000-24,999 บาท ด้านอาชีพของบิดามารดาซึ่งกลุ่ม

อ่อนและกลุ่มกลางมีฐานนิยมที่อาชีพหลักของบิดาเป็นเกษตรกรกรรมและของมารดาค้าขาย ส่วนกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่อาชีพหลักของบิดารับราชการและของมารดาค้าขาย สำหรับภูมิลำเนาที่พบว่าทั้งกลุ่มอ่อน กลุ่มกลาง และกลุ่มเก่งมีฐานนิยมระดับเดียวกัน ได้แก่ ที่อยู่ทั้งในปัจจุบันและตามทะเบียนบ้านต่างก็มีฐานนิยมอยู่ที่พื้นที่บริการของโรงเรียนภายในจังหวัดอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา บิดาและมารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน มีครอบครัวขนาดเล็กได้รับการสนับสนุนจากบิดาและมารดาในระดับมากที่สุด ในด้านการแนะแนวการศึกษา การให้กำลังใจ พุนทรัพย์ การดูแลเอาใจใส่และการช่วยแก้ปัญหา

1.3 ภูมิลำเนาเกี่ยวกับโรงเรียน นักเรียนกลุ่มอ่อน กลุ่มกลาง และกลุ่มเก่ง มีฐานนิยมแตกต่างกันในด้านขนาดของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่ ซึ่งกลุ่มอ่อนและกลุ่มกลางมีฐานนิยมอยู่ที่โรงเรียนขนาดกลาง ส่วนกลุ่มเก่งมีฐานนิยมอยู่ที่โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ด้านที่ตั้งของโรงเรียนซึ่งกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่ภาคใต้ ส่วนกลุ่มกลางมานิยมอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการให้กำลังใจจากเพื่อนซึ่งกลุ่มอ่อนมีฐานนิยมที่ระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มกลางและเก่งมีฐานนิยมที่ระดับมาก ด้านการช่วยแก้ปัญหาจากเพื่อน ซึ่งกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่ระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มกลางมีฐานนิยมที่ระดับมาก สำหรับด้านที่ทั้ง 3 กลุ่มมีฐานนิยมในระดับเดียวกัน ได้แก่ การได้รับความสนับสนุนจากอาจารย์ในด้านการแนะแนวการศึกษาระดับมากที่สุด การให้กำลังใจ การดูแลเอาใจใส่และการช่วยแก้ไขปัญหาระดับปานกลาง การได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนในด้านการแนะแนวการศึกษาและการดูแลเอาใจใส่ระดับปานกลาง

2. ความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำและสูง

ผลการวิจัยในประเด็นนี้ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ร่วมกัน 63 ตัวแปรโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งสรุปได้ว่า มีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่อ่อนและเก่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 10 ตัวแปร เป็นตัวแปรเกี่ยวกับตัวนักเรียน 8 ตัวแปร ซึ่ง 5 ตัวแปรแรก กลุ่มเก่งมีมากกว่ากลุ่มอ่อนได้แก่ ความพอใจต่อแผนการเรียน ความสนใจในการเรียน ความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย สมานในการเรียนและการทบทวนการเรียน ส่วนอีก 3 ตัวแปร กลุ่มเก่งมีน้อยกว่ากลุ่มอ่อน ได้แก่ ปัญหาการเรียน ความพอใจต่อโรงเรียน และแรงจูงใจในการเลือกอาชีพ นอกจากนี้มีตัวแปรเกี่ยวกับโรงเรียน 2 ตัวแปร คือ ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาจากเพื่อน ซึ่งกลุ่มเก่งมีมากกว่ากลุ่มอ่อน และความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาจากอาจารย์ซึ่งกลุ่มเก่งมีน้อยกว่ากลุ่มอ่อน

องอาจ นัยพัฒน์ (2544) ศึกษาการประเมินประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542 พบว่า โดยทั่วไปข้อมูลระดับนักเรียนและระดับโรงเรียน/ชั้นเรียน สำหรับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองระดับชั้น มีลักษณะและปริมาณการเบี่ยงเบนและการขาดหายเป็นไปตามสภาพปกติ นอกจากนี้ยังพบว่าข้อมูลทั้งสองระดับส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นสำคัญที่จำเป็นต่อการใช้โมเดลพหุระดับชั้นลดหลั่นเชิงเส้นวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงมีสภาวะแบบปกติ

ความสัมพันธ์แบบปกติ ความสัมพันธ์แบบเส้นตรง และความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นแบบเอกพันธ์ สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบการใช้ชุดของโมเดล HLM/2L รูปแบบต่างๆในขั้นตอนหลัก ปรากฏว่าได้ค้นพบของการวิจัยที่สำคัญสามประการ คือ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบ่งชี้ให้เห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2542 มีประสิทธิผลในการส่งเสริมผลการเรียนรู้ทางด้านวิชาการและไม่ใช้วิชาการของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภายหลังจากปรับอิทธิพลของความแตกต่างทางด้านภูมิหลังส่วนตัวของนักเรียนแต่ละโรงเรียนออกไปจากการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบกับการใช้โมเดล HLM/2L รูปแบบภายในโรงเรียน (within-school model) บ่งชี้ว่าตัวแปรระดับนักเรียน ได้แก่ ผลการเรียนในรูปแบบเกรดเฉลี่ย(GPA) และความเอาใจใส่ต่อการศึกษาล่าเรียนของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา มีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญยิ่งต่อการเพิ่มพูนขึ้นในคะแนนผลการเรียนรู้ทั้งสองด้านของนักเรียนทั้งสองด้านของนักเรียนทั้งสองระดับชั้น ในขณะที่เพศและเศรษฐกิจฐานะของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางบวก หรือแบบเพิ่มพูนขึ้นในคะแนนผลการเรียนรู้ของนักเรียนเพียงบางด้านและบางระดับชั้น และยิ่งไปกว่านั้นขนาดอิทธิพลของตัวแปรระดับนักเรียนทั้งสองประการดังกล่าว ยังมีระดับต่ำกว่าเกรดเฉลี่ยและความเอาใจใส่ต่อการศึกษาที่ผ่านมา เมื่อนำชุดของโมเดล HLM/2L รูปแบบระหว่างโรงเรียนต่างๆ(between-school models) มาวิเคราะห์ข้อมูลแบบพหุระดับสำหรับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทั้งสองระดับชั้น ผลปรากฏว่า ตัวแปรระดับโรงเรียน/ชั้นเรียนในองค์ประกอบทางการศึกษาด้านกระบวนการดำเนินงานของโรงเรียน ซึ่งโดยทั่วไปได้รับการพิจารณาว่าอยู่ภายใต้กลไกการควบคุมดำเนินงานของครู/อาจารย์และผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเรียนรู้ของบุตร/หลาน และบรรยากาศภายในโรงเรียน/ชั้นเรียน ตัวแปรเหล่านี้ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้ทั้งสองด้านของนักเรียนทั้งสองระดับชั้นที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนใดๆ สำหรับตัวแปรระดับโรงเรียนที่อยู่ในองค์ประกอบทางการศึกษาเกี่ยวกับสภาพลักษณะของนักเรียนในโรงเรียน ทรัพยากรของโรงเรียน และลักษณะโครงสร้างของโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีเพียงตัวแปรในองค์ประกอบประเภทแรกตามระบุข้างต้น ได้แก่ เศรษฐฐานะและปกติวิสัยการมาเรียนโดยเฉลี่ยของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้ทั้งสองระดับชั้นของโรงเรียน ส่วนตัวแปรในองค์ประกอบสองด้านที่เหลือปรากฏว่ามีขนาดอิทธิพลน้อยมาก และส่วนใหญ่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภายหลังจากควบคุมของความแตกต่างทางด้านภูมิหลังส่วนตัวของนักเรียนและองค์ประกอบของโรงเรียนด้านอื่นๆ เรียบร้อยแล้ว

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของโรงเรียนในการส่งเสริมผลการเรียนรู้ต่างด้าน/รายวิชา และต่างระดับชั้น พบว่าความคงเส้นคงวาของประสิทธิผลโรงเรียนในการส่งเสริมผลการเรียนรู้ต่างด้านของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นมีระดับค่อนข้างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผลการเรียนรู้

ทางด้านวิชาการด้วยกัน นั่นคือความคงเส้นคงวาของประสิทธิผลของโรงเรียนในการส่งเสริมผลการเรียนรู้ทางด้านวิชาการต่างรายวิชา มีระดับสูง ในขณะที่ความคงเส้นคงวาหรือเสถียรภาพของประสิทธิผลโรงเรียนในการส่งเสริมผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านของนักเรียนต่างระดับชั้นมีระดับค่อนข้างต่ำ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิญญา เวชยชัย (2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการพัฒนาการศึกษา เพื่อเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวคิด รูปแบบ และบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาเด็กในลักษณะต่างๆ ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่เหมาะสมกับประเทศไทย มีผลสรุปดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบครอบครัวได้รับความสนใจและการยอมรับจากประเทศต่างๆ เป็นอย่างมาก

2. ครอบครัวมิได้มีเพียงการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของเด็กเท่านั้น แต่ยังคงมีบทบาทในการพัฒนาบุคลิกภาพ ศักดิ์ศรีในตนเอง ทักษะชีวิต และทักษะทางสังคมแก่เด็ก ๆ ด้วย

3. สถานการณ์ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเด็กที่อ่อนแอลงในภาพรวม และสถานการณ์พลวัตของปัญหาสังคมมีผลกระทบต่อเด็กอย่างรวดเร็ว มีมิติที่ซับซ้อนมากขึ้น ทำให้โรงเรียนและครูทำหน้าที่ในการดูแลและพัฒนาเด็กได้ยากลำบากยิ่งขึ้น สถานการณ์เช่นนี้ทำให้โรงเรียนต่างเรียกร้องความเอาใจใส่และการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อมาร่วมดูแลช่วยเหลือและพัฒนาเด็กอย่างเบ็ดเสร็จในระยะยาว

4. สถานการณ์ปัญหาการศึกษาในแต่ละโรงเรียนและแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน เป้าหมายหลักทางการศึกษาของแต่ละสังคมก็มีความแตกต่างกัน สถานการณ์ดังกล่าวมีผลให้บทบาทพ่อแม่ ผู้ปกครองในการเข้ามาพัฒนาการศึกษาของเด็กมีความแตกต่างกันไปด้วย

5. แนวคิดที่โรงเรียนจะแสวงหาการมีส่วนร่วมจากพ่อแม่ ผู้ปกครองควรเป็นแนวคิดที่อยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์ที่เสมอภาคเท่าเทียม แบบเป็น “เพื่อน” หรือ “หุ้นส่วน” ที่ทั้ง 2 ฝ่ายต่างต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แบ่งปันกัน สร้างการยอมรับในความคิดและวิธีการบางด้านที่แตกต่างกัน และหาทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดในการดำเนินงานหรือแก้ปัญหา มิใช่ความสัมพันธ์แบบเดิมที่อยู่บนฐานความเกรงใจ ความกลัว หรือความไม่กล้าเผชิญหน้ากัน

6. แนวคิดที่จะนำไปสู่การสร้างและพัฒนาสัมพันธภาพที่เหมาะสมระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู คือการให้ความสำคัญกับการสื่อสารแบบสองทาง ในรูปแบบความสัมพันธ์ที่เป็นทั้งแบบไม่เป็นทางการ และแบบเป็นทางการ เพราะจะสามารถสร้างแบบแผนที่เป็นธรรมชาติ ที่จะเข้าถึงพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีหลากหลายลักษณะได้

7. รูปแบบของการมีส่วนร่วมของครอบครัว โรงเรียน มีหลากหลายลักษณะ ได้แก่ การเข้ามามีส่วนร่วมตามความสนใจรายบุคคล การรวมกลุ่มของพ่อแม่ที่รวมตัวกันเอง การเข้าร่วมในฐานะกรรมการ จนถึงการขยายเครือข่ายความสัมพันธ์ไปสู่กลุ่ม ชุมชนผู้ปกครองอื่นๆ

8. บทบาทการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่สำคัญ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูที่บ้าน การมีส่วนร่วมในระดับปฏิบัติเป็นความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมร่วมกับโรงเรียน การมีส่วนร่วมในระดับบริหาร และการตัดสินใจเป็นการมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมพิจารณาปัญหา ร่วมตัดสินใจ เลือกแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสม จนถึงการมีส่วนร่วมในการติดตามและการประเมินผลการดำเนินงาน และการมีส่วนร่วมในฐานะผู้พิทักษ์สิทธิ ซึ่งเป็นบทบาทที่ยังไม่แพร่หลาย

9. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาส่งผลดีต่อเด็ก ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และองค์ระภาคธุรกิจ

10. ปัญหาและอุปสรรคในการร่วมงานระหว่างครอบครัวและโรงเรียน ได้แก่ ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครองที่เคยชินกับความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกัน ขาดการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม และปัญหาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อบทบาทครู การขาดการสื่อสารเชิงข้อมูลในเคลื่อนไหวของนโยบายโรงเรียน การบริหารจัดการเวลาที่ไม่เหมาะสม และปัญหาทัศนคติ ความคิดที่แตกต่างกันระหว่างครูกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

เกศสุดา รัชฎาวิชิตสุกุล (2545) ศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและภูมิหลังทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและภูมิหลังทางด้านสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูง และตำราทางการเรียนภาษาอังกฤษมีปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและภูมิหลังทางสังคมที่ส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิริโรตม์ ไสววัฒน์ (2545) ศึกษาสภาพครอบครัวและวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เด็กได้รับจากพ่อแม่ผู้ปกครอง กับพฤติกรรมของเยาวชนไทย : ศึกษากรณีของเยาวชนคนเก่ง ดี มีสุข และเยาวชนที่ติดยาเสพติดพบว่า แต่ละด้านตัวแปรแยกย่อยที่มีลักษณะเหมือน / ต่าง ระหว่างกลุ่มเยาวชน ดังนี้

1. สภาพครอบครัว

1.1 โครงสร้างครอบครัว โครงสร้างครอบครัวของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม มีความเหมือนกันคือ พ่อแม่เป็นผู้เลี้ยงดูในวัยเด็ก มีเพียงส่วนน้อยที่พ่อแม่ ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้างทั่วไป พ่อและแม่ยังอยู่ร่วมกัน ส่วนใหญ่มีรายได้ปานกลาง ยังมีชีวิตอยู่และมีค่าใช้จ่ายให้เด็กในความปกครองไปโรงเรียน ระดับอนุบาล วันละ 5 -10 บาท ส่วนที่เป็นความแตกต่างกัน คือ อาชีพระดับการศึกษา และการมีค่าใช้จ่ายให้นักเรียนไปโรงเรียนระดับประถมศึกษา

1.2 ที่อยู่อาศัยของครอบครัว ที่อยู่อาศัยในวัยเด็กของเยาวชนทั้งสองกลุ่มมีความเหมือนกันคือ ส่วนใหญ่บ้านมีลักษณะ 2 ชั้น ครึ่งตึกครึ่งไม้ อยู่ในเขตเทศบาล และในวัยเด็กได้นอนร่วมห้องเดียวกับพ่อแม่ ส่วนที่เป็นความแตกต่างกัน คือ กลุ่มเยาวชนเก่ง ดี มีสุข จะไม่มีบ้านที่อยู่ในเขตชุมชนระดับหมู่บ้าน ตำบล ขณะที่กลุ่มเยาวชนที่ติดยาเสพติดมีประมาณ 1 ใน 3

2. วิธีการอบรมเลี้ยงดู

2.1 พฤติกรรมของครอบครัวและเครือญาติ พฤติกรรมครอบครัวและเครือญาติของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม มีความรักใคร่กลมเกลียวกันดี และนักเรียนได้รับการบอกเล่าเรื่องความดีงามของบรรพบุรุษจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง แตกต่างกันโดยกลุ่มเยาวชนติดยาเสพติด มีความรู้เพียงผิวเผินและมีกิจกรรมร่วมกับเครือญาติบ้าง ขณะที่กลุ่มเยาวชนเก่ง ดี มีสุข จะมีโอกาสเรียนรู้รายละเอียดและร่วมกิจกรรมมากกว่า

2.2 การสอนความรู้ด้านเนื้อหา พ่อแม่ ผู้ปกครอง ของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม สอนความรู้เกี่ยวกับงานบ้าน ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพของครอบครัว ยกเว้นอาชีพเกษตรกรรม เพราะมีทัศนคติว่าเป็นงานหนัก รายได้ต่ำ นอกจากนั้นยังสอนความรู้เกี่ยวกับค่านิยมที่พึงยึดถือ เน้นค่านิยม ชยันส่วนที่แตกต่างกัน คือ การสอนเสริมการเรียนในระบบโรงเรียน และช่วงเวลาการสอน ที่พ่อแม่ ผู้ปกครองของกลุ่มเยาวชนเก่ง ดี มีสุข จะช่วยสอนเสริมในระยะแรกๆ แต่เมื่อเรียนสูงขึ้นจะเป็นเพียงที่ปรึกษา และจะใช้ช่วงเวลาระหว่าง 18.00-19.00 น. สำหรับเยาวชนติดยาเสพติด ส่วนใหญ่ไม่สามารถสอนได้ เพราะไม่มีเวลาให้กับการสอนเสริม ไม่มีความรู้ที่จะสอน และไม่ได้กำหนดเวลาไว้แน่นอน

2.3 การใช้กิจกรรมของครอบครัว สภาพการใช้กิจกรรมครอบครัวเพื่อการเรียนรู้ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง เยาวชนทั้งสองกลุ่ม มีลักษณะเหมือนกัน กล่าวคือ จะรับประทานอาหารเข้า – เย็น พร้อมกัน แต่กลุ่มเยาวชนเก่ง ดี มีสุข จะมีความถี่ของการปฏิบัติมากกว่า และมอบงานของครอบครัวให้ช่วยรับผิดชอบตามความเหมาะสมกับวัย เช่น การกวาดบ้าน ถูบ้าน ล้างจาน ซักเสื้อผ้าของตนเอง

2.4 การควบคุมพฤติกรรมของครอบครัว ครอบครัวของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม มีวิธีการควบคุมพฤติกรรมของเด็กในความปกครองแตกต่างกัน สำหรับกลุ่มเยาวชนเก่ง ดี มี สุข จะมีพฤติกรรมที่เกิดจากการเลียนแบบพ่อแม่ ผู้ปกครอง หลายลักษณะ ไม่เคยมีพฤติกรรมใดที่ถูกบังคับให้ยุติการกระทำรวมทั้งพบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของพ่อแม่ ผู้ปกครองน้อย ขณะที่กลุ่มเยาวชนติดยาเสพติดจะมีลักษณะตรงกันข้าม คือ ไม่ได้แบบอย่างจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม คือ ดื่มเหล้า เล่นการพนัน สูบบุหรี่ ทะเลาะกันบ่อยครั้งและจู้จี้ ขี้บ่น

2.5 การเสริมแรงทางบวก ครอบครัวของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม ส่วนใหญ่จะให้การเสริมแรงทางสังคม พุดยกย่อง ชมเชย หรือ สวมกอด แต่กลุ่มเยาวชนเก่ง ดี มีสุข จะได้รับมากกว่า สำหรับการเสริมแรงลักษณะอื่นๆ ก็มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มเยาวชนเก่ง ดี มีสุข จะได้รับการเสริมแรงเป็น

อาหารหรือสิ่งที่ชื่นชอบ และสอดคล้องกับความต้องการ ขณะที่กลุ่มเยาวชนติดยาเสพติด จะได้รับน้อย (เพราะมีพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง) และไม่ตรงกับความต้องการ

2.6 การส่งเสริมการเรียนรู้ในระบบโรงเรียน โดยทั่วไปมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มเยาวชนเก่ง ดี มีสุข จะได้รับการสนับสนุนเรื่องการเรียน และอุปกรณ์การเรียนอย่างครบถ้วน ให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษาเรื่องการเรียนและเป้าหมายของชีวิตได้ และเข้มงวดเรื่องการเรียน ความประพฤติ ไม่ยอมให้ผิดพลาดแม้เพียงเล็กน้อย แต่จะผ่อนคลายเมื่อเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 และระดับมัธยมศึกษา ขณะที่พ่อแม่ของกลุ่มเยาวชนติดยาเสพติด จะมีพฤติกรรมตรงกันข้าม

อมรวิรัช นาครทรรพ (2549) เปิดเผยสรุปสถานการณ์เด็กในรอบปี 2547-2548 ในโครงการ Child Watch ว่า ในปี 2547-2548 สำหรับสถานการณ์ด้านการศึกษาของเด็กไทย เด็กไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้นทั้งเด็กทั่วไปและเด็กพิการ โดยเฉพาะการเรียนต่ออุดมศึกษาเพิ่มสูงขึ้นถึง 73% ของผู้จบ ม.6 รวมทั้งมีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบอินเทอร์เน็ตโรงเรียนเพิ่มมากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ในทางตรงกันข้าม พบว่าเด็กใช้เวลาเรียนพิเศษมากขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากความไม่แน่ใจในวิธีเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัย โดยพบว่าเด็กประถมและมัธยมใช้เวลาเรียนพิเศษเพิ่มจากวันละ 100-140 นาที เป็นวันละ 160-170 นาที ส่วนทางด้านสังคมพบว่าเด็กโตห่างศาสนามากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะอยู่ห่างจากพ่อแม่มากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กไทยมีพฤติกรรมเสี่ยงมากขึ้นทั้งเสพติดแอลกอฮอล์ มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เล่นการพนัน ส่งผลให้เกิดการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นสูงขึ้น รวมทั้งจำนวนวัยรุ่นที่ถูกล่อลวงละเมิดทางเพศสูงขึ้นและคดีอาชญากรรมที่วัยรุ่นเป็นผู้ก่อเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ พบว่าเด็กระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วถึง 28 และ 30% ตามลำดับ และพบวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 19 ปี มาทำคลอดเพิ่มขึ้นจาก 52,000 คนเป็น 70,000 คน เฉลี่ยวันละ 200 คน ในจำนวนนี้เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 14 ปี ถึง 2,000 คน เฉลี่ยวันละ 5 คน

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2549) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบางละมุง อ.บางละมุง จ.ชลบุรี กลุ่มที่ศึกษาประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนบางละมุง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจงใจ (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การประชุมเฉพาะกลุ่ม (focus group) การสัมภาษณ์ การสังเกต และการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และรายงานผลในรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลักต่างๆ ที่ส่งผลซึ่งกันและกัน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยหลักที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มี 4 ประการ คือ ปัจจัยหลักด้านโรงเรียน ด้านชุมชน ด้านครอบครัว และด้านนักเรียน และปัจจัยหลักด้านนักเรียนส่งผลโดยตรงต่อปัจจัยหลักด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเกี่ยวข้องกับปัจจัยย่อยต่างๆด้าน คือ ด้านความประพฤติ กีฬาและสุขภาพร่างกาย ความขยันหมั่นเพียรและความตั้งใจเรียน การหารายได้พิเศษ ความกตัญญูและคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะของนักเรียน การ

ค้นคว้าเพิ่มเติมและอุปกรณ์เสริมความรู้ (เช่น อินเทอร์เน็ต) ระดับความสามารถและผลการเรียน พื้นฐาน การศึกษา ทักษะคิดและความคาดหวังของนักเรียน ส่วนปัจจัยหลัก 3 ปัจจัยที่เหลือ เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผล ทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

อุบล เลี้ยววาริณ (2549) ศึกษาผลของการฝึกจิตลักษณะ และทักษะการอ่านจับใจความที่มีต่อ พฤติกรรมขยันเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ผลการวิจัยที่ สำคัญมี 4 ประการได้แก่

1. การฝึกจิตลักษณะ และการฝึกทักษะการอ่านจับใจความควบคู่กันส่งผลต่อการพัฒนา ความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการฝึก มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก หรือได้รับการฝึกด้านใดด้านหนึ่ง ทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 6 กลุ่ม คือ กลุ่มเพศชาย กลุ่มอายุน้อย กลุ่มระดับการศึกษาบิดาต่ำ กลุ่มระดับการศึกษาของมารดาต่ำ กลุ่ม สถานะเศรษฐกิจครอบครัวสูง และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ

2. การฝึกจิตลักษณะเพียงด้านเดียว ส่งผลต่อการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่ง อนาคตควบคุมตน เจตคติต่อการอ่าน พฤติกรรมตั้งใจเรียน พฤติกรรมทบทวนบทเรียนของนักเรียนใน กลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม คือ กลุ่มเพศหญิง กลุ่มอายุมาก กลุ่มระดับการศึกษาบิดาต่ำ กลุ่มระดับ การศึกษามารดาต่ำ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจครอบครัวสูง

3. การฝึกทักษะการอ่านจับใจความเพียงด้านเดียว ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการ อ่านเพื่อความเข้าใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มรวม ส่วนในกลุ่มย่อยที่ได้รับประโยชน์ จากการฝึกทักษะการอ่านจับใจความ คือ กลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิง กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มฐานะ เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ โดยการฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ส่งผลต่อการพัฒนาจิตลักษณะ 3 ด้าน พฤติกรรมตั้งใจเรียน พฤติกรรมทบทวนบทเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก นักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตนมาก นักเรียนที่รับรู้การอบรม เลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก จะเป็นผู้ได้รับผลดีจากการฝึกจิตลักษณะ หรือการฝึกทักษะ การอ่านจับใจความ หรือการได้รับการฝึกทั้ง 2 ด้านควบคู่กันไป โดยจะมีจิตลักษณะ 3 ด้าน พฤติกรรม ขยันเรียน 2 ด้าน สูงกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้ามโดยพบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่มที่แบ่ง ตามลักษณะชีวสังคม

ปนนยา เสียงเจริญ (2550) ศึกษาความรู้สึกเชิงจำนวนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความรู้สึกเชิงจำนวนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ใน ภาพรวม และจำแนกตามรายด้านทั้ง 7 ด้าน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง ปานกลาง ต่ำ มีความรู้สึกเชิงจำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง มีความรู้สึกเชิงจำนวนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ปานกลางมีความรู้สึกเชิงจำนวนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในภาพรวมและจำแนกตามรายด้านทั้ง 7 ด้าน

3. ความรู้สึกเชิงจำนวน ในภาพรวมของนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมภูมิหลังด้าน เขตพื้นที่ การศึกษา การทำกรบ้านวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และการได้รับคำปรึกษาวิชาคณิตศาสตร์จากผู้ปกครอง ต่างกัน มีความรู้สึกเชิงจำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า นักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 มีความรู้สึกเชิงจำนวนดีที่สุดใน รองลงมาคือ เขต 2 และเขต 1 ตามลำดับ นักเรียนที่ทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ โดยปราศจากการได้รับคำชี้แนะ ได้รับการชี้แนะเป็นบางส่วน และได้รับการชี้แนะทั้งหมดมีความรู้สึกเชิงจำนวนดีกว่านักเรียนที่ทำโดยลอกเพื่อน นักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความรู้สึกเชิงจำนวนดีกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี นักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความรู้สึกเชิงจำนวนดีกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี นักเรียนที่บิดาอาชีพรับราชการมีความรู้สึกเชิงจำนวนดีกว่านักเรียนที่บิดาอาชีพรับจ้าง นักเรียนที่มารดาอาชีพรับราชการมีความรู้สึกเชิงจำนวนดีกว่านักเรียนที่มารดาอาชีพรับจ้าง นักเรียนที่ได้รับคำปรึกษาในวิชาคณิตศาสตร์จากผู้ปกครอง 1-3 วันต่อสัปดาห์มีความรู้สึกเชิงจำนวนดีกว่านักเรียนที่ได้รับคำปรึกษาในวิชาคณิตศาสตร์จากผู้ปกครอง ใน 4-6 วันต่อสัปดาห์

โดยสรุปจากรายงานวิจัย พบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ ภูมิหลัง พฤติกรรมความขยันเรียน ภาวะทางเศรษฐกิจและการสนับสนุนของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 4 ประวัติโรงเรียนและการรับนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาระนำเสนอในตอนนี้นำประกอบด้วยสาระเกี่ยวกับประวัติโรงเรียน และการรับนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีประวัติการก่อตั้งโรงเรียนสืบเนื่องมาจากโรงเรียนมัธยมหอวัง ซึ่งเป็นโรงเรียนสาธิตสังกัดแผนกวิชาครุศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ และวิทยาศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อันเป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นเพื่อการฝึกหัดครู ชั้นประโยคครูมัธยม ต่อมาโรงเรียนมัธยมหอวัง

ได้เปลี่ยนรูปงานเป็น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แผนกวิชาครุศาสตร์ จึงไม่มีโรงเรียนสำหรับฝึกหัดครู เป็นระยะเวลาประมาณ 15 ปี

เมื่อแผนกวิชาครุศาสตร์ขยายงานเป็นคณะครุศาสตร์ โดยมีศาสตราจารย์พูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา เป็นคณบดี ได้เห็นความจำเป็นในการจัดตั้งโรงเรียนสาธิต เพื่อการฝึกหัดครูชั้นปริญญาชั้นแทนโรงเรียนมัธยมหอวัง จึงได้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นโดยใช้ชื่อว่าโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และทำพิธีเปิดป้ายชื่อโรงเรียนเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2501

คณะครุศาสตร์ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นหน่วยปฏิบัติการทางด้านวิชาการของคณะครุศาสตร์
2. เพื่อเป็นสถานศึกษา วิจัย ทดลอง ค้นคว้า หาความรู้ และแนวทางปฏิบัติ ที่จะปรับปรุงให้วิชาครุศาสตร์ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแหล่งวิชาการทางการจัด และดำเนินการศึกษาตลอดจนการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ ให้แก่สถาบันการศึกษา

ขณะเริ่มก่อตั้งโรงเรียนนั้น วัตถุประสงค์เดิมมีเพียง 3 ข้อนี้เท่านั้น ต่อมาได้เพิ่มวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ขึ้นมาในปี พ.ศ. 2512 ดังนี้ (วาริ ธีระจิตร, 2519)

4. เพื่อเป็นสวัสดิการการศึกษาสำหรับบุตรของอาจารย์ประจำของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปีการศึกษา 2501 โรงเรียนได้เปิดรับนักเรียนเป็นปีแรก โดยรับนักเรียนเข้าเรียน 2 ระดับ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนนักเรียน 30 คน และ 26 คนตามลำดับ

ในการจัดตั้งโรงเรียน มีปัญหาเรื่องสถานที่เรียนเป็นอันมาก แต่ก็ได้รับความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยให้ใช้สถานที่ ซึ่งสร้างเป็นที่ประกอบอาหารของหอพักนิสิต (ตอนนั้นหอพักยังไม่ได้สร้าง แต่ได้สร้างส่วนที่เป็นครัวขึ้นก่อน) เป็นสถานที่เรียนทั้ง 2 ระดับ ตลอดปีการศึกษา 2501

ปีการศึกษา 2502 มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นต้องต่อเติมอาคารหอพัก ที่ยังคงค้างอยู่ให้แล้วเสร็จรวมทั้งส่วนที่เป็นครัว ซึ่งใช้เป็นี่เรียนขณะนั้นด้วย โรงเรียนจึงจำเป็นต้องใช้สถานที่ใหม่ โดยไปเรียนที่คณะครุศาสตร์ ซึ่งขณะนั้นกำลังก่อสร้างอาคารสถานที่เช่นเดียวกัน โดยใช้ส่วนที่เป็นห้องประชุม 106 ในปัจจุบัน (ขณะนั้นพื้นยังไม่ได้เทคอนกรีต ห้องเรียนกันชั่วคราวด้วยเสื่อรำแพน) ให้เป็นที่เรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 เรียนอีกด้านหนึ่ง (ปัจจุบันเป็นศูนย์การอ่าน) ในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องอดทนต่อเสียงรบกวน และฝุ่นละออง ที่เกิดขึ้นขณะที่มีการก่อสร้างตลอดเวลา

คณะครุศาสตร์เห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนมีปัญหาและอุปสรรคมาก จึงขอให้มหาวิทยาลัยช่วยเหลือ ในที่สุดก็ได้บ้านพักอาจารย์หลังหนึ่งซึ่งเดิมเป็นที่พักของอาจารย์ชาวต่างประเทศ

ที่ทำงานให้กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สภาพบ้านทรุดโทรมต้องซ่อมแซมก่อนที่จะเข้าไปใช้ และภายหลังซ่อมแซมบ้านหลังนี้ ได้กลายเป็นโรงเรียนเรื่อยมา ปัจจุบันคือเรือนภะวตราชา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 จึงได้งบประมาณจากสำนักงานงบประมาณในการสร้างอาคารเรียนที่ถาวรอยู่ในซอยจุฬาฯ 11 ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปัจจุบัน

ใน พ.ศ. 2512 จำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้นกว่า 3,000 คน ผู้บริหารของคณะครุศาสตร์ จึงเห็นควรที่จะต้องแยกโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ออกเป็น 2 ส่วน คือ ฝ่ายประถมและฝ่ายมัธยม เพื่อให้การบริหารและการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเหมาะกับวัยของนักเรียน ขณะนั้นอาจารย์ ดร.อุบล เรียงสุวรรณ ได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม และอาจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาด ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายมัธยม

การรับนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียน

ตามประวัติการรับนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ซึ่ง รองศาสตราจารย์ ลัดดา ภูเกียรติ ได้กล่าวไว้ในหนังสืออนุสรณ์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2545 ดังนี้ : “ปีแรกที่เปิดสอนโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ยังไม่เป็นที่รู้จัก คนบดี้ อาจารย์ใหญ่ จึงใช้วิธีการเชิญชวนบุตรหลานจากครอบครัวที่รู้จักกันให้ส่งบุตรหลานเข้าเรียน อาจารย์จุฬาฯ ขณะนั้นยังไม่สนใจที่จะส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ผู้ปกครองที่ยอมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ทุกคนยอมรับในความรู้ ความสามารถของอาจารย์ใหญ่และผู้บริหารว่าจะทำให้บุตรหลานของตนประสบความสำเร็จทางการศึกษา แม้ว่าในขณะนั้นโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ จะยังประสบปัญหาด้านสถานที่เรียนก็ตาม เริ่มปีที่ 2 จึงมีการสอบคัดเลือก นักเรียนเข้าเรียน สถานที่สอบ คือ ชั้นล่างหอสมุดคณะอักษรศาสตร์นอกจากจะมีการสอบเขาว์ ปฏิภาณ ของนักเรียนแล้ว ผู้ปกครองจะถูกสอบสัมภาษณ์ด้วย การรับนักเรียนนั้น โรงเรียนมีนโยบายให้นักเรียนมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ต่างอาชีพ ต่างฐานะ เพื่อให้เรียนหนังสือร่วมกัน มีโอกาสทำความเข้าใจ และการเรียนรู้จากชีวิตในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการเข้าสังคมต่อไปในอนาคต ต่อมาชื่อเสียงและความสำเร็จของโรงเรียนเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่ว ๆ ไป บุตรหลานของผู้ที่อยู่ในแวดวงการศึกษาเข้ามาร่วมเรียนเพิ่มขึ้น เมื่อมีผู้สนใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนมากขึ้นจึงต้องมีการขายใบสมัคร ผู้ปกครองต้องมาเข้าคิวซื้อใบสมัครแต่เช้ามีด ปีการศึกษา 2512 จึงได้เริ่มโครงการสวัสดิการการศึกษาสำหรับบุตรอาจารย์ เพื่อให้บุตรอาจารย์เข้าเรียนได้โดยไม่ต้องไปแย่งที่เรียนของบุตรบุคคลภายนอก เมื่อแรกรับนั้นบุตรอาจารย์ก็ต้องสอบพร้อมกับเด็กอื่น ๆ ด้วย เพื่อเก็บคะแนนไว้ใช้ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป แต่รวมสอบอยู่ในห้องต่างหาก ไม่ปะปนกับบุตรหลานของบุคคลภายนอก”

ปัจจุบันการรับนักเรียนเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มี 3 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทบุตรบุคคลภายนอก
2. ประเภทสวัสดิการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ บุตรบุคลากร
3. ประเภทสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์สำหรับบุตรบุคคลทั่วไป

1. ประเภทบุตรบุคคลภายนอก

การรับบุตรบุคคลภายนอกเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนได้เปิดรับสมัคร โดยมีการระบุคุณสมบัติด้านอายุ คือ อายุในช่วงตั้งแต่ 5 ปี 6 เดือน ถึง 6 ปี 6 เดือน โดยจะทำการสอบคัดเลือกโดยใช้แบบสอบซึ่งเป็นแบบสอบวัดความพร้อม โดยรับจำนวนปีการศึกษาละ 100 คน

2. ประเภทสวัสดิการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ บุตรบุคลากร

การรับบุตรบุคลากรเข้าเรียน ประเภทนี้นับเป็นสวัสดิการให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย โดยรับบุตรบุคลากรที่เป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งรับเฉพาะบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามเท่านั้น และไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม โดยบุคลากรผู้ซึ่งต้องการใช้สิทธิ์ให้ไปลงทะเบียนเพื่อแจ้งความจำนงกับมหาวิทยาลัยล่วงหน้า 5 ปี หากไม่ได้ทำการลงทะเบียนล่วงหน้าดังกล่าว มหาวิทยาลัยถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ์ในการนำบุตรเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บุคลากรที่ต้องการนำบุตรเข้าเรียนจะต้องยื่นใบสมัครและให้บุตรเข้าทดสอบตามระเบียบของโรงเรียน

3. ประเภทสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์สำหรับบุตรบุคคลทั่วไป

โรงเรียนพิจารณารับนักเรียนที่ไม่ใช่บุตรบุญธรรมของบุคคลดังต่อไปนี้

1. ผู้ปกครองซึ่งมีบุตรศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปัจจุบัน
2. นักเรียนเก่าของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ไม่มีบุตรศึกษาอยู่ในปัจจุบันและมีความประสงค์จะนำบุตรมาเข้าศึกษา
3. บุคคลที่มีความสัมพันธ์อันดีงามและแน่นแฟ้นกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดยใช้เกณฑ์พิจารณาจากการที่ผู้สมัครขอรับสวัสดิการได้ให้การสนับสนุนแก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี (นับถึงวันสมัคร) ดังนี้ :

1. ให้การสนับสนุนโดยการให้บริการตามวิชาชีพของผู้ปกครอง เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ สถาปนิก และวิศวกร ฯลฯ
2. ให้การสนับสนุนทางวิชาการ เช่น ด้านการสอน ด้านการวิจัย และช่วยพัฒนาทางวิชาการ
3. ให้การสนับสนุนโดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ในการสนับสนุนด้านทรัพยากรต่าง ๆ เช่น เงินบริจาค วัสดุ ครุภัณฑ์ สิ่งของ และสิ่งก่อสร้าง ฯลฯ (ประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552) ผู้สมัครประเภทนี้จะต้องเข้ารับการทดสอบตามระเบียบเช่นเดียวกับประเภทบุตรบุคลาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

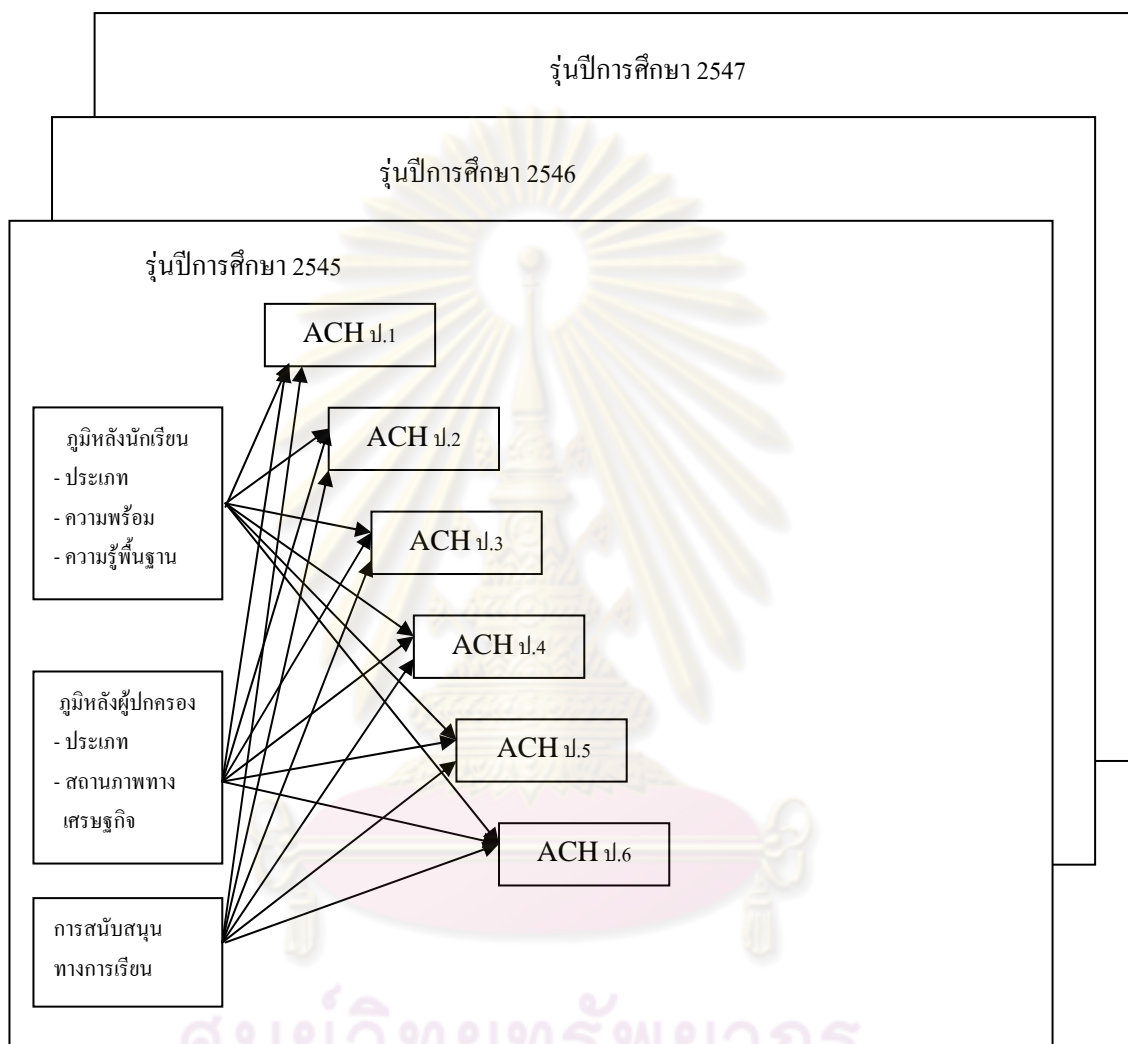
กลุ่มบุตรบุคลาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะได้รับการพิจารณารับสมัครจำนวนในแต่ละปีก่อนที่เหลือจึงจะพิจารณารับกลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ตามที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งมหาวิทยาลัยจะรับนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มนี้ รวมประมาณปีละ 150 คน

เมื่อผ่านการทดสอบคัดเลือกแล้วนักเรียนทั้งหมดจะต้องสอบเพื่อวัดความรู้พื้นฐานในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาไทย ผลการสอบ 2 วิชานี้ทางโรงเรียนจะนำไปใช้ในการจัดชั้นเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยระยะยาว (longitudinal research) มุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม รุ่น 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 - 2547) จำแนกตามความพร้อม ความรู้พื้นฐานของนักเรียน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครอง โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยนักเรียนที่เข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547 รวม 3 รุ่น จำนวน 644 คน และผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ใช้คำร้อยละในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้ง 8 กลุ่มสาระของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ประเภทของนักเรียน หมายถึง กลุ่มของนักเรียนตามสถานภาพของการรับเข้าศึกษาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้เกณฑ์รับเข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม คือ นักเรียนบุคคลภายนอก นักเรียนบุตรบุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักเรียนสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์

ความพร้อม และความรู้พื้นฐานของนักเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากสอบความรู้พื้นฐานเพื่อเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และคะแนนทดสอบเพื่อจัดแบ่งชั้น โดยการทดสอบความรู้ทางภาษาไทย และคณิตศาสตร์ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มความพร้อม ความรู้พื้นฐานสูง ได้แก่ ความพร้อม ความรู้พื้นฐานที่อยู่ในช่วงสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 67

กลุ่มความพร้อม ความรู้พื้นฐานปานกลาง ได้แก่ ความพร้อม ความรู้พื้นฐานที่อยู่ในช่วงระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 34 – 66

กลุ่มความพร้อม ความรู้พื้นฐานต่ำ ได้แก่ ความพร้อม ความรู้พื้นฐานที่อยู่ในช่วงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 33 ตามลำดับ

สถานภาพเศรษฐกิจ หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวนักเรียน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
 กลุ่มสถานภาพเศรษฐกิจสูง ได้แก่ สถานภาพเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 67
 กลุ่มสถานภาพเศรษฐกิจปานกลาง ได้แก่ สถานภาพเศรษฐกิจ ที่อยู่ในช่วงระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่
 34 – 66

กลุ่มสถานภาพเศรษฐกิจต่ำ ได้แก่ สถานภาพเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 33
 ตามลำดับ

ประเภทของผู้ปกครอง หมายถึง กลุ่มของผู้ปกครองของนักเรียนบุตรบุคลากร แบ่งเป็น 5 กลุ่ม
 ได้แก่ ข้าราชการสาย ก ข้าราชการสาย ข ข้าราชการสาย ค พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และ
 พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ

การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับความเอาใจใส่ดูแล ส่งเสริมของ
 ผู้ปกครองในด้านการเรียนของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกข้อมูลเป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรความพร้อม
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนี้

1.1 คะแนนผลการสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 รุ่นที่ 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 - 2547)

1.2 คะแนนการทดสอบการจัดชั้นเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 รุ่นที่ 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545
 - 2547)

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียน รุ่นที่ 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา
 2545 - 2547) ทุกชั้นปีตั้งแต่ระดับชั้น ป.1 – ป.6

2. แบบสอบถามภูมิหลังของผู้ปกครองและชีวิตประจำวันของนักเรียน (แบบสอบถามที่ 1) แจก
 แบบสอบถามในปีการศึกษา 2550 ให้แก่นักเรียนรุ่นที่ 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547)

3. แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียนแบ่งออกเป็น 3 ชุด ทำการแจกแบบสอบถามให้
 ผู้ปกครองตอบโดย แจกแบบสอบถามตามปีการศึกษาให้สอดคล้องกับการให้ข้อมูลย้อนหลังและข้อมูลปัจจุบัน
 ของนักเรียน รุ่นที่ 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547) ซึ่งแจกแบบสอบถามเป็นรายปีการศึกษาตามระดับชั้น
 ที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ดังนี้

3.1 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียน (แบบสอบถามที่ 2) แจกแบบสอบถามใน
 ปีการศึกษา 2550 ให้แก่นักเรียนรุ่นที่ 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547)

3.2 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียน (แบบสอบถามที่ 3) แจกแบบสอบถามในปีการศึกษา 2551 ให้แก่นักเรียนรุ่นที่ 2 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2546 และปีการศึกษา 2547)

3.3 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียน (แบบสอบถามที่ 4) แจกแบบสอบถามในปีการศึกษา 2552 ให้แก่นักเรียนรุ่นที่ 3 (รุ่นปีการศึกษา 2547)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยคัดลอกและบันทึกข้อมูลคะแนนลงในแบบบันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รุ่นที่ 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547) ทุกชั้นปีตั้งแต่ระดับชั้น ป.1 – ป.6 ดังนี้ :

1.1 คะแนนผลการทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รุ่นที่ 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547)

1.2 คะแนนการทดสอบการจัดชั้นเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รุ่นที่ 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547)

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียน รุ่นที่ 1 – 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 – 2547) ทุกชั้นปีตั้งแต่ระดับชั้น ป.1 – ป.6 โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นร้อยละ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม 2 ชุด ซึ่งผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครองตอบตามลำดับ ดังรายละเอียดปรากฏในเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพข้อมูล

ผู้วิจัยทำการหาคุณภาพข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (repeated measure analysis of variance) โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ของตัวแปร 4 ตัว ได้แก่ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังผลการวิเคราะห์ต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์จากการเก็บข้อมูลทั้ง 6 ครั้ง ตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.11 - 0.55 รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ตัวแปร	MATH_1	MATH_2	MATH_3	MATH_4	MATH_5	MATH_6
MATH_1	1.00					
MATH_2	0.11**	1.00				
MATH_3	0.20**	0.46**	1.00			
MATH_4	0.13**	0.27**	0.44**	1.00		
MATH_5	0.22**	0.33**	0.55**	0.33**	1.00	
MATH_6	0.20**	0.27**	0.33**	0.49**	0.29**	1.00

**p<.01

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์จากการเก็บข้อมูลทั้ง 6 ครั้ง ส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.12 - 0.43 มีเพียงคะแนนจากการเก็บครั้งที่ 1 และครั้งที่ 3 ที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.09 ส่วนคะแนนครั้งที่ไม่มี ความสัมพันธ์กันได้แก่คะแนนครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 และ ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 4 รายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ตัวแปร	SCI_1	SCI_2	SCI_3	SCI_4	SCI_5	SCI_6
SCI_1	1.00					
SCI_2	0.04	1.00				
SCI_3	0.09*	0.35**	1.00			
SCI_4	0.07	0.23**	0.27**	1.00		
SCI_5	0.12**	0.24**	0.42**	0.25**	1.00	
SCI_6	0.13**	0.19**	0.26**	0.43**	0.25**	1.00

**p<.01 ,*p<.05

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ตัวแปรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากการเก็บข้อมูลทั้ง 6 ครั้ง ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.11-0.47 มีเพียงคะแนนจากการเก็บครั้งที่ 1 และครั้งที่ 4 ที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.09 รายละเอียดดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 3.3 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตัวแปร	THAI_1	THAI_2	THAI_3	THAI_4	THAI_5	THAI_6
THAI_1	1.00					
THAI_2	0.11**	1.00				
THAI_3	0.16**	0.47**	1.00			
THAI_4	0.09*	0.27**	0.34**	1.00		
THAI_5	0.18**	0.27**	0.45**	0.19**	1.00	
THAI_6	0.16**	0.22**	0.30**	0.42**	0.25**	1.00

**p<.01 ,*p<.05

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ตัวแปรคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากการเก็บข้อมูลทั้ง 6 ครั้ง ส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.21-0.48 รายละเอียดดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 3.4 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตัวแปร	ENG_3	ENG_4	ENG_5	ENG_6
ENG_3	1.00			
ENG_4	0.27**	1.00		
ENG_5	0.45**	0.21**	1.00	
ENG_6	0.21**	0.48**	0.25**	1.00

**p<.01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และการเก็บรวบรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ปีการศึกษา 2545 – 2547 ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง และตอนที่ 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแต่ละตอนใช้การวิเคราะห์ข้อมูลที่แตกต่างกันมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม การนำเสนอข้อมูลในตอนนี แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ 1) ภูมิหลังและชีวิตประจำวันของนักเรียน และ 2) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามปีการศึกษา ประเภทของนักเรียน และ อาชีพของผู้ปกครอง การนำเสนอข้อมูลในตอนนี แบ่งเป็น 1) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามปีการศึกษา 2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามประเภทของนักเรียน และ 3) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (three-way ANOVA) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในกรณีที่มีตัวแปรอิสระจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) 2) ความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน (READ_PRE) และ 3) สถานภาพเศรษฐกิจ (SES) เพื่อศึกษาผลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีต่อตัวแปรตามทั้งอิทธิพลหลัก (main effect) และอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ (interaction effect) ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว

ตอนที่ 4 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง การนำเสนอข้อมูลในตอนนี แบ่งเป็น 1) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง 3) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามความพร้อม ความรู้พื้นฐาน 4) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจ 5) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การนำเสนอข้อมูลในตอนนี แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ 1) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำแนกตามปีการศึกษา และ 2) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง และตอนที่ 5 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แต่ละตอนมีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

การนำเสนอข้อมูลในตอนนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ 1) ภูมิหลังและชีวิตประจำวันของนักเรียน และ 2) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ได้จากข้อมูลภูมิหลังและชีวิตประจำวันของนักเรียนโดยจำแนกตามปีการศึกษาที่นักเรียนเข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ ฝ่ายประถม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545, 2546 และ 2547 รวม 644 คน ($n = 217, 225$ และ 202 ตามลำดับ) พบว่า ในปีการศึกษา 2545 และ 2546 เป็นนักเรียนนุตรบุคลากรมากที่สุด และในปีการศึกษา 2547 เป็นนักเรียนประเภทบุคคลภายนอกมากที่สุด (ร้อยละ 50.69, 45.78, และ 44.55 ตามลำดับ)

บิดาของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 และ 2547 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด (ร้อยละ 37.33 และ 33.83) และบิดาของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2546 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่ามากที่สุด (ร้อยละ 40.18) และมารดาของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 - 2547 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด (ร้อยละ 47.47, 52.02 และ 48.00 ตามลำดับ) บิดาของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 - 2547 มีอาชีพรับราชการมากที่สุด (ร้อยละ 42.13, 39.64 และ 36.18 ตามลำดับ) และเป็นบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยประจำราชการสาย ก. มากที่สุด (ร้อยละ 50.00, 57.14 และ 62.90 ตามลำดับ) มารดาของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 และ 2546 มีอาชีพรับราชการมากที่สุด (ร้อยละ 41.40 และ 28.50) และในปีการศึกษา 2547 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด

(ร้อยละ 26.63) สำหรับมารดาของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 – 2547 เป็นบุคลากรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยประเภทข้าราชการสาย ก. มากที่สุด (ร้อยละ 38.27, 45.46 และ 58.70 ตามลำดับ) ครอบครัวของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 – 2547 มีรายได้ต่อเดือน 100,000 บาทขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 43.32, 47.77 และ 41.62 ตามลำดับ) และครอบครัวของนักเรียนมี จำนวนบุตร 2 คนมากที่สุด (ร้อยละ 56.02, 52.68 และ 57.21 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่เข้าศึกษาในปี การศึกษา 2545 และ 2546 จะเข้านอนในช่วงเวลา 21.30 – 22.00 น. มากที่สุด (ร้อยละ 39.35 และ 33.93) และตื่นนอนในช่วงเวลา 05.30 – 06.00 น. มากที่สุด (ร้อยละ 35.48 และ 41.26) ส่วนนักเรียน ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2547 จะเข้านอนในช่วงเวลา 21.00 – 21.30 น. มากที่สุด (ร้อยละ 30.50) และตื่นนอนในช่วงเวลา 06.00–06.30 น. มากที่สุด (ร้อยละ 39.50) นักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 – 2547 จะมาถึงโรงเรียนระหว่างเวลา 07.00 – 07.30 น. มากที่สุด (ร้อยละ 42.40, 44.40 และ 47.76 ตามลำดับ) โดยผู้ปกครองจะขับรถยนต์มาส่งนักเรียนเองมากที่สุด (ร้อยละ 92.17, 92.41 และ 91.54 ตามลำดับ) ใช้เวลาในการเดินทางมาโรงเรียนประมาณ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมงมากที่สุด (ร้อยละ 49.31, 62.05 และ 57.21 ตามลำดับ) และใช้เวลาในการเดินทางกลับบ้านประมาณ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมงมากที่สุดเช่นกัน (ร้อยละ 52.54, 49.55 และ 43.78 ตามลำดับ) เมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านจะใช้เวลา ในการดูโทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์ 1 – 2 ชั่วโมงมากที่สุด (ร้อยละ 33.50, 28.90 และ 32.49 ตามลำดับ) และเมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านจะไม่ได้ช่วยทำงานบ้านมากที่สุด (ร้อยละ 55.19, 58.64 และ 57.50 ตามลำดับ) สำหรับนักเรียนที่ช่วยงานบ้านจะช่วยล้างชามมากที่สุด (ร้อยละ 20.07, 17.41 และ 17.12 ตามลำดับ) และใช้เวลาในการช่วยทำงานบ้าน 1 – 2 ชั่วโมงมากที่สุด (ร้อยละ 63.89, 70.83 และ 64.62 ตามลำดับ) โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังและชีวิตประจำวันของนักเรียน จำแนกตามปีการศึกษา 2545 - 2547

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
ประเภทของนักเรียน						
บุตรบุคลากร	110	<u>50.69</u>	103	<u>45.78</u>	86	42.57
บุคคลภายนอก	92	42.40	95	42.22	90	<u>44.55</u>
สวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์	15	6.91	27	12.00	26	12.88
รวม	217	100.00	225	100.00	202	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
วุฒิทางการศึกษาของบิดา						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	25	11.52	17	7.59	29	14.43
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	81	<u>37.33</u>	79	35.27	68	<u>33.83</u>
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	75	34.56	90	<u>40.18</u>	66	32.84
ปริญญาเอก	36	16.59	38	16.96	38	18.90
รวม	217	100.00	224	100.00	201	100.00
วุฒิทางการศึกษาของมารดา						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	29	13.36	27	12.10	17	8.50
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	103	<u>47.47</u>	116	<u>52.02</u>	96	<u>48.00</u>
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	62	28.57	59	26.46	62	31.00
ปริญญาเอก	23	10.60	21	9.42	25	12.50
รวม	217	100.00	223	100.00	200	100.00
อาชีพบิดา						
รับราชการ	91	<u>42.13</u>	88	<u>39.64</u>	72	<u>36.18</u>
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	5.09	6	2.70	9	4.52
ธุรกิจส่วนตัว	53	24.54	69	31.08	66	33.17
รับจ้าง ทำงานบริษัท	52	24.07	45	20.27	43	21.61
อื่นๆ	9	4.17	14	6.31	9	4.52
รวม	216	100.00	222	100.00	199	100.00
อาชีพบิดาที่เป็นบุคลากรจรรยา						
ข้าราชการสาย ก	38	<u>50.00</u>	44	<u>57.14</u>	39	<u>62.90</u>
ข้าราชการสาย ข	20	26.32	10	12.99	12	19.35
ข้าราชการสาย ค	13	17.11	16	20.78	5	8.07
พนักงานสายวิชาการ	1	1.32	2	2.60	5	8.07
พนักงานสายสนับสนุนวิชาการ	4	5.25	5	6.49	1	1.61
รวม	76	100.00	77	100.00	62	100.00
อาชีพมารดา						
รับราชการ	89	<u>41.40</u>	63	<u>28.51</u>	50	25.12
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	4.65	7	3.17	6	3.02
ธุรกิจส่วนตัว	40	18.61	51	23.08	53	<u>26.63</u>
รับจ้าง	26	12.09	29	13.12	31	15.58
แม่บ้าน	35	16.28	54	24.43	40	20.10
อื่นๆ	15	6.97	17	7.69	19	9.55
รวม	215	100.00	221	100.00	199	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
อาชีพมารดาที่เป็นบุคลากรสุขภาพ						
ข้าราชการสาย ก	31	<u>38.27</u>	30	<u>45.46</u>	27	<u>58.70</u>
ข้าราชการสาย ข	27	33.33	11	16.67	10	21.74
ข้าราชการสาย ค	19	23.46	19	28.79	6	13.04
พนักงานสายวิชาการ	0	0.00	2	3.03	2	4.35
พนักงานสายสนับสนุนวิชาการ	4	4.94	4	6.05	1	2.17
รวม	81	100.00	66	100.00	46	100.00
รายได้ครอบครัวต่อเดือน						
น้อยกว่า 10,000 บาท	0	0.00	2	0.89	0	0.00
10,000 บาท แต่ไม่ถึง 30,000 บาท	24	11.06	25	11.16	13	6.60
30,000 บาท แต่ไม่ถึง 60,000 บาท	45	20.74	31	13.84	34	17.26
60,000 บาท แต่ไม่ถึง 100,000 บาท	54	24.88	59	26.34	68	34.52
100,000 บาทขึ้นไป	94	<u>43.32</u>	107	<u>47.77</u>	82	<u>41.62</u>
รวม	217	100.00	224	100.00	197	100.00
จำนวนบุตร						
1 คน	46	21.30	52	23.21	37	18.41
2 คน	121	<u>56.02</u>	118	<u>52.68</u>	115	<u>57.21</u>
3 คน	46	21.30	45	20.09	38	18.91
มากกว่า 3 คน	3	1.38	9	4.02	11	5.47
รวม	216	100.00	224	100.00	201	100.00
เวลาเข้านอน						
ระหว่าง 19.30 - 20.00 น.	1	0.46	3	1.34	2	1.00
ระหว่าง 20.01 - 20.30 น.	10	4.64	12	5.36	19	9.50
ระหว่าง 20.31 - 21.00 น.	28	12.96	31	13.84	42	21.00
ระหว่าง 21.01 - 21.30 น.	47	21.76	67	29.91	61	<u>30.50</u>
ระหว่าง 21.31 - 22.00 น.	85	<u>39.35</u>	76	<u>33.93</u>	60	30.00
ตั้งแต่ 22.00 น.	45	20.83	35	15.62	16	8.00
รวม	216	100.00	224	100.00	200	100.00
เวลาตื่นนอน						
ระหว่าง 04.00 - 04.30 น.	1	0.46	1	0.45	1	0.50
ระหว่าง 04.31 - 05.00 น.	5	2.30	4	1.79	4	2.00
ระหว่าง 05.01 - 05.30 น.	38	17.51	25	11.20	33	16.50
ระหว่าง 05.31 - 06.00 น.	77	<u>35.48</u>	92	<u>41.26</u>	70	35.00
ระหว่าง 06.01 - 06.30 น.	75	34.56	85	38.12	79	<u>39.50</u>

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
มากกว่า 06.30 น.	21	9.69	16	7.18	13	6.50
รวม	217	100.00	223	100.00	200	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
นักเรียนมาถึงโรงเรียนเวลา						
ระหว่าง 06.00 - 06.30 น.	14	6.45	7	3.14	8	3.98
ระหว่าง 06.31 - 06.45 น.	18	8.30	21	9.42	8	3.98
ระหว่าง 06.46 - 07.00 น.	31	14.28	30	13.44	32	15.92
ระหว่าง 07.01 - 07.30 น.	92	<u>42.40</u>	99	<u>44.40</u>	96	<u>47.76</u>
ระหว่าง 07.31 - 08.00 น.	60	27.65	64	28.70	56	27.86
มากกว่า 08.00 น.	2	0.92	2	0.90	1	0.50
รวม	217	100.00	223	100.00	201	100.00

นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนโดย						
เดินมาโรงเรียน	1	0.46	2	0.89	1	0.50
รถประจำทาง	8	3.69	3	1.34	3	1.48
รถไฟฟ้า	0	0.00	0	0.00	1	0.50
รถรับจ้าง (TAXI)	3	1.38	9	4.02	2	1.00
มอเตอร์ไซด์	3	1.38	2	0.89	6	2.98
โดยสารมากับผู้อื่นโดยรถยนต์	1	0.46	0	0.00	2	1.00
ผู้ปกครองมาส่งเองโดยรถยนต์	200	<u>92.17</u>	207	<u>92.41</u>	184	<u>91.54</u>
อื่นๆ	1	0.46	1	0.45	2	1.00
รวม	217	100.00	224	100.00	201	100.00

เวลาในการเดินทางมาโรงเรียน						
น้อยกว่า 30 นาที	77	35.48	57	25.45	57	28.36
30 นาที - 1 ชั่วโมง	107	<u>49.31</u>	139	<u>62.05</u>	115	<u>57.21</u>
1 ชั่วโมง - 1 ชั่วโมง 30 นาที	26	11.98	24	10.71	23	11.44
มากกว่า 1 ชั่วโมงครึ่ง แต่ไม่ถึง 2 ชั่วโมง	7	3.23	4	1.79	4	1.99
มากกว่า 2 ชั่วโมงขึ้นไป	0	0.00	0	0.00	2	1.00
รวม	217	100.00	224	100.00	201	100.00

เวลาในการเดินทางกลับ						
น้อยกว่า 30 นาที	32	14.75	30	13.39	30	14.93
30 นาที - 1 ชั่วโมง	114	<u>52.54</u>	111	<u>49.55</u>	88	<u>43.78</u>
1 ชั่วโมง - 1 ชั่วโมง 30 นาที	47	21.66	67	29.91	70	34.83
มากกว่า 1 ชั่วโมงครึ่ง แต่ไม่ถึง 2 ชั่วโมง	21	9.67	11	4.91	7	3.48
มากกว่า 2 ชั่วโมงขึ้นไป	3	1.38	5	2.24	6	2.98

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
รวม	217	100.00	224	100.00	201	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
เวลาที่ใช้ในการดูโทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์						
1 - 2 ชั่วโมง	69	<u>33.50</u>	63	<u>28.90</u>	64	<u>32.49</u>
มากกว่า 2 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 3 ชั่วโมง	45	21.85	48	22.02	33	16.75
3 ชั่วโมง - 4 ชั่วโมง	35	16.98	48	22.02	39	19.80
มากกว่า 4 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 5 ชั่วโมง	25	12.14	23	10.55	24	12.18
มากกว่า 5 ชั่วโมง	32	15.53	36	16.51	37	18.78
รวม	206	100.00	218	100.00	197	100.00
นักเรียนช่วยงานบ้านหรือไม่						
ช่วยงาน	95	44.81	91	41.36	85	42.50
ไม่ช่วยงาน	117	<u>55.19</u>	129	<u>58.64</u>	115	<u>57.50</u>
รวม	212	100.00	220	100.00	200	100.00
งานบ้านที่นักเรียนช่วยทำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ล้างชาม	57	<u>20.07</u>	43	<u>17.41</u>	38	<u>17.12</u>
รดน้ำต้นไม้	39	13.72	30	12.15	31	13.96
ล้างรถ	9	3.17	13	5.26	10	4.51
กวาดบ้าน	34	11.97	25	10.12	19	8.56
เช็ดบ้าน	30	10.55	20	8.10	13	5.86
เทขยะ	36	12.68	33	13.36	32	14.41
ดูแลน้อง	20	7.04	24	9.72	24	10.81
ประกอบอาหาร	30	10.56	25	10.12	26	11.71
อื่นๆ	29	10.21	34	13.76	29	13.06
รวม	284	100.00	247	100.00	222	100.00
เวลาในการช่วยทำงานบ้าน						
1 - 2 ชั่วโมง	92	<u>63.89</u>	102	<u>70.83</u>	84	<u>64.62</u>
มากกว่า 2 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 3 ชั่วโมง	35	24.31	26	18.06	22	16.92
3 ชั่วโมง - 4 ชั่วโมง	10	6.94	10	6.94	12	9.22
มากกว่า 4 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 5 ชั่วโมง	5	3.47	4	2.78	6	4.62
มากกว่า 5 ชั่วโมง	2	1.39	2	1.39	6	4.62

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
รวม	144	100.00	144	100.00	130	100.00

1.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ได้จากข้อมูลการสนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนโดยจำแนกตามปีแรกที่นักเรียนเข้ารับการศึกษานในปีการศึกษา 2545, 2546 และ 2547 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 644 คน พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2545 จะใช้เวลาต่ำกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในการดูแลนักเรียนในเรื่องการเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 29.11) ผู้ปกครองของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2546 และ 2547 จะใช้เวลาในการดูแลนักเรียนในเรื่องการเรียนมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด (ร้อยละ 29.36 และ 33.50) ซึ่งนักเรียนจะทำการบ้านด้วยตนเองมากที่สุด (ร้อยละ 72.56, 60.36, และ 56.44 ตามลำดับ) นักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 และ 2546 จะทบทวนบทเรียนด้วยตนเองมากที่สุด (ร้อยละ 69.77 และ 53.60) รวมทั้งนักเรียนยังทำรายงานด้วยตนเองมากที่สุดอีกด้วย (ร้อยละ 69.77 และ 55.86) โดยที่ผู้ปกครองจะให้การสนับสนุนทางด้านการเรียนในเรื่องของการให้สืบค้นจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด (ร้อยละ 31.14 และ 27.54) สำหรับนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2547 ผู้ปกครองจะช่วยแนะนำในการทบทวนบทเรียน และทำรายงานมากที่สุด (ร้อยละ 50.75 และ 57.71) สิ่งที่ผู้ปกครองสนับสนุนทางด้านการเรียนของนักเรียนก็คือจะทบทวนเนื้อหาบทเรียนของวิชาต่าง ๆ ให้มากที่สุด (ร้อยละ 26.46) ผู้ปกครองของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 – 2547 จะให้นักเรียนอ่านหนังสือเสริมความรู้ประเภทความรู้รอบตัวมากที่สุด (ร้อยละ 26.87, 24.87 และ 25.72 ตามลำดับ) และใช้เวลาในการอ่านไม่ถึง 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด (ร้อยละ 30.62, 27.52 และ 34.01 ตามลำดับ) รวมถึงใช้เวลาไม่ถึง 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุดอีกด้วย (ร้อยละ 40.09, 50.93 และ 65.46 ตามลำดับ) นักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 และ 2546 จะสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตด้วยตนเองมากที่สุด (ร้อยละ 68.84 และ 50.00) ส่วนนักเรียนที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2547 ผู้ปกครองจะมีส่วนในการให้คำปรึกษาในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด (ร้อยละ 39.59) สำหรับกิจกรรมกีฬา นักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 และ 2546 จะเล่นกีฬาประเภทแบดมินตันมากที่สุด (ร้อยละ 27.03 และ 26.30) นักเรียนที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2547 จะเล่นกีฬาประเภทว่ายน้ำมากที่สุด (ร้อยละ 26.15) นักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 – 2547 จะเล่นดนตรีประเภทเปียโนมากที่สุด (ร้อยละ 30.42, 29.93 และ 35.86 ตามลำดับ)

สำหรับความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 – 2547 จะไม่คาดหวังเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนแต่ต้องการให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุขมากที่สุด (ร้อยละ 52.61, 49.32 และ 50.79 ตามลำดับ) และมีความพึงพอใจในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 87.85, 89.59 และ 94.00 ตามลำดับ) โดยผู้ปกครองมีวิธีการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนเก่งในวิชาที่ให้ ความสำคัญด้วยการให้บททบทวนบทเรียนให้สม่ำเสมอมากที่สุด (ร้อยละ 30.66, 33.40 และ 33.76 ตามลำดับ) และเหตุผลที่ให้นักเรียนเรียนพิเศษก็เพื่อจะได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากที่สุด (ร้อยละ 24.00, 24.53 และ 27.20 ตามลำดับ) โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน จำแนกตามปี การศึกษา 2545 - 2547

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
เวลาที่ผู้ปกครองใช้ในการดูแลนักเรียน ในเรื่องการเรียนรู้ (การบ้าน การทบทวนบทเรียน การทำรายงาน)						
ต่ำกว่า 2 ชม./ สัปดาห์	62	<u>29.11</u>	39	17.88	27	13.50
มากกว่า 2 ชม. แต่ไม่ถึง 3 ชม./ สัปดาห์	37	17.37	35	16.06	27	13.50
มากกว่า 3 ชม. แต่ไม่ถึง 4 ชม./ สัปดาห์	36	16.90	26	11.93	25	12.50
มากกว่า 4 ชม. แต่ไม่ถึง 5 ชม./ สัปดาห์	18	8.45	28	12.84	23	11.50
มากกว่า 5 ชม. แต่ไม่ถึง 6 ชม./ สัปดาห์	18	8.45	26	11.93	31	15.50
มากกว่า 6 ชม./ สัปดาห์	42	19.72	64	<u>29.36</u>	67	<u>33.50</u>
รวม	213	100.00	218	100.00	200	100.00
การทำกรบ้าน						
นักเรียนทำด้วยตนเอง	156	<u>72.56</u>	134	<u>60.36</u>	114	<u>56.44</u>
ผู้ปกครองช่วยแนะนำดูแล	54	25.12	74	33.33	82	40.59
ครูพิเศษช่วยแนะนำดูแล	3	1.40	9	4.05	5	2.47
ให้พี่เลี้ยงดูแล	0	0.00	0	0.00	1	0.50
ญาติช่วยแนะนำดูแล	1	0.46	2	0.90	0	0.00
ผู้อื่น	1	0.46	3	1.35	0	0.00
รวม	215	100.00	222	100.00	202	100.00
การทบทวนบทเรียน						
นักเรียนทำด้วยตนเอง	150	<u>69.77</u>	119	<u>53.60</u>	91	45.27
ผู้ปกครองช่วยแนะนำดูแล	56	26.05	89	40.09	102	<u>50.75</u>
ครูพิเศษช่วยแนะนำดูแล	5	2.32	9	4.05	7	3.48
ญาติช่วยแนะนำดูแล	2	0.93	3	1.36	0	0.00
ผู้อื่น	2	0.93	2	0.90	1	0.50
รวม	215	100.00	222	100.00	201	100.00
การทำรายงาน						
นักเรียนทำด้วยตนเอง	150	<u>69.77</u>	124	<u>55.86</u>	84	41.79
ผู้ปกครองช่วยแนะนำดูแล	61	28.35	89	40.09	116	<u>57.71</u>

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
ครูพิเศษช่วยแนะนำดูแล	1	0.47	1	0.45	1	0.50
ให้พี่เลี้ยงดูแล	1	0.47	0	0.00	0	0.00
ญาติช่วยแนะนำดูแล	1	0.47	2	0.90	0	0.00
ผู้อื่น	1	0.47	6	2.70	0	0.00
รวม	215	100.00	222	100.00	201	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
สิ่งที่ทำเพื่อสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ให้นักเรียนเรียนพิเศษวิชาต่างๆ	110	20.15	127	21.86	109	19.89
ทบทวนวิชาต่างๆ ให้	100	18.31	138	23.75	145	26.46
หาตำรา หนังสือเสริมมาให้	144	26.37	142	24.44	138	25.18
ให้สืบค้นจากอินเทอร์เน็ต	170	31.14	160	27.54	139	25.37
ด้านอื่นๆ	22	4.03	14	2.41	17	3.10
รวม	546	100.00	581	100.00	548	100.00
นักเรียนอ่านหนังสือเสริมประเภท (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
วิทยาศาสตร์	88	16.89	104	18.21	103	18.53
คณิตศาสตร์	54	10.37	82	14.36	77	13.85
สังคมศึกษา	45	8.64	47	8.23	46	8.26
ดาราศาสตร์	26	4.99	22	3.85	28	5.04
ภาษา	67	12.86	87	15.24	83	14.93
ความรู้รอบตัว	140	26.87	142	24.87	143	25.72
คอมพิวเตอร์	40	7.68	36	6.31	24	4.32
ประเภทอื่นๆ	61	11.70	51	8.93	52	9.35
รวม	521	100.00	571	100.00	556	100.00
เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเสริม						
ต่ำกว่า 2 ชม./ สัปดาห์	64	30.62	60	27.52	67	34.01
มากกว่า 2 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 3 ชั่วโมง	64	30.62	59	27.06	40	20.31
มากกว่า 3 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 4 ชั่วโมง	32	15.31	36	16.51	27	13.70
มากกว่า 4 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 5 ชั่วโมง	18	8.61	22	10.09	25	12.69
มากกว่า 5 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 6 ชั่วโมง/ สัปดาห์	6	2.87	14	6.42	14	7.11

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
มากกว่า 6 ชม./ สัปดาห์	25	11.97	27	12.40	24	12.18
รวม	209	100.00	218	100.00	197	100.00
เวลาที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต						
ต่ำกว่า 2 ชม./ สัปดาห์	85	<u>40.09</u>	110	<u>50.93</u>	127	<u>65.46</u>
มากกว่า 2 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 3 ชั่วโมง	49	23.11	51	23.61	45	23.20
มากกว่า 3 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 4 ชั่วโมง	31	14.62	30	13.89	9	4.64
มากกว่า 4 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 5 ชั่วโมง	19	8.97	12	5.55	10	5.15
มากกว่า 5 ชั่วโมง แต่ไม่ถึง 6 ชั่วโมง/ สัปดาห์	10	4.72	6	2.78	2	1.03
มากกว่า 6 ชม./ สัปดาห์	18	8.49	7	3.24	1	0.52
รวม	212	100.00	216	100.00	194	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
วิธีการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต						
สืบค้นด้วยตนเอง	148	<u>68.84</u>	111	<u>50.00</u>	64	32.49
ผู้ปกครองสืบค้นให้	14	6.51	25	11.26	51	25.89
ผู้ปกครองให้คำปรึกษา	51	23.72	80	36.04	78	<u>39.59</u>
ผู้อื่น	2	0.93	6	2.70	4	2.03
รวม	215	100.00	222	100.00	197	100.00
นักเรียนเล่นกีฬา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
วิ่ง	70	16.75	76	15.14	43	9.00
ว่ายน้ำ	85	20.34	116	23.11	125	<u>26.15</u>
บิงปอง	43	10.29	46	9.16	73	15.27
แบดมินตัน	113	<u>27.03</u>	132	<u>26.30</u>	112	23.43
เทนนิส	26	6.22	39	7.77	39	8.16
กอล์ฟ	12	2.87	23	4.58	20	4.18
ฟิตเนส	9	2.15	9	1.79	5	1.05
แอโรบิก	10	2.39	19	3.79	14	2.93
อื่นๆ	50	11.96	42	8.36	47	9.83
รวม	418	100.00	502	100.00	478	100.00
นักเรียนเล่นดนตรี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ขลุ่ย	49	18.63	60	21.90	75	29.88
ซอ	9	3.42	3	1.10	2	0.80
ขิม	27	10.27	26	9.48	17	6.77

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
เปียโน	80	<u>30.42</u>	82	<u>29.93</u>	90	<u>35.86</u>
ไวโอลิน	16	6.08	19	6.93	17	6.77
กีตาร์	9	3.42	14	5.11	12	4.78
กลอง	20	7.61	11	4.02	7	2.79
อื่นๆ	53	20.15	59	21.53	31	12.35
รวม	263	100.00	274	100.00	251	100.00
ความคาดหวังในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในเรื่อง						
วิชาการ	63	29.86	72	32.88	55	28.80
ไม่คาดหวัง ขอให้นักเรียนเรียนอย่างมี						
ความสุข	111	<u>52.61</u>	108	<u>49.32</u>	97	<u>50.79</u>
อื่นๆ	37	17.53	39	17.80	39	20.41
รวม	211	100.00	219	100.00	191	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
ความพึงพอใจในผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน						
พึงพอใจ	188	<u>87.85</u>	198	<u>89.59</u>	188	<u>94.00</u>
ไม่พึงพอใจ	26	12.15	23	10.41	12	6.00
รวม	214	100.00	221	100.00	200	100.00
วิธีการที่จะทำให้ นักเรียนเก่งวิชาที่ท่านให้ความสำคัญ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
เรียนพิเศษ	113	23.89	110	21.48	94	19.83
ทบทวนบทเรียนให้ลุ่ม่าเสมอ	145	<u>30.66</u>	171	<u>33.40</u>	160	<u>33.76</u>
หาตำราให้ค้นคว้า	89	18.81	92	17.97	87	18.35
หาสื่อเสริมต่างๆ	94	19.87	111	21.68	103	21.73
วิธีการอื่นๆ	32	6.77	28	5.47	30	6.33
รวม	473	100.00	512	100.00	474	100.00
เหตุผลที่ท่านให้นักเรียนเรียนพิเศษเพื่อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ทำให้ผลการเรียนสูงขึ้น	75	16.67	84	15.84	63	13.48
ทบทวนบทเรียน	89	19.78	107	20.19	89	19.06
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	108	<u>24.00</u>	130	<u>24.53</u>	127	<u>27.20</u>
ได้ความรู้นอกเหนือจากโรงเรียน	94	20.89	110	20.76	98	20.99
ใช้เวลากับการเรียนพิเศษดีกว่าอย่างอื่น	31	6.89	44	8.30	42	8.99
ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแล	29	6.44	22	4.15	18	3.85
อื่นๆ	24	5.33	33	6.23	30	6.42

ตัวแปร	2545		2546		2547	
	f	%	f	%	f	%
รวม	450	100.00	530	100.00	467	100.00

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยต่ำสุดและสูงสุดของค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองเพื่อการเรียนพิเศษเพิ่มเติมของนักเรียนในแต่ละรุ่น พบว่า ในภาพรวมผู้ปกครองของนักเรียนมีค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนพิเศษเพิ่มเติมเฉลี่ย 36,528 บาท เมื่อจำแนกตามรุ่น พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนรุ่นที่ 1 (ปีการศึกษา 2545) มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 38,647 บาท โดยจำนวนเงินต่ำสุด คือ 600 บาท และสูงสุด คือ 1,000,000 บาท รุ่นที่ 2 (ปีการศึกษา 2546) มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 34,998 บาท โดยจำนวนเงินต่ำสุด คือ 1,800 บาท และสูงสุด คือ 200,000 บาท และรุ่นที่ 3 (ปีการศึกษา 2547) มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 35,939 บาท โดยจำนวนเงินต่ำสุด คือ 1,000 บาท และสูงสุด คือ 200,000 บาท ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยต่ำสุดและสูงสุดของค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองเพื่อการเรียนพิเศษเพิ่มเติมของนักเรียนในแต่ละรุ่น

รุ่น	ต่ำสุด (บาท)	สูงสุด (บาท)	เฉลี่ย (บาท)	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ระบุจำนวนเงิน (คน)
รุ่น 1	600	1,000,000	38,647	36
รุ่น 2	1,800	200,000	34,998	37

รุ่น 3	1,000	200,000	35,939	48
รวม			36,528	

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามปีการศึกษา ประเภทของนักเรียน และ อาชีพของผู้ปกครอง

การนำเสนอข้อมูลในตอนนี้ แบ่งเป็น 1) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามปีการศึกษา 2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามประเภทของนักเรียน และ 3) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามปีการศึกษา

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยจำแนกตามปีการศึกษา (2545/ 2546/ 2547) เพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละระดับชั้นที่แตกต่างนั้นเป็นผลจากปีการศึกษาที่แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.1 พบว่า นักเรียนปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 86.41, SD = 5.50) รองลงมาคือปีการศึกษา 2545 (\bar{X} = 85.90, SD = 6.16) ส่วนปีการศึกษา 2546 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 85.74, SD = 5.24)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.2 พบว่า นักเรียนปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 87.76, SD = 5.40) รองลงมาคือปีการศึกษา 2545 (\bar{X} = 87.73, SD = 5.30) ส่วนปีการศึกษา 2546 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 87.24, SD = 4.57)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.3 พบว่า นักเรียนปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 88.55, SD = 4.95) รองลงมาคือปีการศึกษา 2546 (\bar{X} = 86.54, SD = 5.59) ส่วนปีการศึกษา 2545 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 85.34, SD = 5.95)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.4 พบว่า นักเรียนปีการศึกษา 2545 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 86.00, SD = 6.11) รองลงมาคือปีการศึกษา 2547 (\bar{X} = 85.59, SD = 5.94) ส่วนปีการศึกษา 2546 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 85.27, SD = 5.50)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.5 พบว่า นักเรียนปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} = 83.37, SD = 6.14) รองลงมาคือปีการศึกษา 2546 (\bar{X} = 83.14, SD = 6.58) ส่วนปีการศึกษา 2545 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 82.18, SD = 7.31)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.6 พบว่า นักเรียนปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} = 84.83, SD = 5.23) รองลงมาคือปีการศึกษา 2546 (\bar{X} = 84.08, SD = 6.81) ส่วนปีการศึกษา 2545 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 83.18, SD = 7.77)

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.3 ในปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2545 และ 2546 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป. 6 ในปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2545 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละระดับชั้น จำแนกตามปีการศึกษา

กลุ่ม	N	\bar{X}	SD	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	p	Post hoc
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.1										
1) 2545	217	85.90	6.16	ระหว่างกลุ่ม	51.29	2	25.65	.80	.44	
2) 2546	225	85.74	5.24	ภายในกลุ่ม	20443.41	641	31.89			
3) 2547	202	86.41	5.50	รวม	20494.71	643				
รวม	644	86.00	5.64	Levene's test: F=3.103, df1=2, df2=641, p=0.046						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.2										
1) 2545	217	87.73	5.30	ระหว่างกลุ่ม	37.19	2	18.59	.71	.48	
2) 2546	225	87.24	4.57	ภายในกลุ่ม	16628.01	641	25.94			
3) 2547	202	87.76	5.40	รวม	16665.20	643				
รวม	644	87.57	5.09	Levene's test: F=1.519, df1=2, df2=641, p=0.220						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.3										
1) 2545	217	85.34	5.95	ระหว่างกลุ่ม	1096.82	2	548.41	17.92	.00	3 > 1
2) 2546	225	86.54	5.59	ภายในกลุ่ม	19610.22	641	30.59			3 > 2

3) 2547	202	88.55	4.95	รวม	20707.04	643				
รวม	644	86.77	5.67				Levene's test: F=4.232, df1=2, df2=641, p=0.015			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.4										
1) 2545	217	86.00	6.11	ระหว่างกลุ่ม	59.90	2	29.95	.87	.41	
2) 2546	225	85.27	5.50	ภายในกลุ่ม	21973.05	641	34.27			
3) 2547	202	85.59	5.94	รวม	22032.96	643				
รวม	644	85.62	5.85				Levene's test: F=1.379, df1=2, df2=641, p=0.253			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.5										
1) 2545	217	82.18	7.31	ระหว่างกลุ่ม	168.26	2	84.13	1.86	.15	
2) 2546	225	83.14	6.58	ภายในกลุ่ม	28850.38	641	45.00			
3) 2547	202	83.37	6.14	รวม	29018.64	643				
รวม	644	82.89	6.71				Levene's test: F=3.771, df1=2, df2=641, p=0.024			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.6										
1) 2545	217	83.18	7.77	ระหว่างกลุ่ม	286.52	2	143.26	3.17	.04	3 > 1
2) 2546	225	84.08	6.81	ภายในกลุ่ม	28971.71	641	45.19			
3) 2547	202	84.83	5.23	รวม	29258.23	643				
รวม	644	84.01	6.74				Levene's test: F=11.298, df1=2, df2=712, p=0.000			

p < .05

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามกลุ่มของนักเรียน

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในแต่ละระดับชั้น โดยจำแนกตามกลุ่มของนักเรียน (บุตรบุคลากร/ บุคคลภายนอก/ สวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์) เพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในแต่ละระดับชั้นที่ต่างต่างนั้นเป็นผลจากกลุ่มของนักเรียนที่ต่างต่างกันหรือไม่ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.1 (ACH1) พบว่า นักเรียนกลุ่มบุคคลภายนอกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 88.23, SD = 4.09) รองลงมาคือกลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ (\bar{X} = 85.15, SD = 5.05) ส่วนกลุ่มบุตรบุคลากรมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 84.06, SD = 6.25)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.2 พบว่า นักเรียนกลุ่มบุคคลภายนอกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 89.403, SD = 3.740) รองลงมาคือกลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ (\bar{X} = 86.596, SD = 4.282) ส่วนกลุ่มบุตรบุคลากรมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 85.967, SD = 5.825)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.3 พบว่า นักเรียนกลุ่มบุคคลภายนอกมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} = 89.40, SD = 3.74) รองลงมาคือกลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ (\bar{X} = 86.63, SD = 4.46) ส่วนกลุ่มบุตรบุคลากรมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 85.97, SD = 5.82)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.4 พบว่า นักเรียนกลุ่มบุคคลภายนอกมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} = 87.30, SD = 4.93) รองลงมาคือกลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ (\bar{X} = 84.50, SD = 6.28) ส่วนกลุ่มบุตรบุคลากรมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 84.05, SD = 6.23)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.5 พบว่า นักเรียนกลุ่มบุคคลภายนอกมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} = 85.29, SD = 5.17) รองลงมาคือกลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ (\bar{X} = 81.68, SD = 6.25) ส่วนกลุ่มบุตรบุคลากรมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 80.82, SD = 7.44)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.6 พบว่า นักเรียนกลุ่มบุคคลภายนอกมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} = 86.27, SD = 5.32) รองลงมาคือกลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ (\bar{X} = 82.91, SD = 6.56) ส่วนกลุ่มบุตรบุคลากรมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 81.90, SD = 7.49)

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนประเภทบุคคลภายนอกในทุกระดับชั้นมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนในกลุ่มกลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ และนักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละระดับชั้น จำแนกตามกลุ่มของนักเรียน

กลุ่ม	N	\bar{X}	SD	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	p	Post hoc
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.1										
1) บุตรบุคลากร	344	84.06	6.25	ระหว่างกลุ่ม	2808.85	2	1404.42	49.48	0.00	2 > 1
2) บุคคลภายนอก	296	88.23	4.09	ภายในกลุ่ม	20209.57	712	28.38			2 > 3
3) สวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์	75	85.15	5.05	รวม	23018.42	714				
รวม	715	85.90	5.68	Levene's test: F=28.35, df1=2, df2=712, p=0.00						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.2										
1) บุตรบุคลากร	344	85.97	5.82	ระหว่างกลุ่ม	1934.74	2	967.37	39.96	0.00	2 > 1
2) บุคคลภายนอก	296	89.40	3.74	ภายในกลุ่ม	17235.86	712	24.21			2 > 3

3) สวัสดิการ										
การศึกษา	75	86.63	4.46	รวม	19170.60	714				
สงเคราะห์										
รวม	715	87.46	5.18	Levene's test: F=21.32, df1=2, df2=712, p=0.00						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.3										
1) บุตรบุคลากร	344	84.88	6.46	ระหว่างกลุ่ม	2689.17	2	1344.59	45.12	0.00	2 > 1
2) บุคคลภายนอก	296	88.96	4.10	ภายในกลุ่ม	21219.96	712	29.80			2 > 3
3) สวัสดิการ										
การศึกษา	75	86.01	5.13	รวม	23909.13	714				
สงเคราะห์										
รวม	715	86.69	5.79	Levene's test: F=28.99, df1=2, df2=712, p=0.00						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.4										
1) บุตรบุคลากร	344	84.05	6.23	ระหว่างกลุ่ม	1752.01	2	876.00	26.68	0.00	2 > 1
2) บุคคลภายนอก	296	87.30	4.93	ภายในกลุ่ม	23382.05	712	32.84			2 > 3
3) สวัสดิการ										
การศึกษา	75	84.50	6.28	รวม	25134.06	714				
สงเคราะห์										
รวม	715	85.44	5.93	Levene's test: F=10.27, df1=2, df2=712, p=0.00						

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

กลุ่ม	N	\bar{X}	SD	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	p	Post hoc
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.5										
1) บุตรบุคลากร	344	80.82	7.44	ระหว่างกลุ่ม	3272.27	2	1636.14	39.13	0.00	2 > 1
2) บุคคลภายนอก	296	85.29	5.17	ภายในกลุ่ม	29770.68	712	41.81			2 > 3
3) สวัสดิการ										
การศึกษา	75	81.68	6.25	รวม	33042.95	714				
สงเคราะห์										
รวม	715	82.76	6.80	Levene's test: F=20.54, df1=2, df2=712, p=0.00						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.6										
1) บุตรบุคลากร	344	81.90	7.49	ระหว่างกลุ่ม	3095.35	2	1547.68	35.78	0.00	2 > 1
2) บุคคลภายนอก	296	86.27	5.32	ภายในกลุ่ม	30801.54	712	43.26			2 > 3
3) สวัสดิการ										
การศึกษา	75	82.91	6.56	รวม	33896.89	714				

สงเคราะห์				
รวม	715	83.82	6.89	Levene's test: F=17.80, df1=2, df2=712, p=0.00

p < .05

2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามประเภทของผู้ปกครองในกลุ่มบุตรบุคลากร

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากรในแต่ละระดับชั้น โดยจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง (ข้าราชการสาย ก./ ข้าราชการสาย ข./ ข้าราชการสาย ค./ พนักงานสายวิชาการ/ พนักงานสายสนับสนุนวิชาการ) เพื่อวิเคราะห์ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบุตรบุคลากรในแต่ละระดับชั้นที่แตกต่างกันนั้นเป็นผลจากกลุ่มของอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.1 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นพนักงานสายวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 85.58$, SD = 4.87) รองลงมาคือนักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก. ($\bar{X} = 84.79$, SD = 5.71) ข้าราชการสาย ค. ($\bar{X} = 84.48$, SD = 5.47) ข้าราชการสาย ข. ($\bar{X} = 82.05$, SD = 7.74) และพนักงานสายสนับสนุนวิชาการ ($\bar{X} = 80.35$, SD = 7.48) ตามลำดับ

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ป.2 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นพนักงานสายวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 86.31$, SD = 7.40) รองลงมาคือนักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ค. ($\bar{X} = 85.77$, SD = 6.19) ข้าราชการสาย ก. ($\bar{X} = 85.74$, SD = 6.23) ข้าราชการสาย ข. ($\bar{X} = 85.62$, SD = 4.30) และพนักงานสายสนับสนุนวิชาการ ($\bar{X} = 83.97$, SD = 7.51) ตามลำดับ

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ป.3 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นพนักงานสายวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 86.31$, SD = 7.40) รองลงมาคือนักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก. ($\bar{X} = 85.09$, SD = 6.00) ข้าราชการสาย ค. ($\bar{X} = 84.16$, SD = 7.28) ข้าราชการสาย ข. ($\bar{X} = 83.10$, SD = 6.46) และพนักงานสายสนับสนุนวิชาการ ($\bar{X} = 82.63$, SD = 7.19) ตามลำดับ

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ป.4 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก. มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 84.87$, SD = 5.72) รองลงมาคือพนักงานสายสนับสนุนวิชาการ ($\bar{X} = 83.24$, SD = 8.02) ข้าราชการสาย ข. ($\bar{X} = 82.94$, SD = 6.84) พนักงานสายวิชาการ ($\bar{X} = 82.68$, SD = 2.43) และข้าราชการสาย ค. ($\bar{X} = 82.47$, SD = 7.11) ตามลำดับ

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ป.5 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นพนักงานสายสนับสนุนวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 85.01, SD = 5.54) รองลงมาคือนักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นพนักงานสายวิชาการ (\bar{X} = 84.89, SD = 6.50) ข้าราชการสาย ก. (\bar{X} = 80.91, SD = 7.20) ข้าราชการสาย ค. (\bar{X} = 80.73, SD = 7.68) และข้าราชการสาย ข. (\bar{X} = 78.69, SD = 7.77) ตามลำดับ

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ป.6 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 82.81, SD = 6.75) รองลงมาคือนักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นพนักงานสายวิชาการ (\bar{X} = 82.66, SD = 6.65) พนักงานสายสนับสนุนวิชาการ (\bar{X} = 82.45, SD = 7.55) ข้าราชการสาย ข. (\bar{X} = 80.90, SD = 7.52) และข้าราชการสาย ค. (\bar{X} = 78.00, SD = 9.65) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนบุตรบุคลากรในระดับชั้น ป.1 ที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก. มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ข. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนบุตรบุคลากรในระดับชั้น ป.6 กลุ่มที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก. มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ค. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบุตรบุคลากรแต่ละระดับชั้น จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

กลุ่ม	N	\bar{X}	SD	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	p	Post hoc
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.1										
1)ข้าราชการสาย ก	140	84.79	5.71	ระหว่างกลุ่ม	432.44	4	108.11	2.80	0.03	1 > 2
2)ข้าราชการสาย ข	56	82.05	7.74	ภายในกลุ่ม	9664.63	250	38.66			
3)ข้าราชการสาย ค	45	84.48	5.47	รวม	10097.07	254				
4)พ.สายวิชาการ	6	85.58	4.87							
5)พ.สายสนับสนุนวิชาการ	8	80.35	7.48							
รวม	255	84.01	6.30	Levene's test: F=2.30, df1=4, df2=250, p=0.06						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.2										
1)ข้าราชการสาย ก	140	85.74	6.23	ระหว่างกลุ่ม	26.91	4	6.73	0.19	0.94	
2)ข้าราชการสาย ข	56	85.62	4.30	ภายในกลุ่ม	8769.47	250	35.08			
3)ข้าราชการสาย ค	45	85.77	6.19	รวม	8796.38	254				
4)พ.สายวิชาการ	6	86.31	7.40							

กลุ่ม	N	\bar{X}	SD	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	p	Post hoc
5)พ.สายสนับสนุนวิชาการ	8	83.97	7.51							
รวม	255	85.68	5.88	Levene's test: F=2.27, df1=4, df2=250, p=0.06						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.3										
1)ข้าราชการสาย ก	140	85.09	6.00	ระหว่างกลุ่ม	233.33	4	58.33	1.43	0.22	
2)ข้าราชการสาย ข	56	83.10	6.46	ภายในกลุ่ม	10177.60	250	40.71			
3)ข้าราชการสาย ค	45	84.16	7.28	รวม	10410.93	254				
4)พ.สายวิชาการ	6	87.15	6.12							
5)พ.สายสนับสนุนวิชาการ	8	82.63	7.19							
รวม	255	84.46	6.40	Levene's test: F=1.97, df1=4, df2=250, p=0.10						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.4										
1)ข้าราชการสาย ก	140	84.87	5.72	ระหว่างกลุ่ม	289.43	4	72.36	1.84	0.12	
2)ข้าราชการสาย ข	56	82.94	6.84	ภายในกลุ่ม	9831.24	250	39.33			
3)ข้าราชการสาย ค	45	82.47	7.11	รวม	10120.67	254				
4)พ.สายวิชาการ	6	82.68	2.43							
5)พ.สายสนับสนุนวิชาการ	8	83.24	8.02							
รวม	255	83.92	6.31	Levene's test: F=2.61, df1=4, df2=250, p=0.04						
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.5										
1)ข้าราชการสาย ก	140	80.91	7.20	ระหว่างกลุ่ม	483.74	4	120.93	2.23	0.07	
2)ข้าราชการสาย ข	56	78.69	7.77	ภายในกลุ่ม	13547.06	250	54.19			
3)ข้าราชการสาย ค	45	80.73	7.68	รวม	14030.80	254				
4)พ.สายวิชาการ	6	84.89	6.50							
5)พ.สายสนับสนุนวิชาการ	8	85.01	5.54							
รวม	255	80.61	7.43	Levene's test: F=0.68, df1=4, df2=250, p=0.60						
ตารางที่ 4.6 (ต่อ)										
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.6										
1)ข้าราชการสาย ก	140	82.81	6.75	ระหว่างกลุ่ม	824.28	4	206.07	3.64	0.01	1 > 3
2)ข้าราชการสาย ข	56	80.90	7.52	ภายในกลุ่ม	14162.28	250	56.65			
3)ข้าราชการสาย ค	45	78.00	9.65	รวม	14986.56	254				
4)พ.สายวิชาการ	6	82.66	6.65							
5)พ.สายสนับสนุนวิชาการ	8	82.45	7.55							
รวม	255	81.53	7.68	Levene's test: F=3.94, df1=4, df2=250, p=0.00						

p < .05

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามปีการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป.3 ในปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2545 และ 2546 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และระดับชั้น ป.6 ในปีการศึกษา 2547 มี

ค่าเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2545 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามกลุ่มของนักเรียน พบว่า นักเรียนประเภทบุคคลภายนอกในทุกชั้นปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์และนักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อจำแนกตามประเภทของผู้ปกครองในกลุ่มบุตรบุคลากร พบว่า นักเรียนบุตรบุคลากรในระดับชั้น ป.1 ที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนบุตรบุคลากรในระดับชั้น ป.6 กลุ่มที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (three-way ANOVA) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในกรณีที่มีตัวแปรอิสระจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) 2) ความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน (READ_PRE) และ 3) สถานภาพเศรษฐกิจ (SES) เพื่อศึกษาผลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีต่อตัวแปรตามทั้งอิทธิพลหลัก (main effect) และอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ (interaction effect) ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของตัวแปร โดยใช้ Levene's Test ในปีการศึกษา 2545 – 2547 พบว่า มีค่าสถิติทดสอบ $F = 0.928$ และ $p = .567$, $F = 0.907$ และ $p = .599$, $F = 1.776$ และ $p = .017$ ตามลำดับ แสดงว่าความแปรปรวนของประชากรแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีความแปรปรวนของประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยในปีการศึกษา 2545 เมื่อพิจารณาอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ 3 ระดับ พบว่า ตัวแปรทั้งสามตัวไม่มีอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน จึงพิจารณาอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ 2 ระดับ พบว่า มีอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) และสถานภาพเศรษฐกิจ (SES) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) และสถานภาพเศรษฐกิจ (SES) มีผลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการวิเคราะห์อิทธิพลหลักของตัวแปรความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน (READ_PRE) พบว่า มีค่าสถิติทดสอบ $F = 22.757$ และ $p = .000$ แสดงว่าความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน (READ_PRE) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนในปีการศึกษา 2546 และ ปีการศึกษา 2547 ให้ผลการวิเคราะห์ไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อพิจารณาอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ 3 ระดับ และ 2 ระดับ พบว่า ตัวแปรไม่มีอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน จึงสามารถอ่านผลการวิเคราะห์อิทธิพลหลักของตัวแปรอิสระทั้งสามตัว ได้ดังนี้ 1) ผลการวิเคราะห์อิทธิพลหลักของตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) ในปีการศึกษา 2546 พบว่า มีค่าสถิติทดสอบ $F = .690$, $p = .503$ และ ปีการศึกษา 2547 พบว่า มีค่าสถิติทดสอบ $F = 1.218$, $p = .298$ แสดงว่าการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ผลการวิเคราะห์อิทธิพลหลักของตัวแปรความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน (READ_PRE) ในปีการศึกษา 2546 พบว่า มีค่าสถิติทดสอบ $F = 10.518$, $p = .000$ และปีการศึกษา 2547 พบว่า มีค่าสถิติทดสอบ $F = 24.147$, $p = .000$ แสดงว่าความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน (READ_PRE) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ผลการวิเคราะห์อิทธิพลหลักของตัวแปรสถานภาพเศรษฐกิจ (SES) ในปีการศึกษา 2546 พบว่า มีค่าสถิติทดสอบ $F = 3.853$, $p = .701$ และในปีการศึกษา 2547 พบว่า มีค่าสถิติทดสอบ $F = .747$, $p = .475$ แสดงว่าสถานภาพเศรษฐกิจ (SES) ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน จำแนกตามระดับความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน (READ_PRE) เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) และสถานภาพเศรษฐกิจ (SES) พบว่า ในปีการศึกษา 2545 และ 2546 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง และระดับต่ำ และนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในปีการศึกษา 2547 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง และระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p	Post hoc
ปีการศึกษา 2545						
SUPPORT	64.420	2	32.210	2.125	.122	
READ_PRE	689.786	2	344.893	22.757	.000	3>1, 3>2, 2>1

SES	52.301	2	26.150	1.726	.181	
SUPPORT * READ_PRE	116.861	4	29.215	1.928	.107	
SUPPORT *SES	158.487	4	39.622	2.614	.037	
READ_PRE *SES	123.418	4	30.854	2.036	.091	
SUPPORT * READ_PRE *SES	216.929	7	30.990	2.045	.052	
Error	2879.481	190	15.155			
รวม	4684.497	215				
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p	Post hoc
ปีการศึกษา 2546						
SUPPORT	14.955	2	7.477	.690	.503	
READ_PRE	227.886	2	113.943	10.518	.000	3>1, 3>2, 2>1
SES	7.705	2	3.853	.356	.701	
SUPPORT * READ_PRE	27.688	4	6.922	.639	.635	
SUPPORT *SES	35.148	4	8.787	.811	.519	
READ_PRE *SES	52.031	4	13.008	1.201	.312	
SUPPORT * READ_PRE *SES	106.103	8	13.263	1.224	.287	
Error	2112.419	195	10.833			
รวม	2839.169	221				

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p	Post hoc
ปีการศึกษา 2547						
SUPPORT	17.816	2	8.908	1.218	.298	
READ_PRE	353.179	2	176.589	24.147	.000	3>1, 3>2
SES	10.933	2	5.466	.747	.475	
SUPPORT * READ_PRE	7.342	4	1.835	.251	.909	
SUPPORT *SES	22.221	4	5.555	.760	.553	
READ_PRE *SES	46.600	4	11.650	1.593	.178	
SUPPORT * READ_PRE *SES	114.454	8	14.307	1.956	.055	
Error	1228.589	168	7.313			

รวม 1854.601 194

หมายเหตุ 1 $p < .05$

2 Levene's Test of Equality of Error Variance₂₅₄₅: $F = .928$, $df1 = 25$, $df2 = 190$, $p = .567$

3 Levene's Test of Equality of Error Variance₂₅₄₆: $F = .907$, $df1 = 26$, $df2 = 195$, $p = .599$

4 Levene's Test of Equality of Error Variance₂₅₄₇: $F = 1.776$, $df1 = 26$, $df2 = 168$, $p = .017$

ผลการวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามระดับความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง (support) และสถานภาพเศรษฐกิจ (ses) พบว่า ปีการศึกษา 2545 และ 2546 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางและระดับต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในปีการศึกษา 2547 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางและระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง

การนำเสนอข้อมูลในตอนนี้ แบ่งเป็น 5 ตอน ได้แก่ 1) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง 3) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามความพร้อม ความรู้พื้นฐาน 4) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจ 5) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามการสนับสนุนของผู้ปกครอง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อบรรยายลักษณะของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำรวม 6 ครั้ง โดยใช้สถิติเบื้องต้น ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 ในการวัดครั้งที่ 1 – 6 พบว่ามีค่า \bar{X} = 85.907 และ SD = 6.166, \bar{X} = 87.730 และ SD = 5.305, \bar{X} = 85.346 และ SD = 5.957, \bar{X} = 86.006 และ SD = 6.114, \bar{X} = 82.188 และ SD = 7.310, \bar{X} = 83.184 และ SD = 7.772 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2546 ในการวัดครั้งที่ 1 – 6 พบว่ามีค่า \bar{X} = 85.740 และ SD = 5.240, \bar{X} = 87.242 และ SD = 4.574, \bar{X} = 86.548 และ SD = 5.598, \bar{X} = 85.271 และ SD = 5.509, \bar{X} = 83.147 และ SD = 6.588, \bar{X} = 84.087 และ SD = 6.819 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2547 ในการวัดครั้งที่ 1 – 6 มีค่าเท่ากับ \bar{X} = 86.411 และ SD = 5.500, \bar{X} = 87.763 และ SD = 5.400, \bar{X} = 88.558 และ SD = 4.951, \bar{X} = 85.594 และ SD = 5.944, \bar{X} = 83.370 และ SD = 6.144, \bar{X} = 84.834 และ SD = 5.234 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง

	2545 (n = 217)		2546 (n = 225)		2547 (n = 202)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ครั้งที่ 1	85.907	6.166	85.740	5.240	86.411	5.500
ครั้งที่ 2	87.730	5.305	87.242	4.574	87.763	5.400
ครั้งที่ 3	85.346	5.957	86.548	5.598	88.558	4.951
ครั้งที่ 4	86.006	6.114	85.271	5.509	85.594	5.944
ครั้งที่ 5	82.188	7.310	83.147	6.588	83.370	6.144
ครั้งที่ 6	83.184	7.772	84.087	6.819	84.834	5.234

4.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง

ผลการวิเคราะห์ตอนนี้ เป็นผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ก่อนการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (repeated-measure analysis of variance) ผู้วิจัยทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นว่าด้วยเมทริกซ์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ โดย Mauchly's Test of Sphericity ผลการทดสอบพบว่าเมทริกซ์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 ไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

ผลการวิเคราะห์ พบว่าค่าสถิติทดสอบเอฟ (F-test) ที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันตามช่วงเวลาของการวัดทั้ง 6 ครั้ง (ป.1 – ป.6) ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง

ตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Multivariate Tests	Value	F	df	p
ปีการศึกษา 2545				
Pillai's Trace	.517	45.362	5.000	.000
Wilks' Lambda	.483	45.362	5.000	.000
Hotelling's Trace	1.070	45.362	5.000	.000
Roy's Largest Root	1.070	45.362	5.000	.000
ปีการศึกษา 2546				
Pillai's Trace	.512	46.156	5.000	.000
Wilks' Lambda	.488	46.156	5.000	.000
Hotelling's Trace	1.049	46.156	5.000	.000
Roy's Largest Root	1.049	46.156	5.000	.000
ปีการศึกษา 2547				

Multivariate Tests	Value	F	df	p
Pillai's Trace	.432	29.995	5.000	.000
Wilks' Lambda	.568	29.995	5.000	.000
Hotelling's Trace	.761	29.995	5.000	.000
Roy's Largest Root	.761	29.995	5.000	.000

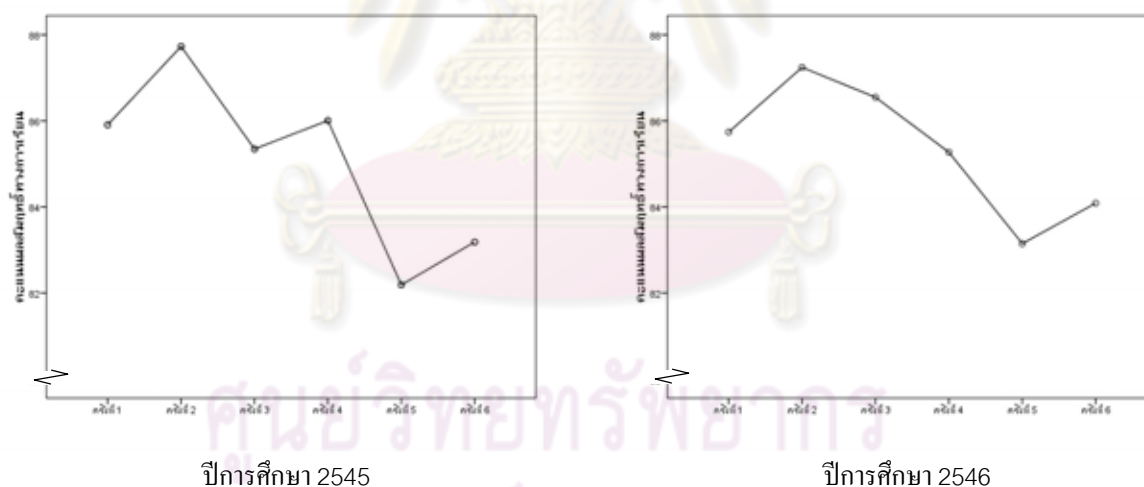
หมายเหตุ 1. $p < .01$

2. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₅: Mauchly's W = .156, Approx. Chi-Square = 397.585, df = 14 และ $p = .000$

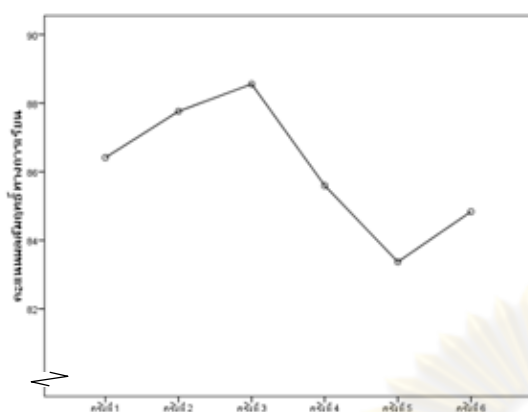
3. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₆: Mauchly's W = .358, Approx. Chi-Square = 227.842, df = 14 และ $p = .000$

4. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₇: Mauchly's W = .872, Approx. Chi-Square = 27.243, df = 14 และ $p = .018$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอภาพแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ช่วงเวลา พบว่า แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในช่วงเวลาที่ 2 ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 ดังภาพ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2547

แผนภาพที่ 3 พัฒนาการของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละช่วงเวลาของการวัด

4.3 ผลการทดสอบแนวโน้มน้ำค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกระดับความพร้อม ความรู้พื้นฐานของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ตอนนี้ ตัวแปรตามคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ซึ่งจะอยู่ในรูปแนวโน้มน้ำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรต้นคือระดับความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน (READ_PRE) ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นว่าด้วยเมทริกซ์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ โดย Mauchly's Test of Sphericity ผลการทดสอบพบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 ไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

ผลการทดสอบแนวโน้มน้ำค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามระดับความพร้อมและความรู้พื้นฐาน (READ_PRE) ในปีการศึกษา 2545 พบว่า มีอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมและความรู้พื้นฐาน (READ_PRE) และช่วงเวลา (TIME) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าแนวโน้มน้ำค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐาน (READ_PRE) แตกต่างกัน ส่วนในปีการศึกษา 2546 และ 2547 พบว่า ไม่มีอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมและความรู้พื้นฐาน (READ_PRE) และช่วงเวลา (TIME) ต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ครั้ง แสดงว่าแนวโน้มน้ำของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐาน (READ_PRE) แตกต่างกัน แต่พบว่า อิทธิพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลา (TIME) มีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเมื่อควบคุมความพร้อมและความรู้พื้นฐาน (READ_PRE) นักเรียนจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบภายในกลุ่มของการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง (ป.1 – ป.6) ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามความพร้อมและความรู้พื้นฐาน

	Multivariate Tests	Value	F	df	p
ปีการศึกษา 2545					
TIME	Pillai's Trace	.525	46.347	5.000	.000
	Wilks' Lambda	.475	46.347	5.000	.000
	Hotelling's Trace	1.104	46.347	5.000	.000
	Roy's Largest Root	1.104	46.347	5.000	.000
TIME * READ_PRE	Pillai's Trace	.098	2.186	10.000	.018
	Wilks' Lambda	.902	2.225	10.000	.016
	Hotelling's Trace	.108	2.264	10.000	.014
	Roy's Largest Root	.104	4.397	5.000	.001
ปีการศึกษา 2546					
TIME	Pillai's Trace	.497	43.078	5.000	.000
	Wilks' Lambda	.503	43.078	5.000	.000
	Hotelling's Trace	.988	43.078	5.000	.000
	Roy's Largest Root	.988	43.078	5.000	.000

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

	Multivariate Tests	Value	F	df	p
TIME * READ_PRE	Pillai's Trace	.057	1.276	10.000	.241
	Wilks' Lambda	.944	1.277	10.000	.241
	Hotelling's Trace	.059	1.278	10.000	.240
	Roy's Largest Root	.047	2.059	5.000	.072
ปีการศึกษา 2547					
TIME	Pillai's Trace	.413	27.496	5.000	.000
	Wilks' Lambda	.587	27.496	5.000	.000
	Hotelling's Trace	.705	27.496	5.000	.000

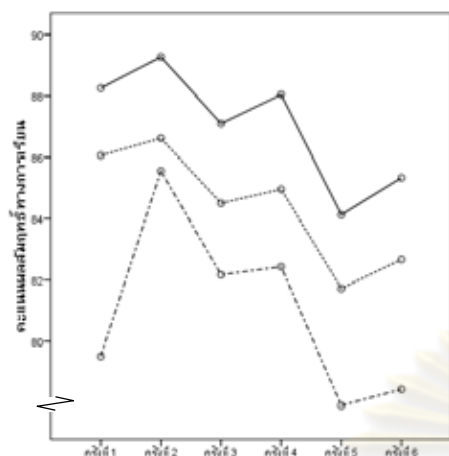
	Multivariate Tests	Value	F	df	p
	Roy's Largest Root	.705	27.496	5.000	.000
TIME * READ_PRE	Pillai's Trace	.042	.839	10.000	.592
	Wilks' Lambda	.958	.839	10.000	.591
	Hotelling's Trace	.043	.839	10.000	.591
	Roy's Largest Root	.037	1.445	5.000	.210

หมายเหตุ 1. $p < .01$

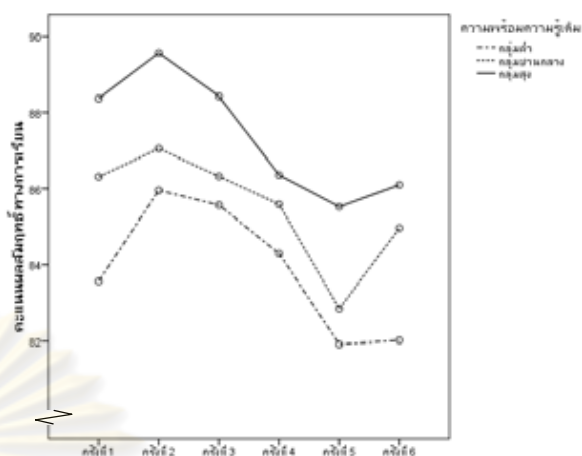
2. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₅: Mauchly's W = .156, Approx. Chi-Square = 393.391, df = 14 และ $p = .000$
3. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₆: Mauchly's W = .358, Approx. Chi-Square = 226.278, df = 14 และ $p = .000$
4. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₇: Mauchly's W = .869, Approx. Chi-Square = 27.668, df = 14 และ $p = .016$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอภาพแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ช่วงเวลา จำแนกระดับความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน พบว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามความพร้อม ความรู้พื้นฐานมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 2 ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 ดังภาพ

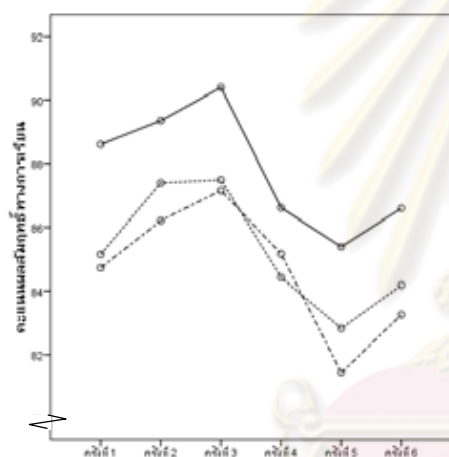
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ปีการศึกษา 2546

ปีการศึกษา 2547

แผนภาพที่ 4 พัฒนาการของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามความพร้อมและความรู้พื้นฐานในแต่ละช่วงเวลาของการวัด

4.4 ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามระดับสถานภาพเศรษฐกิจ

ผลการวิเคราะห์ตอนนี้ ตัวแปรตามคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ครั้ง ซึ่งจะอยู่ในรูปแนวโน้มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรต้นคือระดับสถานภาพเศรษฐกิจ (SES) ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นว่าด้วยเมทริกซ์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น

เมทริกซ์เอกลักษณะ โดย Mauchly's Test of Sphericity ผลการทดสอบพบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 ไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการวัดซ้ำ 6 ครั้งจำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจ (SES) ในปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 พบว่า ไม่มีอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพเศรษฐกิจ (SES) และช่วงเวลา (TIME) ต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ครั้ง แสดงว่าแนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจ (SES) แตกต่างกัน แต่พบว่า อิทธิพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลา (TIME) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเมื่อควบคุมสถานภาพเศรษฐกิจ (SES) จะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบภายในกลุ่มของการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง (ป.1 – ป.6) ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจ

	Multivariate Tests	Value	F	df	p
ปีการศึกษา 2545					
TIME	Pillai's Trace	.513	44.270	5.000	.000
	Wilks' Lambda	.487	44.270	5.000	.000
	Hotelling's Trace	1.054	44.270	5.000	.000
	Roy's Largest Root	1.054	44.270	5.000	.000
TIME * SES	Pillai's Trace	.044	.945	10.000	.491
	Wilks' Lambda	.957	.943	10.000	.493
	Hotelling's Trace	.045	.941	10.000	.495
	Roy's Largest Root	.034	1.416	5.000	.220
ปีการศึกษา 2546					
TIME	Pillai's Trace	.510	44.982	5.000	.000
	Wilks' Lambda	.490	44.982	5.000	.000
	Hotelling's Trace	1.041	44.982	5.000	.000
	Roy's Largest Root	1.041	44.982	5.000	.000
TIME * SES	Pillai's Trace	.041	.900	10.000	.533
	Wilks' Lambda	.960	.900	10.000	.533
	Hotelling's Trace	.042	.900	10.000	.533

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

	Multivariate Tests	Value	F	df	p
	Roy's Largest Root	.035	1.511	5.000	.187
ปีการศึกษา 2547					
TIME	Pillai's Trace	.447	30.397	5.000	.000
	Wilks' Lambda	.553	30.397	5.000	.000
	Hotelling's Trace	.808	30.397	5.000	.000
	Roy's Largest Root	.808	30.397	5.000	.000
TIME * SES	Pillai's Trace	.065	1.269	10.000	.246
	Wilks' Lambda	.936	1.269	10.000	.246
	Hotelling's Trace	.068	1.268	10.000	.247
	Roy's Largest Root	.052	1.967	5.000	.085

หมายเหตุ 1. $p < .01$

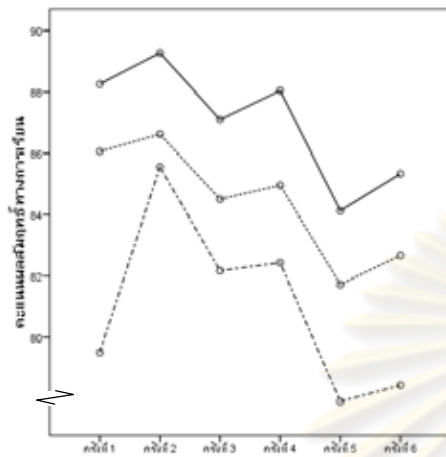
2. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₅: Mauchly's W = .153, Approx. Chi-Square = 397.699, df = 14 และ $p = .000$

3. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₆: Mauchly's W = .369, Approx. Chi-Square = 217.696, df = 14 และ $p = .000$

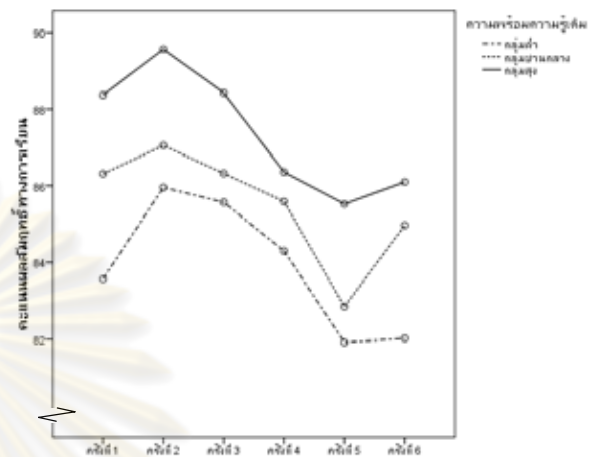
4. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₇: Mauchly's W = .848, Approx. Chi-Square = 31.331, df = 14 และ $p = .005$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอภาพแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ช่วงเวลา จำแนกสถานภาพเศรษฐกิจ พบว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 2 ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 ดังภาพ

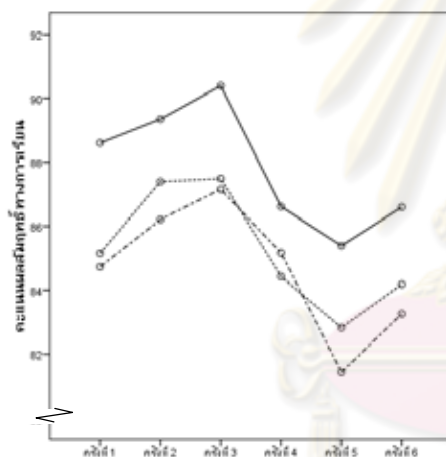
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ปีการศึกษา 2546

ปีการศึกษา 2547

แผนภาพที่ 5 พัฒนาการของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลาของการวัด

4.5 ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ตอนนี้ ตัวแปรตามคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ครั้ง ซึ่งจะอยู่ในรูปแนวโน้มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรต้นคือระดับการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นว่าด้วยเทคนิคความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนเป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ โดย Mauchly's Test of Sphericity ผลการทดสอบพบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 ไม่เป็นไปตาม ข้อตกลงเบื้องต้น

ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามระดับการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) ในปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 พบว่า ไม่มีอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) และช่วงเวลา (TIME) ต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ครั้ง แสดงว่าแนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) แตกต่างกัน แต่พบว่า อิทธิพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลา (TIME) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเมื่อควบคุมการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) จะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบภายในกลุ่มของการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง (ป.1 - ป.6) ระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

	Multivariate Tests	Value	F	df	p
ปีการศึกษา 2545					
TIME	Pillai's Trace	.486	39.560	5.000	.000
	Wilks' Lambda	.514	39.560	5.000	.000
	Hotelling's Trace	.946	39.560	5.000	.000
	Roy's Largest Root	.946	39.560	5.000	.000
TIME * SUPPORT	Pillai's Trace	.076	1.657	10.000	.089
	Wilks' Lambda	.925	1.655	10.000	.089
	Hotelling's Trace	.079	1.653	10.000	.090
	Roy's Largest Root	.057	2.391	5.000	.039
ปีการศึกษา 2546					
TIME	Pillai's Trace	.508	44.737	5.000	.000
	Wilks' Lambda	.492	44.737	5.000	.000
	Hotelling's Trace	1.031	44.737	5.000	.000
	Roy's Largest Root	1.031	44.737	5.000	.000
TIME * SUPPORT	Pillai's Trace	.020	.438	10.000	.928
	Wilks' Lambda	.980	.436	10.000	.929

Multivariate Tests	Value	F	df	p
Hotelling's Trace	.020	.434	10.000	.930

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

Multivariate Tests	Value	F	df	p	
Roy's Largest Root	.012	.543	5.000	.744	
ปีการศึกษา 2547					
TIME	Pillai's Trace	.422	28.428	5.000	.000
	Wilks' Lambda	.578	28.428	5.000	.000
	Hotelling's Trace	.729	28.428	5.000	.000
	Roy's Largest Root	.729	28.428	5.000	.000
TIME * SUPPORT	Pillai's Trace	.046	.930	10.000	.505
	Wilks' Lambda	.954	.926	10.000	.509
	Hotelling's Trace	.048	.922	10.000	.513
	Roy's Largest Root	.029	1.155	5.000	.333

หมายเหตุ 1. $p < .01$

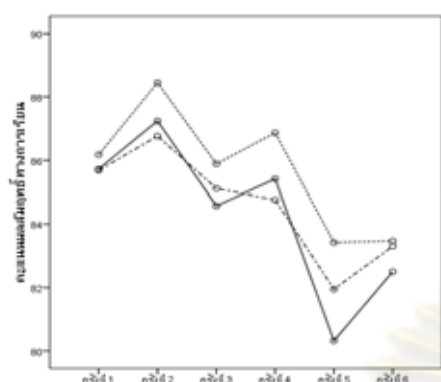
2. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₅: Mauchly's W = .152, Approx. Chi-Square = 397.238, df = 14 และ $p = .000$

3. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₆: Mauchly's W = .357, Approx. Chi-Square = 225.863, df = 14 และ $p = .000$

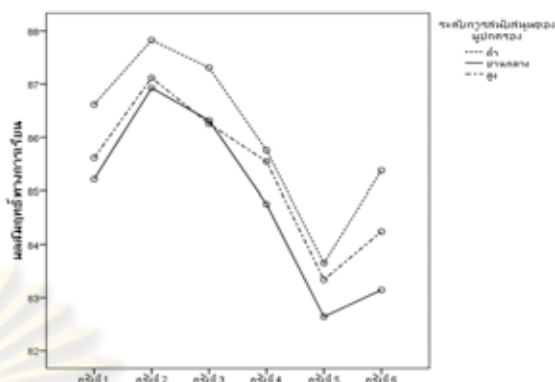
4. Mauchly's Test of Sphericity₂₅₄₇: Mauchly's W = .869, Approx. Chi-Square = 27.718, df = 14 และ $p = .016$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอภาพแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ช่วงเวลา จำแนกการสนับสนุนของผู้ปกครอง พบว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามการสนับสนุนของผู้ปกครองมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 2 ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 ดังภาพ

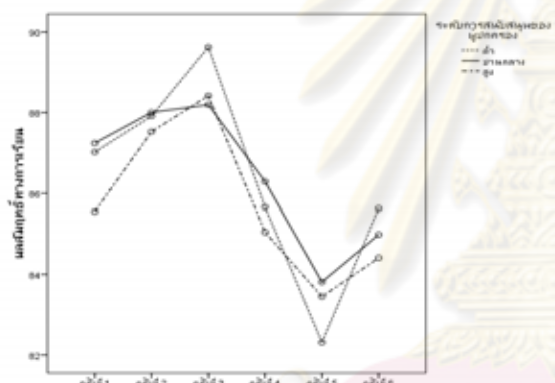
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ปีการศึกษา 2546

ปีการศึกษา 2547

แผนภาพที่ 6 พัฒนาการของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
จำแนกตามระดับการสนับสนุนของผู้ปกครองในแต่ละช่วงเวลาของการวัด

ผลการวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันตามช่วงเวลาของการวัดทั้ง 6 ครั้ง (ระดับชั้น ป.1 – ป.6) ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอภาพแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 เวลาช่วง (ระดับชั้น ป.1 – ป.6) พบว่า แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา 2545, 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 (ระดับชั้น ป.2 – ป.5) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6

(ระดับชั้น ป.5 – ป.6) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระยะเวลาที่ 2 ยกเว้น ปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 (ระดับชั้น ป.3)

ส่วนผลการวิเคราะห์การทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามระดับความพร้อม ความรู้พื้นฐาน พบว่า แนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานแตกต่างกัน แต่อิทธิพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเมื่อควบคุมความพร้อมและความรู้พื้นฐานนักเรียนจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา 2545, 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 (ระดับชั้น ป.2 - ป.5) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 (ระดับชั้น ป.5 – ป.6) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามความพร้อม ความรู้พื้นฐานมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 2 (ระดับชั้น ป.2) ยกเว้น ปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 (ระดับชั้น ป.3)

ผลการวิเคราะห์การทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจ พบว่า แนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจแตกต่างกัน แต่อิทธิพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเมื่อควบคุมสถานภาพเศรษฐกิจจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 (ระดับชั้น ป.2 - ป.5) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 (ระดับชั้น ป.5 – ป.6) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 2 (ระดับชั้น ป.2) ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 (ระดับชั้น ป.3)

และผลการวิเคราะห์การทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามระดับการสนับสนุนของผู้ปกครอง พบว่า แนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีการสนับสนุนของผู้ปกครองแตกต่างกัน แต่อิทธิพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 แสดงว่าเมื่อควบคุมการสนับสนุนของผู้ปกครองจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 (ระดับชั้น ป.2 - ป.5) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 (ระดับชั้น ป.5 – ป.6) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามการสนับสนุนของผู้ปกครองมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 2 (ระดับชั้น ป.2) ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 (ระดับชั้น ป.3)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การนำเสนอข้อมูลในตอนนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ 1) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำแนกตามปีการศึกษา และ 2) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำแนกตามปีการศึกษา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) และตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้แก่ความพร้อมและความรู้พื้นฐาน (READ_PRE) สถานภาพเศรษฐกิจ (SES) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) ในปีการศึกษา 2545 – 2547 พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .004 ถึง .498 โดยตัวแปรความพร้อมและความรู้พื้นฐาน (READ_PRE) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยในปีการศึกษา 2545 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = .498$) รองลงมาได้แก่ ปีการศึกษา 2547 ($r = .460$) และ ปีการศึกษา 2546 ($r = .431$) ตามลำดับ ในปีการศึกษา 2546 พบว่า ตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) กับความพร้อมและความรู้พื้นฐาน (READ_PRE) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = .115$) และในปีการศึกษา 2547 พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจ (SES) กับความพร้อมและความรู้พื้นฐาน (READ_PRE) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .184$) และตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .134$) ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2545-2547 และตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

	ACH	READ_PRE	SES	SUPPORT
ปีการศึกษา 2545				
ACH	1.000			
READ_PRE	.498**	1.000		
SES	.040	-.006	1.000	
SUPPORT	-.053	-.004	.041	1.000

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

	ACH	READ_PRE	SES	SUPPORT
ปีการศึกษา 2546				
ACH	1.000			
READ_PRE	.431**	1.000		
SES	-.009	.004	1.000	
SUPPORT	-.098	-.115*	.098	1.000
ปีการศึกษา 2547				
ACH	1.000			
READ_PRE	.460**	1.000		
SES	-.016	-.184*	1.000	
SUPPORT	-.134*	-.048	.114	1.000

**p<.01, *p<.05

5.2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีการใส่ตัวแปรทุกตัวในสมการ (enter method) โดยตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) พบว่า

ตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว ประกอบด้วย ความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน (READ_PRE) สภาพเศรษฐกิจ (SES) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUPPORT) ในปีการศึกษา 2545 - 2547

สามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้พอสมควร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .502, .434 และ .481 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (Coefficient of determination หรือ R^2) เท่ากับ .252, .188 และ .231 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 25.2, 18.8 และ 23.1 ตามลำดับ โดยในตัวแปรต้นทั้ง 3 มีเพียงตัวแปรความพร้อมและความรู้เดิมของนักเรียน (READ_PRE) ที่สามารถทำนายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสมการถดถอยที่ใช้ในการทำนายเขียนได้ดังสมการ

$$ACH_{2545} = 84.287 + 2.354READ_PRE + .206SES - .309SUPPORT$$

$$ACH_{2546} = 86.358 + 1.738 READ_PRE - .020SES - .223SUPPORT$$

$$ACH_{2547} = 87.02 + 1.427 READ_PRE + .259SES - .484SUPPORT$$

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าตัวแปรต้น 3 ตัว ประกอบด้วย ความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน สภาพเศรษฐกิจและการสนับสนุนของผู้ปกครองในปี การศึกษา 2545 – 2547 ตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 25.2, 18.8 และ 23.1 ตามลำดับ โดยในตัวแปรต้นทั้ง 3 มีเพียงตัวแปรความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียนที่สามารถทำนายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่มีภูมิหลัง และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองแตกต่างกันครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละชั้นปีที่มีความพร้อม ความรู้พื้นฐาน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครองแตกต่างกัน และ 3) เปรียบเทียบผลของความพร้อม ความรู้พื้นฐาน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครองที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม และผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย นักเรียนที่เข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รุ่นปีการศึกษา 2545 - 2547 รวม 3 รุ่น จำนวน 644 คน และผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) แบบบันทึกข้อมูล เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อรวบรวมเกี่ยวกับตัวแปรความพร้อมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนี้ คะแนนผลการสอบความพร้อมจากการคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รุ่นที่ 1 - 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 - 2547) คะแนนการทดสอบความรู้พื้นฐานวัดจากผลการสอบการจัดชั้นเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 รุ่นที่ 1 - 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 - 2547) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียน รุ่นที่ 1 - 3 (รุ่นปีการศึกษา 2545 - 2547) ทุกชั้นปี ตั้งแต่ระดับชั้น ป.1 - ป.6

2) แบบสอบถามภูมิหลังของผู้ปกครองและชีวิตประจำวันของนักเรียน

3) แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อม ความรู้พื้นฐาน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนระดับชั้น ป.1 - ป.6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 - 2547 โดยผู้วิจัยคัดลอก และบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกข้อมูล 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้นักเรียนเพื่อนำไปให้ผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล และแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ในแต่ละข้อดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อจำแนกตามปีการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ป.3 ในปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2545 และ 2546 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ป. 6 ในปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2545 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 **ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อจำแนกตามกลุ่มของนักเรียน** พบว่า นักเรียนประเภทบุคคลภายนอกในทุกระดับชั้นมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากรการศึกษาสงเคราะห์ และนักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 **ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อจำแนกตามประเภทของผู้ปกครองในกลุ่มบุตรบุคลากร** พบว่า นักเรียนบุตรบุคลากรในระดับชั้น ป.1 ที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก. มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ข. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนบุตรบุคลากรในระดับชั้น ป.6 กลุ่มที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ก. มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นข้าราชการสาย ค. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละชั้นปีที่มีความพร้อม ความรู้พื้นฐาน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครองแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามระดับความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง และสถานภาพเศรษฐกิจ พบว่า ในปีการศึกษา 2545 และ 2546 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง และระดับต่ำ และนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในปีการศึกษา 2547 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง และระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันตามช่วงเวลาของการวัดทั้ง 6 ครั้ง (ป.1 – ป.6) ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอภาพแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 เวลาช่วง (ระดับชั้น ป.1 – ป.6) พบว่า แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา 2545, 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 (ระดับชั้น ป.2 – ป.5) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 (ระดับชั้น ป.5 – ป.6) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในช่วงเวลาที่ 2 ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 (ระดับชั้น ป.3)

ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามระดับความพร้อม ความรู้พื้นฐาน พบว่า แนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมและความรู้พื้นฐานแตกต่างกัน แต่อิทธิพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเมื่อควบคุมความพร้อมและความรู้พื้นฐานนักเรียนจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา 2545, 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 (ระดับชั้น ป.2 - ป.5) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 (ระดับชั้น ป.5 – ป.6) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามความพร้อม ความรู้พื้นฐานมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 2 (ระดับชั้น ป.2) ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 (ระดับชั้น ป.3)

ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจ พบว่า แนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจแตกต่างกัน แต่อิทธิพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเมื่อควบคุมสถานภาพเศรษฐกิจจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 (ระดับชั้น ป.2 - ป.5) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 (ระดับชั้น ป.5 – ป.6) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามสถานภาพเศรษฐกิจมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 2 (ระดับชั้น ป.2) ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 (ระดับชั้น ป.3)

ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการวัดซ้ำ 6 ครั้ง จำแนกตามระดับการสนับสนุนของผู้ปกครอง พบว่า แนวโน้มของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่

แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีการสนับสนุนของผู้ปกครองแตกต่างกัน แต่อิทธิพลหลักจากตัวแปรช่วงเวลาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเมื่อควบคุมการสนับสนุนของผู้ปกครองจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในปีการศึกษา 2545 2546 และ 2547 เป็นเส้นตรง มีแนวโน้มลดลงในช่วงเวลาที่ 2 – 5 (ระดับชั้น ป.2 - ป.5) และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาที่ 5 – 6 (ระดับชั้น ป.5 – ป.6) และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามการสนับสนุนของผู้ปกครองมีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 2 (ระดับชั้น ป.2) ยกเว้นปีการศึกษา 2547 ที่มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาที่ 3 (ระดับชั้น ป.3)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3

เปรียบเทียบผลของความพร้อม ความรู้พื้นฐาน สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครอง ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีตัวแปรต้น 3 ตัว ประกอบด้วย ความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน สภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครอง ในปีการศึกษา 2545 - 2547 สามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้พอสมควร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .502, .434 และ .481 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (Coefficient of determination หรือ R^2) เท่ากับ .252, .188 และ .231 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 25.2, 18.8 และ 23.1 ตามลำดับ โดยในตัวแปรต้นทั้ง 3 มีเพียงตัวแปรความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียนที่สามารถทำนายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสมการถดถอยที่ใช้ในการทำนายเขียนได้ดังสมการ

$$ACH_{2545} = 84.287 + 2.354READ_PRE + .206SES - .309SUPPORT$$

$$ACH_{2546} = 86.358 + 1.738 READ_PRE - .020SES - .223SUPPORT$$

$$ACH_{2547} = 87.02 + 1.427 READ_PRE + .259SES - .484SUPPORT$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังและชีวิตประจำวันของนักเรียนโดยจำแนกตามปีการศึกษาที่นักเรียนเข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในแต่ละปีการศึกษามีลักษณะของข้อมูลภูมิหลังและชีวิตประจำวันใกล้เคียงกัน แสดงว่านักเรียนในแต่ละปีการศึกษามีข้อมูลภูมิหลังและชีวิตประจำวันของนักเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องมาจากหลักเกณฑ์ในการรับนักเรียนเข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมถึงวิธีการสอบคัดเลือกที่ไม่แตกต่างกัน จึงทำให้นักเรียนที่เข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษามีลักษณะภูมิหลังและชีวิตประจำวันคล้ายคลึงกัน

2. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละระดับชั้น เมื่อจำแนกตามกลุ่มของนักเรียน นักเรียนในกลุ่มบุคคลภายนอกจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากร และกลุ่มสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ในทุกๆระดับชั้น อาจเนื่องมาจากนักเรียนในกลุ่มบุคคลภายนอกเป็นนักเรียนที่ได้จากสอบคัดเลือก โดยโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมมีนโยบายรับนักเรียนที่เป็นบุคคลภายนอกประมาณ 100 คนต่อปีการศึกษาเท่านั้น ซึ่งในแต่ละปีมีผู้มาสมัครสอบคัดเลือกจำนวนมาก โรงเรียนจึงมีโอกาสคัดเลือกนักเรียนที่มีความพร้อมมาก จึงกล่าวได้ว่านักเรียนที่สามารถสอบเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมเป็นนักเรียนที่มีความพร้อม และความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับสูง จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละระดับชั้น เมื่อจำแนกตามกลุ่มของนักเรียน จากการศึกษพบว่า นักเรียนในกลุ่มบุคคลภายนอกจะมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยอย่างละเอียดแล้ว จะเห็นว่านักเรียนทุกกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 80 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่สูง อาจเนื่องมาจากการที่ผู้ปกครองของนักเรียนในกลุ่มบุตรบุคลากร และสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์มีแนวโน้มให้ความสนใจ ดูแล เอาใจใส่กับบุตรหลานของตนมากขึ้น เช่นเดียวกับผู้ปกครองที่เป็นบุคคลภายนอก จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนค่อนข้างสูงใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลภายนอก

4. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง ในกรณีที่มีตัวแปรอิสระจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) การสนับสนุนของผู้ปกครอง 2) ความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน และ 3) สถานภาพเศรษฐกิจ จากการศึกษพบว่า สถานภาพเศรษฐกิจ และการสนับสนุนของผู้ปกครอง ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 อาจเนื่องจากความแตกต่างระหว่างสถานภาพเศรษฐกิจในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันไม่มากนัก สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากภูมิหลังของผู้ปกครอง ส่วนการสนับสนุนของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่เป็นการวัดในเชิงปริมาณในรูปของความถี่ในการให้การสนับสนุนของผู้ปกครอง ซึ่งไม่สามารถวัดระดับการสนับสนุนของผู้ปกครองได้อย่างชัดเจน จึงทำให้การวิจัยในครั้งนี้ตัวแปรด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนตัวแปรความพร้อมและความรู้พื้นฐานที่สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดีนั้น อาจเนื่องมาจากความพร้อม และความรู้พื้นฐานเป็นหลักเกณฑ์สำคัญที่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ใช้ในการคัดเลือกและจัดระดับความสามารถของนักเรียน

5. ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ นักเรียนปีการศึกษา 2545 – 2547 พบว่า มีรูปแบบแนวโน้มค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ปี คล้ายคลึงกัน โดยแต่ละช่วงเวลามีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันน้อยมาก (5 คะแนน) กล่าวคือมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง 80 – 85 คะแนน แต่จากการทดสอบทางสถิติ พบว่า ในแต่ละช่วงเวลามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยในปีแรกที่นักเรียนเข้าศึกษามีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง (มากกว่า 85 คะแนน) และเพิ่มขึ้นในปีที่สอง อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในโรงเรียนได้ดีขึ้นจึงทำให้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าในปีแรกที่เข้าศึกษา และช่วงระดับชั้น ป.3 – ป.4 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยลดลง อาจเนื่องมาจากมีวิชาเรียนที่มีเนื้อหามากขึ้นทำให้ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีแนวโน้มลดลงเพียงเล็กน้อยแต่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนในระดับชั้น ป.5 – ป.6 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาต่อไปตลอดจน การเตรียมตัวเพื่อสอบ NT (National Test) และ O – Net (Ordinary National Education Test)

ข้อเสนอแนะเพื่อการใช้ประโยชน์จากการวิจัย

1. ผลการทดสอบแนวโน้มค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการวัดซ้ำ 6 ครั้ง มีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากตัวแปรปัจจัยได้แก่สัดส่วนของจำนวนนักเรียนมีความคงที่ซึ่งถือเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้พัฒนานักเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. โดยที่การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีความแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาทั่วไป ดังนั้นจึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนได้
3. ผู้ปกครองสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่นักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยรวมทุกวิชาเข้าด้วยกัน โดยในการวิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายวิชาเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความลึกซึ้ง และสามารถแยกแยะในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ชัดเจนขึ้น

2. เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่เป็นการวัดการสนับสนุนของผู้ปกครองเชิงปริมาณในรูปของความถี่ของการให้การสนับสนุนของผู้ปกครอง ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรรีบบแบบสอบถามที่เป็นการวัดระดับการสนับสนุนของผู้ปกครองว่าจะให้ผลแตกต่างจากการวัดในเชิงปริมาณหรือไม่ อย่างไร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา**. รายงานการวิจัย : กลุ่มวิจัยและประเมินคุณภาพการศึกษา กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา.
- เกตุสุดา มนिरพะวงศ์. (2537). **แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เกตุสุดา รัชฎาวิศิษฏกุล. **ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและภูมิหลังทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร**. วารสารสุทธิปริทัศน์. ปีที่ 16, 50 (กันยายน – ธันวาคม) : 40 – 45.
- จันทิมา ขนายกลาง. (2541). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยศักดิ์ ชังใจ. (2534). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเภทที่เป็นนักเรียนในโครงการสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์ และประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือก**. รายงานการวิจัยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวาล แพร์ตกุล. (2536). **เทคนิคการเขียนข้อสอบ**. กรุงเทพมหานคร : ครูสภา.
- นวลศิริ พงศ์ถาวรรณิญา. (2529). **ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังกับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา เหมือนไธสง. (2543). **การส่งอิทธิพลผ่านตัวกลางเชิงสาเหตุของปัจจัยด้านนักเรียน ด้านครู และด้านโรงเรียนไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์การวิเคราะห์อภิมานการวิจัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปนนยา เสียงเจริญ. (2550). **การศึกษาความรู้สึกเชิงจำนวนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน. (2549). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. รายงานการวิจัย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ. (2535). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535**. กรุงเทพมหานคร : เดอะบุคส์.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545) **รายงานแผนการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.2545 - 2559 : ฉบับสรุป**.
- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (2553). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 – 2559 : ฉบับสรุป**.
- พัชรี วรจรัสรังสี. (2541). **การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน
ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม** รายงานการวิจัย
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรี วรจรัสรังสีและช่อนกลิ่น วิรัตน์โยสินทร์. (2538). **การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการ
ส่งเสริม การเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอน
ปลายใน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม**. รายงานการวิจัยคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ ทอหุน. (2526). **ความคิดเห็นของผู้บริหารครูและผู้ปกครองต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
ในกิจกรรมโรงเรียนประถมศึกษาวิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2537). **แนวการสอนวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- รัชดา สุตราและคณะ. (2535). **ลักษณะและการเปลี่ยนแปลงของนักเรียน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม** รายงานการวิจัยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุจิเรข จิระเสวี. (2531). **การวิเคราะห์ภูมิหลังและกระสวนทางอาชีพของผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน
ฝ่ายวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2545). **การติดตามโครงการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : รายงานการวิจัย เงินทุนสุรินทร์
โอสถานุเคราะห์**. คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ละเมียด ลิ้มอักษร. (2525). **เทคนิคการทำงานให้สำเร็จ (Getting things done : เอ็ดวิน ซี บลิสส์)**.
กรุงเทพมหานคร : บำรุงสาส์น.

- ลัดดา ภูเกียรติ. (2545). **สถิติจุฬาฯ 2545**. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์ จำกัด.
- วารี ธีระจิตร. (2519). **การปรับปรุงการสอนสังคมศึกษาในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริโรตม์ ไสววัฒนะ. (2545). **รายงานการวิจัยเรื่องสภาพครอบครัวและวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เด็กได้รับจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง กับพฤติกรรมของเยาวชนไทย : ศึกษากรณีของเยาวชนคนเก่ง ดี มีสุข และเยาวชนที่ติดยาเสพติด**. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2537). **การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา**. ในประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. หน้า 63 – 127. นนทบุรี.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน. (2541). **การสูญเสียทางเศรษฐกิจ : ผลกระทบจากการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : รายงานผลการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนโยบายและแผนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2544). **รายงานการวิจัยเรื่อง การประเมินประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542**. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อภิญา เวชชัย. (2544). **การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการพัฒนาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อมรวิชัย นาคทรัพย์. (2549). **กระบวนการเรียนรู้เพื่อเด็ก ๆ และชุมชนของเรา**. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”.
- อรพิน วงษ์เสน. (2542). **การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของเด็กเก่งและเด็กอ่อน**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อานนท์ อาภาภิรม. (2517). **ปัญหาสังคม**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- อานนท์ อาภาภิรม. (2517). **ลักษณะสังคมและปัญหาสังคมไทย**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- อุบล เลี้ยววาริณ. (2549). **ผลของการฝึกจิตลักษณะ และทักษะการอ่านจับใจความที่มีต่อพฤติกรรมขยันเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพัฒนาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

อุไร บัวทอง. (2543). **ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน การสอนซ่อมเสริม การสนับสนุนของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ภาษาอังกฤษ

- Ashwerth, S. Morison. (1963). **A comparative study and selected background factors related to achievement of fifth and sixth grade students.** Dissertation Abstracts International 24 (April) : 3224 – A.
- Austin, C.A. (1989). **Homework as a parental involvement strategy to improve the achievement of first grade children.** Dissertation Abstracts International. 50 (September) : 622 – A.
- Bachman, Lyle F. (1990). **Fundamental Considerations in language testing.** Oxford : Oxford University.
- Bell, Gwen. (1973). **Urban environments and human behavior : an annotated bibliography, stroudsburg,** Dowden : Hutchinson & Ross.
- Bloom, B.S. (1976). **Human Characteristics and School Learning.** New York : McGraw – Hill.
- Brown, F.G. (1983). **Principles of Educational and Psychological testing.** 3rd ed., New York : CBS College Publishing.
- Burstall, C. (1978). **Factors affecting foreign language learning : a consideration of some recent research findings.** In V. Kinsella (ed.) *Language Teaching and Linguistics : Surveys.* Cambridge University Press.
- Dave, R.H. (1963). **The identification and measurement of environmental process variable that are related to educational achievement.** Doctoral Dissertation, The University of Chicago.
- Eysenck, H.J., Arnold, W. and Meili, R. (Eds.). (1981). **Encyclopedia of Psychology.** New York Harder & Harder. (3) : 317.
- Gagne, R. (1970). **The Condition of Learning and Theory of Instruction.** New York : Holt Rinchart and Winson.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education.** 3rd ed., New York : McGraw – Hill.

- Havighurst, Robert J. (1963). **Society and education**. Boston : Allyn.
- Heaton, J.B. (1990). **Classroom testing**. New York : London Group.
- Kirk, Roger. (1988). **Learning in action : Activities for personal and group development**, Oxford : Basil Blachwell.
- Klausmeier, HJ. (1971). **Educational Psychology**. New York : Harper & Row.
- Maddox. 150plus : (1955). **Games and activities for early childhood** : Belmont, Calif : Fearon.
- Maikrzek, G.L. (1985). **A study of the influence of parents on student achievement**, Master Abstracts. 23 (March) : 37.
- Mehren, William (1984). **A. Measurement and evaluation in education and psychology**. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Murray – Harrey. (1971). **The flexible elementary school : practical guidelines for developing a nongraded program** : Wist Nyack, N.Y. ParkerPub.
- Peterson. (1987). **Education and aging** : Englewood Eliffes NJ. Prentic – Hall.
- Silin, H.C., and Murray – Harvey, (1999). **R. Students as a central concern school, students and outcome measures**. Journal of Educational Administration, 38(3), 230 – 246.
- Spence and Helmritch, (1983). **Take charge advocating for your chid's education** : Albany Ny : Delmar.
- Nce, J.T. and Helmritch, R.L. (1983). **Achievement Related Motives and Behaviors**. In Achievement and Achievement Movies. Sanfrancisco: W.H. Freeman and Company. 7 – 68.
- Unesco, (1984). **Adult education section**, Literacy, Adult Education and Rural Development Division, Paris.
- Waxman, H.C., & Walberg, H.J. (1986). **Effects of early field experiences**. In J.D. Raths & L.G. Katz (Eds), **Advances in teacher education**, Vol. 2, pp. 165 – 184. Norwood, NJ: Ahlex.
- Willms, J.D. (1992). **Monitoring school performance : A guide for educators**. London : The Falmer Press.

Willms, J.D. and Somers, M.A. (2001). Family, classroom and school effects on children's Educational outcomes in Latin American. School Effectiveness and School Improvement. 12(4), 409 – 445.

Zellman, G.L. and Walemanh, J.M. (1998). Understanding the impact of parents school involvement on childrens' education outcomes. The journal of education research. [online]. Available from : <http://vnweb.hwwilsonweb.com> [2004, August 23].

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

สุพร ชัยเดชสุริยะ

- การศึกษา - ครุศาสตรบัณฑิต (คบ.เกียรตินิยมอันดับหนึ่งเหรียญทอง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521
- ครุศาสตรมหาบัณฑิต (คม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523.
 - ปริญญาบัตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรหลักสูตร วปอ. 2549.

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พัชรี วรจรัสรังสี

- การศึกษา - ครุศาสตรบัณฑิต (คบ.เกียรตินิยม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526.
- ครุศาสตรมหาบัณฑิต (คม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2533.

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อ ค.ช./ค.ญ.....เลขประจำตัว.....ชั้น ป...../.....เลขที่.....

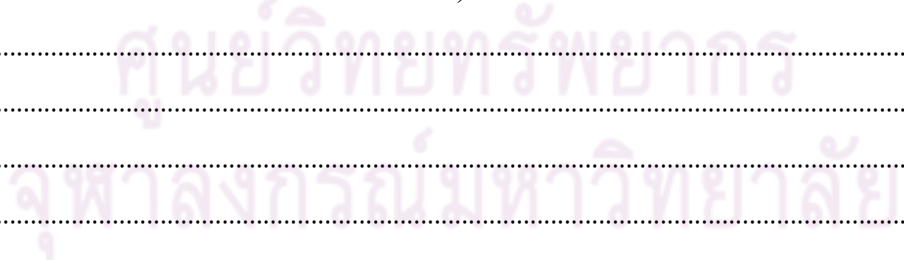
แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียน

โปรดเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงลงในช่องว่าง

1. เมื่อปีการศึกษา 2551 นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป./..... เลขที่.....
2. ปีการศึกษา 2552 นี้ ท่านมีค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนพิเศษเพิ่มเติมของนักเรียนในด้านวิชาการ ภาษา กีฬา ดนตรี ฯลฯ รวมเป็นเงินประมาณ บาท
3. กรุณาแจ้งจำนวนชั่วโมงที่นักเรียนได้เรียนพิเศษเพิ่มเติม / สัปดาห์ ในปีการศึกษา 2552

คณิตศาสตร์..... ชม./สัปดาห์ วิทยาศาสตร์..... ชม./สัปดาห์ ภาษาไทย..... ชม./สัปดาห์ ภาษาอังกฤษ..... ชม./สัปดาห์ สังคมศึกษา..... ชม./สัปดาห์ พลศึกษา..... ชม./สัปดาห์	การงานอาชีพฯ (งานประดิษฐ์ งานเกษตร งานบ้าน) ชม./สัปดาห์ Computer..... ชม./สัปดาห์ ทัศนศิลป์..... ชม./สัปดาห์ ดนตรีและนาฏศิลป์.....
---	--
4. ในปีการศึกษา 2552 นักเรียนได้ไปสอบแข่งขันวิชาใด, รายการใดบ้าง

5. กรุณาแสดงความเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านการเรียนที่ผู้ปกครองมีต่อนักเรียน เช่น ให้เรียนพิเศษวิชาต่าง ๆ, หาตำราและหนังสือเสริมมาให้, สืบค้นจากอินเทอร์เน็ตทบทวนวิชาให้ ฯลฯ (ข้อเสนอแนะนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิจัย)

ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์
 รศ.สุพร ชัยเดชสุริยะ
 รศ.พัชรี วรจรัสรังสี

รหัสประจำตัว 46

ห้อง 1

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท. (วิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์)
- เพชรยอดมงกุฏ
- ภาษาไทย พระเกี้ยวน้อย
- O-net
- มงคลชีวิต
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- คณิตศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ช่วยดูแลการทำแบบฝึกหัดและการค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต
- สนับสนุนเรื่องการออกกำลังกายและซื้อหนังสือเสริมเพิ่มเติมจากตำราเรียน
- เรียนพิเศษเฉพาะวิชาหลักและเรียนอ่อน
- เน้นและเสริมทักษะทางด้านดนตรีกีฬาและภาษา ในระดับมัธยมถึงจะส่งเสริมทางด้านวิชาการ
- จัดหาหนังสือแบบฝึกหัดวิชา คณิตศาสตร์ มาให้ทำ
- เรียนเสริมวิชาภาษาอังกฤษ 3 ชั่วโมง/สัปดาห์
- สนับสนุนด้านการเรียนเตรียมความพร้อมให้เรียนเวลาเรียนเต็มที่ไม่จำเป็นต้องเรียนพิเศษเพิ่มเติมรวมทั้งอุปกรณ์การเรียนให้พร้อม
- วิทยุเด็กนักเรียนประถมต้องการความสนุกสนาน ร่าเริง เน้นให้เด็กมีน้ำใจ รู้จักใช้เวลา มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เด็กต้องใช้เวลาอย่างมีความสุขและอิสระ ไม่ต้องอยู่ในกรอบเล็กๆ
- ผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียน
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ แต่ควรดูความพร้อมของนักเรียน ควรให้เรียนด้วยความเต็มใจ และเรียนตามศักยภาพของนักเรียน

- เน้นทักษะทางการอ่าน โดยซื้อการ์ตูนความรู้ เพื่อพัฒนาความรู้
- ให้ทางโรงเรียนจัดให้มีการสอนพิเศษวันเสาร์ วิชาวิทย์และภาษาไทย คณิตศาสตร์

ห้อง 2

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท.
- สอวน.
- สอบสมาคมคณิตศาสตร์
- เทนนิส กีฬาสาธิตฯ
- กรมพละ
- ภาษาไทย พระเกี้ยวน้อย
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- แข่งขันหุ่นยนต์ NXT
- เพชรยอดมงกุฎ
- คณิตศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร
- มงคลชีวิต
- ประกวดคำขวัญ
- ธรรมะ

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- สนับสนุนการเรียนพิเศษเฉพาะวิชาหลักและเรียนอ่อน
- เรียนพิเศษที่ทางโรงเรียนจัดก่อนสอบ สสวท. จัดหาหนังสือให้อ่านเพิ่มเติมเรียนดนตรี1-2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
- ผู้ปกครองจะสนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษบางวิชาตามที่ต้องการ และจะซื้อตำรา/วิดีโอเสริมมาศึกษา
- หาแบบเรียน แบบฝึกหัดต่างๆให้ทำ

- การสอบเลื่อนชั้นกับทางโรงเรียนดีตรงตามหลักสูตร แต่ไม่สามารถสอบแข่งขันกับภายนอกได้ บางครั้งการสอบเกินหลักสูตรของโรงเรียนผู้ปกครองต้องหาตำรา แบบฝึกหัด หรือการเรียนพิเศษ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถทัดเทียมกับเพื่อนต่างโรงเรียน
- ผู้ปกครองไม่ได้หาแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ฝึกทำ คะแนนจึงออกมาไม่ดี การบ้านน้อยมาก เมื่อเรียนผ่านไปแล้วก็ไม่มีแบบฝึกหัดทำทบทวนให้อีก การหาแบบฝึกหัดให้ตรงกับเนื้อหาที่นักเรียนเรียนค่อนข้างยาก เพราะเนื้อหาที่หาตามท้องตลาดมีทั้งยากเกินไปและง่ายเกินไป
- ให้ทางโรงเรียนจัดให้มีการสอนพิเศษตอนเย็น วันเสาร์-อาทิตย์ วิชาวิทย์และภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์
- ผู้ปกครองทบทวนบทเรียนและสนับสนุนการเรียนพิเศษวันละ 1- 2 ชั่วโมง
- ใช้วิธีการสืบค้นข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต
- ผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียน
- ไม่สนับสนุนให้เรียนพิเศษวิชาการเน้นเพิ่มเติมด้วยการเรียนนอกสถานที่ความรู้ทางวิชาการสามารถหาได้จากการทัศนศึกษา สนับสนุนให้นักเรียนมีทักษะทางความคิดหัดคิดนอกกรอบ
- สนับสนุนด้านการเรียนพิเศษต่างๆ เพิ่มเติม ตามความสามารถของนักเรียน
- ผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียน ติดตามงาน การบ้าน
- ต้องการให้ทางโรงเรียนเพิ่มเติมวิชาการในชั่วโมงเรียนให้มากขึ้นและแบบฝึกหัดในแต่ละรายวิชาให้หลากหลาย
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ ด้วยความเต็มใจของนักเรียน ผู้ปกครองแสดงความเห็นว่ามีประโยชน์หรือไม่

ห้อง 3

1. นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท.
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- สิรินครราชวิทยาลัย

- คณิตศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร
- สมุดไทย แข่งขันการวาดภาพศิลปะ
- มงคลชีวิต
- ดนตรีเปียโน สยามยามาฮา Trinity
- เพชรยอดมงกุฎ
- เล่านิทานชาดก หอสมุดแห่งชาติ
- บัณฑิตแนะแนว

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- เรียนภาษากับเจ้าของภาษา เพื่อฝึกการฟังและพูด ดิวหนังสือช่วยสอบ ค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
- สนับสนุนด้านการหาหนังสืออ่านนอกเวลาเพิ่มเติมและช่วยทบทวนบทเรียนให้
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ ด้วยความเต็มใจของนักเรียน และเรียนกับอาจารย์ที่มีความสามารถ
- สนับสนุนการกีฬา ดนตรี ศิลปะ ภาษาให้มีความสามารถ เพราะสำคัญกับอนาคต
- หาแบบฝึกหัดมาเสริมให้ และค้นหาจากทางอินเทอร์เน็ต
- ทางโรงเรียนควรแนะนำว่านักเรียนควรเรียนวิชาใดเพิ่มเติมผู้ปกครองจะสนับสนุนให้เรียน
- เรียนภาษา คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์
- สนับสนุนการเรียนทั้งด้านวิชาการและสันตนาการเพื่อเพิ่มทักษะความสามารถพิเศษของนักเรียน ดูภาพยนตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษและซับไทยเพื่อศึกษาคำศัพท์
- โรงเรียนให้ความรู้ดีพอแล้วจำไม่จำเป็นต้องเรียนพิเศษเพราะจะไม่เกิดผลดีกับเด็กที่ไม่ตั้งใจเรียนและจะรบกวนเพื่อนคนอื่นอีก
- ผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียนให้

ห้อง 4

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท.
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย

- คณิตศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร
- เพชรยอดมงกุฏ
- มงคลชีวิต
- ภาษาจีน (OKLS)
- แข่งขัน Piano YAMAHA
- ภาษาอังกฤษ
- IMC
- สรีนทร
- เบญจมาชูทิศ
- กีฬาเยาวชนแห่งชาติ หมากฉ้อม
- โอลิมปิก คณิตศาสตร์
- ภาษาไทย พระเกี้ยวน้อย

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- สนับสนุนการเรียนพิเศษ ด้วยความเต็มใจของนักเรียน และจัดหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมแบบฝึกหัดให้กับนักเรียน
- ค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ โดยมีครูมาสอนตอนเย็นและเรียนวิชาดนตรีเพื่อฝึกสมาธิ
- ควรสนับสนุนเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมให้กับนักเรียน การฝึกสมาธิ
- สร้างบรรยากาศและชักชวนให้เด็กพยายามนำความรู้มาใช้บ่อยๆ
- เสริมทักษะทางด้านภาษา ฟังบทสนทนาใน CD ไม่เห็นด้วยกับการเสียเงินเรียนพิเศษ
- หาหนังสืออ่านนอกเวลาที่เป็นประโยชน์ ผู้ปกครองช่วยทบทวนทุกวิชาก่อนสอบ ดูเคเบิ้ลทีวีและสนับสนุนการเรียนดนตรี
- โรงเรียนควรเพิ่มชั่วโมงการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม
- สนับสนุนการเรียนวิชาการ คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษและเรียนดนตรีเพิ่มเติม
- ต้องการให้ทางโรงเรียนเพิ่มเติมวิชาการในชั่วโมงเรียนให้มากขึ้นและแบบฝึกหัดในแต่ละรายวิชาให้หลากหลาย

ห้อง 5

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท.
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- มงคลชีวิต
- ภาษาไทย พระเกี้ยวน้อย
- IMC
- เพชรยอดมงกุฏ
- Pretest สาคิตปทุมวัน

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ต้องการให้ทางโรงเรียนเพิ่มเติมวิชาการในช่วงโมงเรียนให้มากขึ้นในวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์และทบทวนวิชาเรียนย้อนหลังด้วย
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ ความคิดสร้างสรรค์ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูล
- ผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียนให้คำแนะนำวิชาที่ไม่เข้าใจ เรียนพิเศษเพิ่มเติมในด้านภาษา
- สร้างบรรยากาศการเรียนด้วยตนเอง
- เรียนพิเศษกับครูต่างชาติเพื่อเพิ่มทักษะทางด้านภาษาและการฟังการพูด
- การเรียนพิเศษเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากเวลาในโรงเรียนไม่เพียงพอ ที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจและจดจำที่ซับซ้อนและพลิกแพลง และพาไปทัศนศึกษาสถานที่สำคัญ
- สนับสนุนการเรียนดนตรี ส่งเสริมการออกเวทีแข่งขันต่างๆ
- สนับสนุนการเรียนพิเศษเพราะทำให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพิ่มความรู้ภายนอกห้องเรียน
- สนับสนุนให้อ่านหนังสือนอกตำราเรียนตามความสนใจและพยายามให้เข้าใจในชั้นเรียนมากที่สุด ใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูล
- ให้เรียนพิเศษในรายวิชาที่นักเรียนสนใจและจำเป็นต่อการเรียนและเพื่อสุขภาพเช่นการกีฬาต่างๆ

ห้อง 6

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท.
- ภาษาไทย พระเกี้ยวน้อย
- คณิตศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร
- สมาคมนครคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- กีฬาสาธิต
- เพชรยอดมงกุฎ
- รร.สิรินธรราชวิทยาลัย
- สาธิตมัธยม
- Pretest สาธิตปทุมวัน

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- สนับสนุนการเรียนพิเศษและจัดหาหนังสือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียนรายวิชาที่เรียนอ่อน ทบทวนเนื้อหาให้และเรียนดนตรีและสุนทนาการ
- ไม่สนับสนุนการติววิชาใดๆทั้งสิ้นควรให้เรียนอย่างตั้งใจและสมาธิในห้องเรียน
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ ที่นักเรียนต้องการ และความถนัดของนักเรียน นักเรียนเลือกที่จะเรียนเข้ากลุ่มปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆได้
- สนับสนุนการเรียนพิเศษในรายวิชาที่สำคัญและเป็นประโยชน์กับนักเรียน
- สนับสนุนจัดเตรียมให้อ่านหนังสือนอกตำราเรียนตามความสนใจ
- อยากริให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มากกว่าการเรียนพิเศษ สนับสนุนการอ่านหนังสือเพิ่มเติม การค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
- ผู้ปกครองจะสนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษบางวิชาไม่บังคับเรียนพิเศษในวิชาที่เด็กไม่สนใจ
- จัดหา VCD ที่เป็น Soundtrack แต่มี Subtitle ไทยให้ดูเพื่อพัฒนาการทางความรู้ด้านภาษา
- ทางโรงเรียนเปิดสอนเสริมให้นักเรียนที่เรียนปานกลาง แต่มีความตั้งใจ ในช่วงเย็น

- เรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษให้มีพื้นฐานที่ดีขึ้นเนื่องจากหลักสูตรของทางโรงเรียนมีความเข้มไม่มากเมื่อเทียบกับโรงเรียนเอกชนอื่นๆ
- จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียนในรายวิชาที่ไม่เข้าใจ ค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การเรียนพิเศษจะไม่บังคับในวิชาที่นักเรียนไม่อยากเรียน
- ส่งเสริมทางด้านการกีฬาและดนตรี จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลา และช่วยทบทวนบทเรียนให้ก่อนสอบ และการบ้านเป็นประจำ
- อาจารย์ควรพิจารณาปริมาณงานในภาพรวมทุกวิชาให้เหมาะสมกับนักเรียนและเวลาที่มีอยู่
- จัดให้มีชมรมต่างๆ ให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม
- เพิ่มการสอนจริยธรรมให้กับนักเรียนเพิ่มขึ้น
- สนับสนุนการเรียนพิเศษเพราะทำให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อ่านหนังสือที่มีความรู้

ห้อง 7

1. นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- มงคลชีวิต
- สสวท.
- Pretest สาคิตปทุมวัน
- ประกายกุหลาบ
- สังคม ภาษาไทย
- สาคิตจุฬาฯ
- กีฬาสาคิตฯ
- คณิตศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร
- สมาคมนิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- ภาษาอังกฤษ Hiability
- ภาษาไทย พระเกี้ยวน้อย
- U.C.E. โครงการภาษาอังกฤษ / สอบชิงทุน
- สอบ Fryer test (Cambridge)

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- เน้นความรับผิดชอบของนักเรียนโดยให้ทำการบ้านเสร็จที่โรงเรียน จะเน้นวิชาคณิตศาสตร์ อังกฤษ และทำแบบฝึกหัดที่เตรียมไว้ การค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
- ระดับชั้นประถมยังไม่ให้เรียนพิเศษ ในวิชาการยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษ สอนการสืบค้นข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต
- สนับสนุนการเรียนพิเศษในวิชาเรียนปกติเพิ่มเติมนอกเหนือในช่วงโมงเรียนปกติ และควรเหมาะสมกับนักเรียนไม่มากเกินไปจนไม่มีเวลาว่าง
- แนะนำการอ่านหนังสือนอกเวลาต่างๆ ความรู้รอบตัว ประวัติศาสตร์ และทัศนศึกษาสถานที่ต่างๆไม่บังคับให้เรียนพิเศษ ให้ตั้งใจเรียนในห้องเรียนดีกว่า
- สนับสนุนการเรียนในทุกสาขาวิชา เพราะยังต้องเรียนรู้เพิ่มเติมให้ครบ
- สนับสนุนการเรียนวิชาดนตรี เปียโน ตั้งแต่ 4 ขวบเพื่อฝึกสมาธิ และวิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์เพื่อเสริมพื้นฐาน
- เตรียมหนังสืออ่านนอกเวลา ความรู้รอบตัว วรรณกรรมเยาวชน เพื่อให้เรียนรู้การใช้ภาษา และใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูล
- สนับสนุนการเรียนพิเศษเพราะทำให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้ทราบถึงความต้องการในการเรียนรู้และศักยภาพในการเรียนในการร่วมทำกิจกรรม
- เรียนเสริมวิชาที่อ่อน อ่านตำราเสริมและสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
- สนับสนุนการเรียนพิเศษในรายวิชาที่นักเรียนสนใจ และต้องการเรียนเพิ่มเติม
- เน้นการทัศนศึกษานอกสถานที่
- ช่วยเหลือให้คำแนะนำในการทำการบ้าน การทบทวนบทเรียนก่อนสอบ จัดหาหนังสือมาทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม
- ทางโรงเรียนพิจารณาการเรียนเพิ่มเติมของนักกีฬาโรงเรียน นักเรียนลาไปแข่งขัน เพื่อทำชื่อเสียงให้โรงเรียนขอให้มีการยืดหยุ่นเรื่องการส่งงาน การทบทวนเพิ่มเติมในช่วงที่ขาดเรียนไปทั้งประถมและมัธยม
- สนับสนุนการเรียนพิเศษเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการแข่งขันร่วมกับผู้อื่น
- ควรมีการเรียนเสริมในโรงเรียน ควรมีการเรียนเสริมทางด้านภาษาสำหรับนักเรียนที่เรียนหลักสูตร 2 ภาษา

- ซื้อหนังสือเรียนเพิ่มเติมในรายวิชา คณิตฯ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ และหนังสืออ่านเล่น
อื่นๆ
- สนับสนุนการเรียนวิชาดนตรีเพื่อสนับสนุนด้านการฝึกสมาธิ
- ส่งเสริมการเรียนที่นักเรียนต้องการและกีฬาที่สนใจให้คำแนะนำก่อนสอบและทบทวน
บทเรียนให้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รหัสประจำตัว 47

ห้อง 1

1. นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- Modern Piano & Violin Competition 2009 ขององค์การดนตรีออสเตรเลีย – นิวซีแลนด์
- BMAS Music Academy
- สสวท.
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- เพชรยอดมงกุฎ
- สาธิตปทุมวัน
- สาธิต มศว.
- บัณฑิตแนะแนว
- High Ability

2. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ส่วนใหญ่จะสนับสนุนทางดนตรี ภาษาอังกฤษ ศิลปะ กีฬา ส่วนทางวิชาการ มักจะหาตำราหรือแบบฝึกหัดมาให้ทำเอง ไม่ได้เรียนพิเศษ เพราะมีความคิดว่า ทางโรงเรียนให้ความรู้ทางวิชาการมากพออยู่แล้ว
- อยากให้ทางโรงเรียนช่วยส่งเสริมเรื่องวิชาการที่จำเป็นต่อการเรียนในระดับมัธยมศึกษา และควรลดกิจกรรมที่ไม่จำเป็นลงไปบ้าง เช่น ลดการเข้าค่ายเป็นปีละ 1 ครั้ง
- ผู้ปกครองจะสนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษบางวิชา และจะซื้อตำรา/วิดีโอเสริมมาสอนเองบ้าง เพื่อลดค่าใช้จ่าย
- น่าจะมีหนังสืออ่านทบทวนมากกว่านี้ ไม่ควรเรียนพิเศษจนมากเกินไป อาจจะทำให้นักเรียนเครียด
- เน้นให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในห้องเรียน ฝึกฝนให้ได้รักการค้นหาคำตอบด้วยตนเอง แนะนำแหล่งข้อมูล จะทำให้ลดการเรียนพิเศษได้ เนื่องจากเชื่อว่า การเรียนพิเศษเป็นการศึกษาแบบป้อนข้อมูลให้แทนที่จะฝึกให้คิดเอง
- สนับสนุนให้อ่านหนังสือนอกตำราเรียนตามความสนใจ

- ทบทวนวิชาเรียนให้ก่อนสอบเท่านั้น เพราะคิดว่าเด็กเรียนเครียดมากแล้ว และยังมีสิ่งอื่นๆในชีวิตต้องให้ความสำคัญมากกว่าการเรียนอย่างเดียว
- ไม่บังคับเรียนพิเศษในวิชาที่เด็กไม่สนใจ
- สอนให้คิดและวิเคราะห์ปัญหา แก้ไขด้วยตนเองก่อน
- หาข้อสอบในอินเทอร์เน็ต เพื่อทดสอบนักเรียน
- หาคู่มือเตรียมสอบและข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ให้นักเรียนทบทวนก่อนสอบ
- บางครั้งการเรียนพิเศษก็จำเป็น เพราะบางที่เด็กเรียนในห้องอาจจะเข้าใจไม่มาก หลังจากเรียนพิเศษเด็กจะเข้าใจมากขึ้น
- อยากให้โรงเรียนจัดสอนเสริมในรายวิชาหลัก

ห้อง 2

1. นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท.
- สพฐ.
- HONDA ASIMO SUPER IDEA CONTEST ครั้งที่ 5
- สอบมงคลชีวิต.
- เพชรยอดมงกุฎ
- IJOS
- สาคิตจุฬาฯ มัธยม สอบภาษาอังกฤษ
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- การแข่งขันวิชาการระดับประเทศ
- English alsitly

2. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- โดยปกติหาตำราและหนังสือเสริมมาให้ร่วมทั้งการค้นคว้าอินเทอร์เน็ต เพราะหนังสือเรียนบางวิชาไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้
- ช่วยทบทวนบทเรียนในรายวิชา อยากสนับสนุนในการเรียนรู้ สติ สมาธิ ทัศนคติต่างๆ
- สนับสนุนด้านการเรียนภาษาต่างประเทศจากครูต่างชาติและการเรียนดนตรี
- ผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ ส่งเสริมในสิ่งที่สนใจ

- หากนักเรียนไม่มีปัญหาทางการเรียน ก็ไม่จำเป็นต้องเรียนพิเศษรายวิชาที่มีปัญหาที่จะส่งเสริมจะสนับสนุน เด็กจะได้มีเวลาที่ผ่อนคลายเตรียมหนังสืออ่านนอกเวลาและสอนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
- ให้เรียนพิเศษ เพราะนักเรียนเรียนในห้องเรียนไม่เข้าใจ และไม่กล้าซักถามอาจารย์ อยากให้อาจารย์เข้มงวดในการอ่านหนังสือในช่วงโมงเรียน.
- สนับสนุนการเรียนพิเศษในรายวิชาที่นักเรียนไม่เข้าใจ และตามศักยภาพของนักเรียน
- หาตำราและหนังสือเสริมให้บ้าง เช่นวิชาคณิตศาสตร์
- พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านวิชาการในครอบครัวโดยนักเรียนแสดงความคิดเห็นตามภูมิปัญญา ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน สอนการบ้านพร้อมอธิบายเพิ่มเติม ฝึกการคิดการแก้ไขปัญหาและประสบการณ์
- นำโจทย์ปัญหามาให้ทำบ้าง
- ไม่จำเป็นเท่าไร เพราะถ้านักเรียนตั้งใจเรียนขยันในห้องเรียนก็พอ ไม่อยากเร่งรัดอยากให้นักเรียนแบบมีความสุข ที่อยู่ครอบครัว
- สนับสนุนการเรียนพิเศษแต่ไม่ให้เดินทางมาลำบาก ซื้อหนังสือและค้นคว้าด้วยตนเอง
- เรียนพิเศษในรายวิชาคณิตฯ – วิทยาศาสตร์ – ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคม วันเสาร์-อาทิตย์ซื้อหนังสือเสริมมาอ่านและลองทำแบบฝึกหัด.
- สนับสนุนเกี่ยวกับอุปกรณ์และการใช้คอมพิวเตอร์ ในการทำรายงานและค้นคว้าข้อมูล
- ส่งเสริมการเรียนพิเศษด้านวิชาการและสันตนาการ

ห้อง 3

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท
- การแข่งขันดนตรี (เปียโน) ของ SETTRADE
- การแข่งขันดนตรี (เปียโน) ของ สถาบันเกอเต้.
- Pretest บัณฑิตแนะแนว
- สพฐ.
- เพชรยอดมงกุฎ

- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- คณิตศาสตร์โอลิมปิก
- การแข่งขันทางวิชาการระดับนานาชาติ สสวท
- การแข่งขันว่ายน้ำและหมากระดาน

2. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- เนื่องจากการที่นักเรียนต้องมีการเน้นย้ำในบทเรียนเพื่อให้มีความเข้าใจ และจดจำได้ดีขึ้น จึงให้เรียนเสริมในบทเรียนจากหนังสือเรียนที่มีอยู่และ โจทย์ปัญหาจากหนังสือเสริม
- ไม่เห็นด้วยจากการเรียนพิเศษ ถ้าผู้ปกครองดูแลทบทวนบทเรียนที่แนะ ข้อมูลที่น่าสนใจในอินเทอร์เน็ต นักเรียนก็น่าจะทำคะแนนได้ดี
- อยากให้เรียนภายในวัน เสาร์-อาทิตย์ ที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากการเรียนในช่วงโมง
- หาหนังสือเสริมในรายวิชาหลักต่างๆ และสืบค้นข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต ช่วยทบทวนบทเรียนช่วงสอบเป็นระยะ
- สนับสนุนการเรียนพิเศษของนักเรียนในรายวิชาหลักต่างๆ และแนวทางการเรียนของนักเรียน ควรพิจารณาให้เหมาะสมของนักเรียนแต่ละคนจะได้ผลดี
- ให้อ่านค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือ ค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต และผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียนเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น และนำมาใช้ได้ถูกต้อง
- เรียนเสริมพิเศษในวิชาหลักและให้ทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอ
- เรียนทักษะทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์ เพื่อใช้เป็นทางเลือกในอนาคตและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และใช้งานอินเทอร์เน็ต
- ใช้เวลาในการเรียนในห้องเรียนให้เป็นประโยชน์ ช่วยส่งเสริมในจุดที่ยังไม่เข้าใจ ส่งเสริมการเรียนพลศึกษา เพื่อร่างกายที่แข็งแรง
- ควรเน้นการสอนเพิ่มเติมหรือช่วงการเรียนในรายวิชาหลัก (คณิตศาสตร์) มากขึ้นเน้นการทำแบบฝึกหัดมากกว่าการท่องจำ
- สนับสนุนการเรียนพิเศษในรายวิชาที่นักเรียนสนใจเป็นพิเศษและเป็นวิชาที่สามารถใช้ในอนาคต

- ส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านวิชาการและสันตนาการ เป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงขึ้นไปอีกและการเรียนทางด้านกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย
- ให้เลือกเรียนในรายวิชาที่ไม่ซ้ำกับที่โรงเรียน
- ในห้องสมุดควรมีหนังสือให้ทบทวนวิชาการต่างๆ มากกว่าเดิม
- ไม่ต้องการให้มีการเรียนพิเศษ ควรจัดการเรียนการสอนให้มีเนื้อหาครบถ้วน และเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษให้มีความเข้มข้น
- ต้องไม่กดดันนักเรียน พยายามพูดให้นักเรียนมีจิตสำนึกของการตั้งใจเรียนและอ่านหนังสือเอง
- เรียนวิชาพิเศษด้านภาษา เรียนกับเจ้าของภาษาในช่วงปิดเทอม และวิชาคณิตศาสตร์ข้อหนังสือแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำในทุกๆวันและสนับสนุนทางด้านดนตรีในเรื่องสมาธิ ความอดทน และคลายเครียด
- เน้นการเรียนพิเศษในรายวิชาพื้นฐาน ในวันเสาร์และเรียนภาษาในวันอังคารในวันอาทิตย์ให้อ่านหนังสือและคอมพิวเตอร์เพื่อความผ่อนคลาย
- ช่วยให้เรียนที่โรงเรียนเข้าใจมากขึ้น และมีความกว้างขวางทันต่อเทคโนโลยี เพราะการเรียนอาจไม่พอเพียงสำหรับปัจจุบัน
- จัดหาหนังสือมาเสริมหรือหนังสือเรียนสนใจให้อ่านและแบบฝึกหัดให้นักเรียนฝึกทำ และได้สนับสนุนการเล่นกีฬา นักเรียนได้เรียนในวิชามากพอสมควรแล้วไม่จำเป็นต้องเรียนในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ยกเว้นตอนปิดเทอม

ห้อง 4

1. นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท
- บัณฑิตแนะแนว
- มงคลชีวิต
- คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์
- เพชรยอดมงกุฎ
- ธรรมะก้าวหน้า
- แข่งขันวิชาการเด่นนานาชาติ พ.ศ.2553

- สฟฐ.
- มงคลชีวิต

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- เรียนพิเศษด้านวิชาการมีประโยชน์เพื่อร่วมให้เด็กนักเรียนได้ทบทวนวิชาที่ได้เรียนมาแล้วทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น เพื่อนักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- ควรให้นักเรียนค้นคว้าและอ่านหนังสือในที่ต่างๆให้มากๆ
- จัดเตรียมหนังสือให้นักเรียนอ่าน และทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอ สืบค้นข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต เพื่อประโยชน์ในการทำงานและใช้ชีวิตในอนาคต
- จะได้ใช้เป็นพื้นฐานในการสอบแข่งขัน และการเรียนในชั้นเรียน
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ ด้านวิชาการในวิชาหลักต่างๆและเรียนสันทนาการในกอล์ฟและทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอ
- ไม่ให้เรียนพิเศษนอกเวลาเรียน เนื่องจากเนื้อหาที่เรียนในช่วงมีมากพออยู่แล้วแต่ควรเสริมทักษะทางด้านการใช้ชีวิต
- ให้เรียนพิเศษตามความสมัครใจของนักเรียน และโน้มน้ำหนักในรายวิชาที่จำเป็น เช่น ภาษาอังกฤษที่จะต้องเรียนเพิ่มเติมจัดหาหนังสืออ่านนอกเวลาและทำแบบฝึกหัด
- ชั้น ป.1-5 ไม่ค่อยให้เรียนเสริมพิเศษแต่ ป.6 ให้เรียนเสริมด้านวิชาการผลการเรียนดีขึ้น
- สนับสนุนการเรียนพิเศษทางด้านวิชาการและสันทนาการ
- การสนับสนุนเป็นส่วนหนึ่งของความเอาใจใส่และดูแลตามกำลังของผู้ปกครองเท่าที่สามารถทำได้
- จัดหาแบบฝึกหัดที่มีให้ตรงกับเนื้อหาที่เรียน ให้นักเรียนฝึกทำเป็นประจำ
- สนับสนุนการเรียนพิเศษเพิ่มเติมในช่วงปิดเทอม
- ควรเน้นการสอนเพิ่มเติมในหลักสูตรของโรงเรียนที่เพียงพอกับการทำข้อสอบของโรงเรียนแล้วเมื่อนักเรียนออกไปสอบแข่งขันกับเด็กนักเรียนข้างนอก
- เรียนพิเศษหลังเลิกเรียนเพื่อทบทวน การทำการบ้าน ทำรายงาน
- ครูผู้สอนดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด และแนะนำเรื่องที่ไม่เข้าใจในห้องเรียน

ห้อง 5

1. นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท
- สพฐ
- กีฬาสาธิตฯ
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย

2. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ไม่สนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา เพื่อเรียนล่วงหน้าควรวินให้นักเรียนได้ท่องเที่ยว ทัศนศึกษา
อบรมคุณธรรม ฝึกให้มีวินัย
- เตรียมหนังสือทางวิชาการ และอ่านเล่นให้เลือกได้มากมาย และฝึกการสืบค้นข้อมูลทาง
อินเทอร์เน็ต
- สนับสนุนการเรียนพิเศษทางด้านอื่นที่นอกจากการเรียน เพื่อจะได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
ถ้ามีปัญหาผู้ปกครองจะทบทวนบทเรียนให้ หาโจทย์หรือให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม
- ทบทวนสอนการบ้านเวลามีข้อสงสัย และแนะนำข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
- สนับสนุนการเรียนพิเศษของนักเรียน ทบทวนก่อนสอบให้นักเรียน จัดหาแบบทดสอบมาให้
นักเรียนทำ
- โรงเรียนทำตอนนี้ดีอยู่แล้ว ให้ความพร้อมที่โรงเรียนมากกว่าที่จะให้ไปเรียนข้างนอก จะทำให้
เด็กเหนื่อยมาก เอาเวลาวันเสาร์ – อาทิตย์ เน้นการเรียนที่โรงเรียนให้มาก
- ควรส่งเสริมการเรียนในรายวิชาที่นักเรียนสนใจ
- ให้คำแนะนำถึงวิธีการแก้ไขปัญหา เมื่อทางลูกไม่เข้าใจปัญหา
- ไม่เน้นทางด้านวิชาการอย่างเดียว แต่ดูตามศักยภาพ และเสริมส่วนทักษะทางสังคม
- กระตุ้นเตือนให้ทำการบ้าน รายงาน อ่านหนังสือทบทวนบทเรียนด้วยวาจา
- ไม่สนับสนุนการเรียนพิเศษ เพราะเด็กส่วนมากที่เรียน เป็นตัวบ่งชี้ว่าการศึกษาของไทย
ล้มเหลว ทำไมไม่เรียนที่โรงเรียนในเวลาปกติ

ห้อง 6

1. นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท
- สพฐ.
- ดนตรี
- ประกวดการทำอาหาร
- เพชรยอดมงกุฎ
- บัณฑิตแนะแนว
- สิรินครราชวิทยาลัย
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- พยายามกระตุ้นให้มีการกระตือรือร้นในการเรียนให้มากขึ้น
- ควรเปิดการเรียนพิเศษวิชาการต่างๆ เป็นรายวิชาตามที่คุณปกครองจะเลือกเรียนและมีการจัดทำรายเสริมเพิ่มเติมและโครงการอ่านเพิ่มเติม จัดห้องอินเตอร์เน็ต และทบทวนบทเรียนภายในความดูแลของอาจารย์
- ผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมในการแนะนำ คำนวณข้อมูลของนักเรียนจากทางอินเตอร์เน็ต หรือหนังสือต่างๆ
- ส่งเสริมการเรียนพิเศษที่นักเรียนชอบและไม่บังคับนักเรียนเรียน
- จัดเตรียมหนังสือเพื่อคำถามและคำตอบมาให้ให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม
- ใ้เรียนพิเศษในวิชาภาษาอังกฤษ กับเจ้าของภาษา และเสริมการเล่นกีฬาเพื่อให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย
- หาโจทย์มาทบทวนก่อนสอบและค้นหาหาข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต
- เรียนเพิ่มเติมจากวิชาภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะได้ฟังพูด ได้ดี และเพิ่มทักษะทางการเรียนทางวิชาการนอกจากการเรียนในโรงเรียน
- ทบทวนบทเรียนในเรื่องที่ไม่เข้าใจ ไม่มุ่งเน้นการสอบแข่งขัน เพื่อให้เรียนได้ทันเวลาที่เหลือให้เล่นกีฬาเพราะมีความจำเป็นในการเจริญเติบโต
- ส่งเสริมการเรียนวิชาศิลปะ เพื่อฝึกความสามารถและเสริมในรายวิชาที่นักเรียนสนใจจริงๆ และไม่บังคับ และสนับสนุนการอ่านหนังสือทุกประเภท

- ส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านภาษา
- ส่งเสริมการเรียนรู้พิเศษทั้งทางด้านวิชาการในวิชาหลักและสันตนาการในด้านกรีกีฬาหรือศิลปะ
- ส่งเสริมการเรียนรู้พิเศษทางวิชาการโดยแจ้งให้นักเรียนทราบก่อนแต่ไม่บังคับให้เรียน
- หาหนังสือแบบเรียน แบบฝึกหัดเสริม จากสถาบันอื่นๆ ให้เด็กอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ชำนาญและพยายามตรวจและให้คำแนะนำแก่เด็กเมื่อพบว่าเป็นข้อที่ยาก
- ส่วนมากให้นักเรียนค้นคว้าจากทางอินเทอร์เน็ต แต่เป็นข้อมูลกว้าง เช่น ใจทย์การสอบแข่งขันต่างๆ เรียนพิเศษเพิ่มเติมจากเนื้อหาภายในห้องเรียน
- ช่วยทบทวนบทเรียนในวัน เสาร์ – อาทิตย์
- นักเรียนเรียนรู้ในชั้นเรียนไม่เพียงพอต่อการแข่งขัน โรงเรียนควรปรับในเรื่องการจัดการเรียนการสอนพิเศษประสานกับเครือข่ายโรงเรียนพิเศษ
- จัดหาซื้อหนังสือที่นักเรียนสนใจในร้านหนังสือ เพราะถ้านักเรียนสนใจก็จะมีประโยชน์โดยตรง
- ไม่สมควรต้องมี แต่จำเป็นเพราะทางโรงเรียน ไม่สามารถจัดหาให้ได้ สอนวิชาการเรื่องดนตรีอยากให้ทางโรงเรียนจัดตามความถนัดของนักเรียน
- ให้นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในแต่ละรายวิชา ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- การให้นักเรียนพิเศษเพิ่มเติมจะช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กรักการเรียนมากขึ้น เพราะการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แต่ไม่ได้มุ่งหวังให้นักเรียนเป็นเลิศ
- ในวัยของนักเรียนระดับนี้ควรให้เติบโตตามวัยที่เหมาะสม และให้เรียนในสิ่งที่เด็กอยากเรียน ความรู้ทางด้านวิชาการควรให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเอง
- การเรียนเพิ่มเติม ทำให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้น
- สนับสนุนการอ่านหนังสือของนักเรียนทุกชนิด ผู้ปกครองไม่เคยนำให้นักเรียนทบทวนการอ่านหนังสือและบทเรียนการบ้านด้วยตนเอง แต่นักเรียนฝึกความรับผิดชอบด้วยตนเอง

ห้อง 7

1. นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท

- สพฐ.
- เพชรยอดมงกุฏ
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- บัณฑิตแนะแนว
- กีฬาสาธิตสามัคคี
- ปิงปองชิงแชมป์ประเทศไทย
- โรงเรียนเปี๊ยะโน DUO ระดับโรงเรียนและเขต

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ไม่สนับสนุนให้นักเรียนเรียนกวดวิชา เพื่อเรียนล่วงหน้ามากนัก แต่เน้นให้นักเรียนที่สนใจศึกษาอบรมด้านคุณธรรม และฝึกให้นักเรียนมีวินัย
- สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น ดนตรี กีฬา ศิลปะและให้นักเรียนเป็นคนเลือกเรียนในด้านวิชาการไม่บังคับให้เรียนในสิ่งที่ไม่ต้องการ
- ผู้ปกครองคอยช่วยบุตรหลานหาตำราและหนังสือที่นักเรียนชอบมาเพิ่มเติมให้
- ส่งเสริมกิจกรรมที่นักเรียนมีความสามารถด้านดนตรี หากอุปกรณ์มาให้ ในด้านวิชาการถ้าบุตรไม่เข้าใจ ปกครองจะเป็นผู้อธิบาย
- ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้เพิ่มเติมจากในห้องเรียนและบางวิชาเช่นภาษาอังกฤษ คิดว่ายังได้รับความรู้ไม่เพียงพอควรเพิ่มเติมให้นักเรียนมากกว่าวิชาอื่น
- ไม่ได้เรียนพิเศษด้านวิชาการเนื่องจากไม่ยอมให้นักเรียนเครียด จึงให้เรียนพิเศษทางด้านภาษาเพราะจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตการทำงานในอนาคต
- ควรส่งเสริมการเรียนพิเศษด้วยความสนใจของนักเรียน จะทำได้คะแนนได้ดีไม่ควรบังคับและไม่รู้สึกตึงเครียด
- ค้นหาหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และให้อ่านหนังสือที่เรียนล่วงหน้า
- เรียนพิเศษกับนิสิตฝึกสอน เพื่อช่วยเรื่องการบ้าน และทบทวนบทเรียน ค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ประกอบการทำรายงาน
- ส่งเสริมการค้นหาข้อมูลทางอื่น เช่นห้องสมุด การพูดคุยหรือสัมภาษณ์จริงจากการเล่า หรือประสบการณ์จริง

- จัดเตรียมหนังสือจากสถาบันอื่นมาเสริม จ้างนิสิตฝึกสอนมาสอนการบ้านและทบทวนบทเรียน พาไปทัศนศึกษาในสถานที่ต่างๆ
- ส่งเสริมการเรียนภาษาที่สองและส่งเสริมการเล่นดนตรี
- ช่วยทบทวนบทเรียน ตอนทำการบ้านตอนเย็นเป็นประจำ สอนการบ้าน พาไปร้านหนังสือ ศูนย์หนังสือ ค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ซื้อหนังสือมาอ่านเสริม
- ลงเรียนวิชาเพิ่มเติม เช่น เล่นกีฬา เทเบิลเทนนิส
- ส่งเสริมการเรียนพิเศษ และแต่เน้นทางด้านกิจกรรม ไม่ได้ดำเนินทางด้านวิชาการ เช่นการเรียนดนตรี และภาษาอังกฤษ
- ไม่มีการเรียนพิเศษเพิ่มเติมแต่เน้นในสิ่งที่นักเรียนชอบ คอมพิวเตอร์การหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฝึกซ้อมกีฬา การร่วมกิจกรรมทำสาธารณะประโยชน์ ส่งเสริมการอ่านหนังสือ ศูนย์หนังสือต่างๆ
- ส่งเสริมด้านการเรียนดนตรีและภาษาอังกฤษ และจะเพิ่มเติมในเนื้อหาวิชาการในระดับต่อไป และอยากให้ทางโรงเรียนเปิดสอนพิเศษเพื่อสะดวกในการเรียนของนักเรียน
- ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญมากในการสนับสนุนการเรียนพิเศษเพราะเกิดความรู้ เฉพาะในช่วงเวลาเรียนไม่เพียงพอต่อการสอบแข่งขัน หรือแม้แต่การสอบเข้ามหาวิทยาลัย
- สนับสนุนความสามารถของนักเรียนที่จำเป็นต้องฝึกตั้งแต่วัยเด็ก เช่น ดนตรี และภาษา
- เนื่องจากการเรียนในช่วงเวลาว่างยังไม่เข้าใจจึงต้องเรียนพิเศษเพิ่มเติม และผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียนให้เพื่อที่สามารถทำการบ้านและเตรียมการสอบได้ดีขึ้น อยากให้มีช่วงการเรียนพิเศษหลังเลิกเรียน คล้ายๆกับเลือกเสรี และให้คำแนะนำเรื่องที่นักเรียนไม่เข้าใจ
- เรียนพิเศษสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง หาหนังสือเสริมพิเศษให้ทำแบบฝึกหัดที่บ้าน ดูแลตรวจการบ้านให้
- ส่งเสริมการเรียนพิเศษและดูแลด้านการเรียนเพิ่มเติมเตรียมหาตำรา แบบฝึกหัดมาเสริม จำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ และการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตในการทำรายงานและข้อมูลที่ไม่มีในบทเรียน
- ต้องการให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ฝึกนิสัยความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา และรู้จักการวางแผนเมื่อโตขึ้น

- ส่งเสริมทางการเรียนวิชาการและสันตนาการ จัดหาหนังสือและแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจากสถาบันต่างๆ การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การทำรายงาน การทำ Presentation เรียนดนตรี ฝึกฝนความชำนาญให้เป็นความสามารถพิเศษของนักเรียนเรียน กวดวิชาเรื่องที่น่าสนใจไม่บังคับเรียนประดิษฐ์ของตามการสาธิต ใน ห้างสรรพสินค้า ฝึกการต่อเลโก้ เพื่อฝึกพัฒนาการทางด้านความคิดและจินตนาการของ นักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รหัสประจำตัว 48

ห้อง 1

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- นักกีฬาบอลล์
- สสวท. (วิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์)
- ภาษาจีน
- เพชรยอดมงกุฏ
- แข่งกีฬาว่ายน้ำ
- สอบแข่งขันมงคลชีวิต
- โครงการนักพฤกษศาสตร์น้อย
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ปัจจุบันนักเรียนหลายคนถูกเพิ่มการเรียนการสอนนอกห้องเรียน จึงทำให้ตระหนักถึงข้อนี้ แต่ก็ได้ส่งเสริมวิชาการมากขึ้นโดยไปเสริมกิจกรรมสันทนาการ แต่เมื่อเด็กมีวุฒิภาวะมากกว่านี้จะส่งเสริมด้านวิชาการมากขึ้น
- เคยคาดหวังว่านักเรียนจะสนใจหนังสือที่มีความรู้ และประสบการณ์ชีวิต จึงซื้อหนังสือให้อ่านมาก แต่พบว่าความสนใจของนักเรียนจะแตกต่างไปจากที่คาดหวัง เพราะสนใจกิจกรรมด้านกีฬา และใช้เวลาว่างในกิจกรรมออนไลน์มากกว่า หนังสือที่อ่านส่วนใหญ่เป็นการ์ตูน วารสารวิทยาศาสตร์ และวารสารด้านการเงิน
- เรียนพิเศษทุกวันตอนเย็น วันละ 1-5 ชั่วโมง
- ช่วยเหลือกิจกรรมของนักเรียนตามโอกาส
- เรียนพิเศษ วิชา ดนตรี และกีฬา
- กิจกรรมออนไลน์สืบค้นข้อมูลในโลกอินเทอร์เน็ต
- เรียนพิเศษ วิชาคณิตศาสตร์และภาษาต่างประเทศ
- จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลาและค้นหาข้อมูลที่ห้องสมุด

- ส่งเสริมด้านการกีฬา ดนตรี และศิลปะ มากขึ้นเพราะเด็กควรมีทักษะด้านอื่น ๆ มากกว่าทักษะการเรียน เพราะการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในด้านอื่นที่ไม่ใช่การเรียนทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มีความเป็นผู้นำรู้จักการทำงานเป็นทีม การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า
- ให้โรงเรียนสนับสนุนเปิดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียน
- ขาดความต่อเนื่องในการดูแลกำกับให้นักเรียนใส่ใจอยู่เสมอเนื่องจากภารกิจภาระงานประจำที่ค่อนข้างรัดตัวนักเรียนได้ประโยชน์ไม่เต็มที่ เนื่องจากความเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทาง
- เอกสารทางโรงเรียนไม่น่าอ่าน และบ่อยครั้งที่ไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องพิมพ์ผิดอยู่เสมอ
- ผู้ปกครองอยากทราบมาตรฐานการศึกษาวิชาต่างๆของโรงเรียนอื่นเทียบกับที่นักเรียนได้รับเป็นอย่างไร
- ต่อ Lego เพื่อเสริมพัฒนาการ
- กิจกรรมอ่านพระคัมภีร์ (Bible)
- เรียนพิเศษภาคฤดูร้อน (Summer)

ห้อง 2

1. นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท. (วิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์)
- สอบสมาคมคณิตศาสตร์ (ระดับประถม)
- สาคิต มศว.
- สอบแข่งขันมงคิลชีวิต
- การสอบแข่งขันด้านวิชาการของ สพฐ.
- เพชรยอดมงกุฏ
- สอบเลื่อนระดับ Piano ของ KPN
- คัดเลือกตัวแทนระดับประเทศแข่งขันวิทยาศาสตร์นานาชาติ (IMSO)
- สอบแข่งขันวิชาคณิตศาสตร์นานาชาติ.
- พลศึกษากีฬาสามัคคี
- เทเบิลเทนนิสชิงแชมป์แห่งประเทศไทย

- เทเบิลเทนนิส All Thailand

2. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลา เพื่อพัฒนา วิธีคิด การเรียนรู้ ธรรมชาติ โดยผู้ปกครองช่วย
วิจารณ์และสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดด้วย
- เรียนพิเศษ ส่งเสริมกิจกรรมวิชาการงาน การใช้เครื่องมือ
- กิจกรรมออนไลน์สืบค้นข้อมูลในโลกอินเทอร์เน็ต
- จัดหาหนังสือแบบฝึกหัดวิชา คณิตศาสตร์
- เรียนพิเศษ วิชาคณิตศาสตร์และภาษาต่างประเทศ
- เนื่องจากปัจจุบัน มีการแข่งขันสูง เรียนยากขึ้น เนื่องจากต้องเร่งให้ทันผู้อื่น แต่ควรดูความ
พร้อมของนักเรียน และความสนใจในวิชาที่เรียนด้วยถ้าเรียนมากเกินไป อาจทำ
ให้นักเรียนขาดทักษะในด้านอื่นๆ ที่มีความสำคัญทางด้านการดำเนินชีวิตในอนาคต
- ตราบใดที่การวัดผลยังออกมาในรูปแบบคะแนน และการแข่งขันทางวิชาการที่ย่อมเลียง
ไม่ได้ ที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะให้นักเรียนเรียนพิเศษ แทบทุกวันทำให้นักเรียนเหนื่อยล้า
เกินไปไม่มีโอกาสสร้างแรงบันดาลใจของตนเองเพราะทุกอย่างเป็นการป้อนข้อมูลแบบ
spoon feeding โดยส่วนตัวไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียนเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพทางด้านการเรียนรู้ให้กับนักเรียน
ให้ได้ผลสอบที่ดีขึ้นและเพื่อเตรียมการสอบแข่งขันในอนาคต
- ซื้อ VCD หนังสือวีซีดีที่เกี่ยวกับอาชีพต่างๆ เช่น แพทย์ นักวิทยาศาสตร์ ทดลอง/
ทดสอบหาความจริง
- โรงเรียนจัดวิชาเลือกบังคับในรายวิชาหลัก (ชมรม)
- การเรียนคอมพิวเตอร์ โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ CG 3D Animation
- ส่งเสริมการสอบแข่งขันในบางโอกาสที่เหมาะสม
- เรียนพิเศษ วิชา ดนตรี
- สนับสนุนกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจและสนุกไปกับการเรียน
- เวลาว่างจะให้นักเรียนเล่นกีฬา ว่ายน้ำ ฯ

- ในการเรียนที่โรงเรียนแต่ละวันมีวิชาเรียนหลายวิชาต่อวันทำให้นักเรียนมีการบ้านมาก และหลายวิชา ในแต่ละวันไม่มีเวลาในการทบทวนบทเรียน จึงต้องหาอาจารย์มาสอน เสริมทบทวนช่วงใกล้สอบ
- ส่งเสริมกิจกรรมที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองโดยผู้ปกครองคอยแนะนำ ช่วยเหลือ

ห้อง 3

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สอบแข่งขันวิชาคณิตศาสตร์นานาชาติ
- สสวท. (วิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์)
- สอบ Piano
- การสอบแข่งขันด้านวิชาการของ สพฐ.
- สอบสมาคมคณิตศาสตร์ (ระดับประถม)
- ตอบปัญหาธรรมะ
- แข่งขันว่ายน้ำ สาธิตสามัคคี ชิงถ้วย ผบ.กองทัพอากาศ ,ภูติอนันต์
- แข่งขันกรีฑา สาธิตสามัคคี
- แข่งขันลีลาศ สาธิตสามัคคี
- สอบมงคลชีวิต

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- เสริมกิจกรรมที่ปลูกฝังจิตสาธารณะ
- ให้นักเรียนเรียนพิเศษทางด้านภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน สนับสนุนให้นักเรียนเข้าค่ายที่เรียนภาษา เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนกับเพื่อนและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษข้อนอก เพื่อที่นักเรียนมีโอกาสดูได้พัฒนาความรู้ได้เร็วยิ่งขึ้น
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ แต่ควรดูความพร้อมของนักเรียน ควรให้เรียนด้วยความเต็มใจ และเรียนตามศักยภาพของนักเรียน
- เรียนพิเศษนอกเวลาเรียน ทำงานที่ค้าง ทบทวนบทเรียน ทำงานรายงาน
- จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลา ทบทวนบทเรียน
- กิจกรรมออนไลน์สืบค้นข้อมูลในโลกอินเทอร์เน็ต

- พัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาต่างประเทศและกีฬา ส่งเสริมการสอบแข่งขันในบางโอกาสที่เหมาะสม
- จัดหาหนังสือแบบฝึกหัดในแต่ละวิชาให้ฝึกทำ
- อธิบายสิ่งต่างๆรอบตัวเพื่อเชื่อมโยงกับบทเรียนภาคทฤษฎี
- ส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆเพื่อพัฒนาสังคมและ EQ
- ส่งเสริมด้านการเรียนพิเศษ และใช้เวลาว่างในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาความรู้และทำรายงาน
- ส่งเสริมด้านการเรียนพิเศษ ทางด้านสันตนาการ การกีฬาต่างๆ
- เรียนพิเศษ วิชาคณิตศาสตร์และภาษาต่างประเทศ เนื่องจากเป็นวิชาที่สอบไม่ผ่านตลอด หากการเรียนดีสม่ำเสมอจะไม่มีเรียนพิเศษแต่อย่างใด เพราะเด็กจะเกิดอาการล้า และจะไม่เป็นประโยชน์แต่อย่างใด
- การเรียนคอมพิวเตอร์ โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ CG 3D Animation
- การเรียนพิเศษเพิ่มเติม เป็นการทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มเติมจากความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น
- การเรียนการสอนในห้องเรียนไม่เพียงพอ ต่อความต้องการของนักเรียนและหาแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำเพิ่มเติมได้น้อยมาก ควรจัดให้มีแบบฝึกหัดเพิ่มเติมให้มากกว่านี้

ห้อง 4

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สอบมงคลชีวิต
- สสวท.
- สพฐ.
- สอบแข่งขันการเล่นเปียโนเดี่ยว รร.ดนตรี สยามกลการ
- การแข่งขันการคิดและแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ครั้งที่ 10
- แข่งขันว่ายน้ำ สาริตสามัคคี
- แข่งขันชักเย่อ
- แข่งขันวิทยาศาสตร์ โครงการแข่งขันทางวิชาการระดับนานาชาติ
- สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- กิจกรรมออนไลน์สืบค้นข้อมูลในโลกอินเทอร์เน็ต
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ ให้ลูกได้ค้นหา และแสดงออกถึงความสามารถพิเศษของตนเอง
- พาไปห้องสมุดเพื่อส่งเสริมการอ่านหนังสือ รวมถึงการหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต
- จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียน
- ให้เรียนเสริมในรายวิชาที่นักเรียนไม่ค่อยเข้าใจการหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตจัดหาหนังสือแบบฝึกหัดเพื่อเตรียมสอบแข่งขัน
- สนับสนุนแต่พอควร และควรให้นักเรียนรู้จักการดูแลหนังสือด้วยตนเอง
- อยากให้มีการสอนเสริมพิเศษหลังเลิกเรียนโดยเฉพาะนักเรียนที่ได้คะแนนน้อยและเน้นรายวิชาที่สำคัญ
- ส่งเสริมการเรียนพิเศษด้านวิชาการ และสันตนาการ
- หนังสืออ่านเสริมเป็นนิทานคุณธรรมและนิทานภาษาอังกฤษ
- นักเรียนจะได้มีความรู้เพิ่มเติมจากที่เรียนที่โรงเรียนและเข้าใจมากขึ้นในการปูพื้นฐานของภาษาและวิชาการต่างๆ
- การศึกษาควรมีมาตรฐานเดียวกันทุกโรงเรียน เพื่อนักเรียนจะได้เรียนใกล้บ้านแบบเดียวกับต่างประเทศ
- การสนับสนุนทางการเรียนมีความจำเป็นต่อนักเรียนในยุคปัจจุบันอย่างมาก โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ เพราะหลักสูตรที่มีอยู่ในโรงเรียนเพียงพอต่อการเรียนรู้
- ควรจัดให้มีแบบฝึกหัดเพิ่มเติมให้มากกว่านี้ โดยเฉพาะวิชา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์
- ฝึกฝนหรือทำแบบฝึกหัดอยู่เสมอ
- ในช่วงประถมต้นไม่ควรเน้นวิชาการมาก ควรฝึกฝนทักษะทางด้านกล้ามเนื้อและความคิดสร้างสรรค์ เมื่อเริ่มประถมปลายจึงเน้นวิชาการเพิ่มเติมเพราะหลักสูตรยากขึ้นไม่สอดคล้องกับเวลาเรียนที่มีอยู่อย่างจำกัด จึงต้องฝึกฝนหาความรู้เพิ่มเติมให้เข้าใจมากขึ้น เพราะถ้านักเรียนไม่เข้าใจ basic knowledge ก็จะทำให้พัฒนาความรู้ต่อยอดไม่ได้ และจะส่งผลให้นักเรียนเกลียดชังวิชานี้ไปตลอดชีวิต

ห้อง 5

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท.
- เพชรยอดมงกุฏ
- คณิตศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร
- สพฐ.
- สมาคมนิตศาสตร์แห่งประเทศไทย
- แข่งขันวิทยาศาสตร์ โครงการแข่งขันทางวิชาการระดับนานาชาติ

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- สนับสนุนให้เรียนเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- ผู้ปกครองจะสนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษบางวิชา จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียน
- การสอบเก็บคะแนน ไม่ควรสอบใกล้กับการสอบใหญ่เพราะทำให้นักเรียนสับสน
- กิจกรรมออนไลน์สืบค้นข้อมูลในโลกอินเทอร์เน็ต
- ถ้านักเรียนตั้งใจเรียนในห้องเรียน ผลการเรียนดีหรือปานกลาง คิดว่าไม่จำเป็นในการเรียนพิเศษ ด้านวิชาการ ส่วนด้านการดนตรี ควรให้การสนับสนุน เพื่อให้มีความสามารถพิเศษ และให้นักเรียนได้ผ่อนคลายจากการเรียนด้านวิชาการ
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ ที่นักเรียนต้องการ และความถนัดของนักเรียน
- อยากให้ทางโรงเรียนเปิดสอนพิเศษช่วงหลังเลิกเรียน วันเสาร์-อาทิตย์และช่วงปิดเทอม
- สนับสนุนการเรียนพิเศษด้านวิชาการ (ภาษาอังกฤษ) และดนตรีเพื่อให้มีความสามารถพิเศษ
- จัดให้มีการสอนพิเศษสำหรับนักเรียนที่อ่อนโดยเสียค่าใช้จ่ายไม่มากนัก
- จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียนผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียนก่อนการสอบ
- สนับสนุนด้านการเรียนโดยค้นหาในตำรา และให้ค้นหาในอินเทอร์เน็ต
- เรียนเสริมวิชาภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษาเพื่อช่วยให้นักเรียนซึมซับการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง การพูด ในแบบธรรมชาติ
- ส่งเสริมการเรียนพิเศษด้านวิชาการ และสนับสนุนการดนตรีและกีฬา

- จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียน
- จัดหาการ์ตูนที่เป็น Soundtrack แต่มี Subtitle ไทยให้ดูเพื่อพัฒนาการทางความรู้ด้านภาษา
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ แต่ควรดูความพร้อมของนักเรียน ควรให้เรียนด้วยความเต็มใจ และเรียนตามศักยภาพของนักเรียน ความเหมาะสมของเวลา ไม่รบกวนเวลาเรียนและเวลาทำการบ้านปกติ การทบทวนบทเรียน

ห้อง 6

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- สสวท.
- เพชรยอดมงกุฎ
- สพฐ.
- สอบมงคลชีวิต
- คณิตศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร
- แข่งขันว่ายน้ำ สาธิตสามัคคี ชิงถ้วย ผบ.กองทัพอากาศ ,ภูเก็ต
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นนทบุรีแชมป์เปียนชิพ
- แข่งขันคณิตศาสตร์ โครงการแข่งขันทางวิชาการระดับนานาชาติ

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียนในรายวิชาที่ไม่เข้าใจ และทักษะทางการวิเคราะห์ สนับสนุนการเรียนพิเศษทางด้านภาษา British Council เพื่อทักษะทางการฟัง พูด
- สนับสนุนการเรียนพิเศษและจัดหาหนังสือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียนรายวิชาที่เรียนอ่อน
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ ด้วยความเต็มใจของนักเรียน ภาษาจีน คอมพิวเตอร์ และซื้อหนังสืออ่านนอกเวลามาคืนค่า

- รวบรวมแบบทดสอบแบบฝึกหัดให้ฝึกฝนบ่อยๆ จัดทำมูวิทช์/คณิต เพื่อให้อ่านและคำปรึกษา
- ให้ทางโรงเรียนจัดให้มีการสอนพิเศษสำหรับนักเรียนที่อ่อนโดยค่าใช้จ่ายผู้ปกครองควรเป็นผู้รับผิดชอบ
- ส่งเสริมกิจกรรมยามว่างเพื่อผ่อนคลายในการเล่นกีฬาและสันทนาการเนื่องจากมีครูสอนพิเศษทุกวันและเรียนภาษากับสถาบัน British Council
- ช่วยค้นคว้าหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อทำรายงาน ทบทวนบทเรียนเมื่อใกล้สอบ เรียนพิเศษดนตรีและว่ายน้ำ
- เน้นทักษะทางการอ่าน โดยซื้อการ์ตูนความรู้ การสืบสวนสอบสวน เพื่อพัฒนาความรู้และความคิดในระดับหนึ่ง นักเรียนสนใจใคร่อ่านใคร่ติดตาม
- ค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต และป้องกันการเข้าเว็บที่ไม่เหมาะสม
- ต้องการให้เรียนวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มเติม เนื่องจากว่าจะได้เห็นโจทย์ปัญหาหลายๆแบบ เพื่อเตรียมสอบแข่งขันรายการต่างๆ และเน้นทางด้าน Grammar เพิ่มเติม
- สอนวิชาคอมพิวเตอร์การสร้างเว็บไซต์ในทุกๆระดับ

ห้อง 7

1.นักเรียนได้ไปสอบรายการใดบ้าง

- ถ้าคุณแน่นอน่าแพ้ ป.4
- สสวท.
- คณิตศาสตร์ รร.สาธิตจุฬาฯ
- คณิตศาสตร์สิริธร
- การแข่งขันการคิดและแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ครั้งที่ 10
- สพฐ.
- สอบสมาคมคณิตศาสตร์
- คณิตศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร

2.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- เน้นทางด้าน Grammar ทางภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เรียนเสริมด้านทักษะในวิชาที่คะแนนต่ำ เพื่อเรียนรู้ให้มากกว่าในห้องเรียน จัดหาหนังสือแบบฝึกหัดจากที่อื่น

- สนับสนุนการเรียนพิเศษในรายวิชาต่างๆและเป็นพื้นฐานในการเรียนมัธยม
- ให้ทางโรงเรียนแนะนำการเรียนบนเว็บไซต์โรงเรียน เพื่อนักเรียนและผู้ปกครองได้นำมาศึกษาในบางวิชาที่ไม่ยุ่งยากเกินไป เป็นประโยชน์ต่อทางโรงเรียนและเด็กด้วย
- สนับสนุนการเรียนพิเศษ แต่ควรดูความพร้อมของนักเรียน ควรให้เรียนด้วยความเต็มใจ ผู้ปกครองคอยแนะนำเรื่องที่ไม่เข้าใจเพิ่มเติมจากการเรียนในห้องเรียน
- จัดให้เรียนเสริมในรายวิชาที่ไม่เข้าใจ
- จัดหาหนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียนในรายวิชาที่ไม่เข้าใจ ค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต จ้างครูมาสอนพิเศษที่บ้าน
- ให้เรียนพิเศษด้านดนตรี หรือร้องเพลง หรือกีฬา ที่ไม่ใช่วิชาการที่นักเรียนสนใจ
- ทางโรงเรียนเปิดสอนเสริมให้นักเรียนที่ยากจน แต่มีความตั้งใจ ในช่วงเย็น
- รวบรวมแบบทดสอบแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ และหาหนังสือมาอ่าน
- ผู้ปกครองไม่ยอมนักเรียนต้องไปหาความรู้เพิ่มเติมโดยไปเรียนพิเศษ จากสถาบันกวดวิชา แต่ในบางวิชาการเรียนในห้องเรียนของนักเรียนมีปัญหา การถ่ายทอดความรู้กับนักเรียนได้ไม่ค่อยดีนัก ควรให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข และเข้าใจในบทเรียน ภายในห้องเรียน
- สนับสนุนการเรียนในรายวิชาที่ไม่เก่ง เพื่อเตรียมตัวสอบ
- ให้อ่านหนังสือนิทานภาษาอังกฤษ จดคำศัพท์ และเปิด Dictionary หาด้วยตนเอง
- ทำข้อสอบเก่าทาง Internet พร้อมจัดทำบทสรุปให้ ชื่อการ์ตูนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ CD เพื่อการศึกษา
- ควรเน้นให้นักเรียนรู้จักค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รวมทั้งทำความเข้าใจเรื่องความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือ จากข้อมูลในอินเทอร์เน็ต และเน้นการเรียนในห้องเรียนเพื่อเพิ่ม EQ ให้มากขึ้น
- หลักสูตรของโรงเรียนปกติ จะจัดให้สอดคล้องกับการสอบเข้าเรียนในชั้นสูงได้ก็จะเป็นดี ถ้าทำได้เด็กก็ไม่จำเป็นต้องเรียนพิเศษเพิ่มมากขึ้น นอกจากกรณีที่นักเรียนเรียนอ่อน ผู้ปกครองก็จะช่วยเสริม
- ไม่มีความจำเป็นต้องเรียนพิเศษทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนในเวลาเรียนปกติเท่านั้นเพราะยังไม่ถึงเวลา

- การพิจารณาการเรียนพิเศษจะเกิดขึ้นในกรณีที่นักเรียนเรียนไม่ทันในเวลา หรือผู้สอนไม่ให้ความสนใจในพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ในรายวิชาบังคับสำหรับวิชาอื่นๆคือ ความสนใจของนักเรียน
- ผู้ปกครองจะคอยช่วยทบทวนบทเรียนและจัดตารางในการทบทวนบทเรียนให้โดยนักเรียนเป็นคนจัดการเพื่อให้มีวินัยในการเรียน
- ชมภาพยนตร์ที่เป็นเสียง Sound Track

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย